یا ایها الذین امنوا کونوا قوامین بالقسط شهداء لله

قیام حق

فرمان خدا جل جلاله

بسم الله الرحمن الرحیم

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ
الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ
وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ.

آل عمران : ۱۳۹ - ۱۴۱

ترجمه

(شما مسلمانان) نه هرگز در کار دین سستی کنید و نه از فوت غنیمت و متاع دنیا اندوهناک شوید زیرا شما فاتح و پیروزمندترین مردم و بلند مرتبه ترین ملل دنیا هستید اگر در ایمان ثابت قدم باشید.

اگر به شما (در جنگ احد) آسیبی رسید، به دشمنان شما نیز (در بدر) شکست و آسیب سخت رسید (چنانکه آنها مقاومت کردند شما نیز باید مقاومت کنید) این روزگار را به اختلاف میان خلائق میگردانیم که مقام اهل ایمان با امتحان معلوم شود تا خداوند از بین شما هر که را ثابت در دین است گواه دیگران سازد و خداوند ستمگاران را دوست ندارد. و تا آنکه اهل ایمان را از هر عیب ونقص پاک کند و کافران را کفر و ستمگاری محو و نابود گرداند.

آدرس مکاتباتی :
مدیریت مجلهٔ (قیام حق)
کمیتهٔ فرهنگی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان
پوست بکس ـــ (۱۸۵) پشاور پاکستان

یا ایها الذین آمنوا کونوا قوامین بالقسط شهداء لله

قیامِ حق

شعار ما

رضای خداوند (ج) هدف ماست .
حضرت محمد ﷺ رهبر ماست .
قرآن شریف قانون ماست .
جهاد در راه خداوند (ج) راه ماست
شهادت در راه خداوند(ج) از اهداف بزرگ ماست
آزادی عزت ماست .
حجاب شرعی عفت ماست .

از نشرات کمیتهٔ فرهنگی اتحاد اسلامی
مجاهدین افغانستان

سال دوم ـ شمارهٔ چهارم ـ ماه ربیع الثانی ـ ۱۴۰۴ هـ ـ ق

مطالب این شماره

شماره مضمون	صفحه		
۱ـ د مسلمانو دلو په منځ کی سوله	٤	۹ـ پیام مجاهدین	۳۲
۲ـ حادثهٔ المناک ٦ جدی . . .	٦	۱۰ـ امام اعظم ابو حنیفه (رح) . . .	۳٤
۳ـ د افغانستان د مسلمان ملت . . .	۹	۱۱ـ نظری بر اصول اجرائیهٔ جهاد	۳٦
٤ـ مشت بلشویکها در افغانستان . . .	۱۲	۱۲ـ شهید	٤٤
۵ـ دین ته فطر او ژوندنی اړتیاوی	۱۵	۱۳ـ دربارهٔ راه حل معضلهٔ افغانستان	٤٦
٦ـ درسی از خلافت اسلامی	۱۷	۱٤ـ د حق سنگر ماتی نخوری	٤۹
۷ـ د مسلمانو په منځ کی خیر غوښتنه	۲۰	۱۵ـ دربارهٔ وحشی گری روس . . .	۵۱
		۱٦ـ تحقیق	۵۷
		۱۷ـ بخون خفتگان سنگر حق	۵۸
۸ـ همسنگران پیامبر اسلام (ﷺ) . . .	۲٦	۱۸ـ در سنگر های خونین جهاد . . .	

د مسلمانو د ډلو په منځ کې سوله

وَاِنْ طَائِفَتٰنِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اقْتَتَلُوْا فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا فَاِنْ بَغَتْ اِحْدٰهُمَا عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِىْ تَبْغِىْ حَتّٰى تَفِىْٓءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ فَاِنْ فَآءَتْ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوْا. اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ. «او که چیرته له مؤمنانو نه دوه ډلې پخپلو منځو کښې په جنګ شي نو د هغو ترمینځ صلح وکړی بیا که له هغو نه یوه ډله پر بلې باندې تیری وکړی نو له تیری کوونکې ډلې سره و جنګیږی تر دې پورې چې د الله د حکم خواته راوګرزی ـ نو که هغه را وګرزید له بیاد هغو په مینځ کښې په عدل سره صلح وکړی او له انصاف نه کار واخلی چې الله انصاف کوونکې خوښوی . قرآن کریم د مسلمانانو دلارې د ډیوی په توګه د ژوند په ټولو کښې لیچونو او تیارو کې هغوته هدایت او لارښوونه کوی .

کله ناکله داسې پیښیږی چې مسلمانې ډلې پخپلو مینځو کښې د ورورولی د هغه پیوند غوڅولو ته چې الله تعالی د هغه په ټینګ ساتلو مکلف کړیدی ملاوتړی او د نفسی خواهشاتو ـ تعصبونو او ناروا انګیرنو او لمسونو په پیروی د خپل ورور د ابرو عزت ، مال او حتی د وینو د حرمت ماتولو ته اقدام وکړی اود خدای پرحدودو باندې دتیری کولو لامله د قرآنی سخت وعید له مخې په دوزخ کښې د همیشه استوګنې لاره پخپله ځان ته پرانیزی چې لوستل شوی مبارک الهی ارشاد د همد غسې حالت د علاج لپاره بوډیر غوره لارښود دی . پدغه آیت کښې داندی ویل شوی چې «کله چې دمؤمنانو دوه ډلې پخپلو مینځو کې په جنګ شي» بلکې دایې فرمایلی دی «که چیرته د مؤمنانو دوه ډلې په خپلو مینځو کښې په جنګ شي» له دغو الفاظو نه داخبره پخپله راوځی چې پخپل مینځ کښې جنګیدل د مسلمانانو کار ندی او باید چې نه وی ـ نه له هغوی نه ددې خبرې توقع کیږی چې دعوه دی د ایمان او مسلمانی کوی او بیادې پخپلو مینځو کښې سره جنګیږی ـ البته که کله د غسې کارپیښ شي نوبیادی ، نور مسلمانان چې د دغو دوو ډلو ترمینځه بې طرفه وی او د هغو په مینځ کښې صلح کول ورته ممکن وی هغوی دی د اصلاح لپاره را پاځیږی ـ داسې دې نکوی چې د هغو د خپلو ورونو دوه ډلې په خپل مینځ کښې په جنګ اخته وی او هغوی کښینی د هغو دجنګ ننداره وکړی ـ بلکې که دغه افسوسناک صورتحال هر کله پیداشی ټول مؤمنان باید ورباندې وځوریږی او د هغو د خپل منځی معاملو د اصلاح لپاره چې دهرچا هرڅومره وس رسیږی خپله هڅه دې په کارواچوی

د وارو خواووته دی له جنګ نه د لاس اخیستلو توصیه وشی ـ له خدایه دی وویرول شی ـ بارسوخه خلک دی د دوارو خواوو له مسئولو کسانو سره وغږیږی ـ د جنګ اسباب دی معلوم کړی . او ترخپله حده پوری دی هر هغه کوشش وکړی چی په هغه سره د هغـو ترمینځه روغه جوړه کیدای شی .

د مسلمانانو داکارهم ندی چی تیری کوونکی ډلی ته د تیری کولو موقع ورکړی او مظلومه ډله د مظلومیت په حال کښی پریږدی ـ یا برعکس د تیری کوونکی ډلی ملګرتیا وکړی بلکی د «فقاتلوا التی تبغی» له مخی د هغو فریضه داده چی که چیرته د دوارو جنګیدونکوډلو په مینځ کښی د صلح کولو ټولی هلی ځلی ناکامی شی نوبیادی دا اوګوری چی پرحقه څوک دی او تیری کوونکی څوک . څوک چی پرحقه وی د هغه ملګرتیا وکړی او څوک چی تیری کوونکی وی له هغه سره دی وجنګیږی . له تیری کوونکی ډلی سره د قتال کولو حکم اوامرود امعنا نلری چی د هغو پرخلاف دی وسله وال جنګ وکړای شی او اوامرو دی هغوی ووژل شی ـ بلکی د هغو په مقابل کښی دی د قوی له استعمال څخه کار واخیستل شی او اصل هدف پدی کار کښی د تیری مخنیوی دی . د دغه هدف لپاره چی دهری قوی استعمال ته ارتیاوی هغه دی په کار واچوله شی او د هر څومره قوی استعمال چی کفایت کوی ، نه دی له هغه نه کمه استعمالیږی نه زیاته او داخطاب هم هغو کسانو ته دی چی د قوی د استعمالولو له لاری د تیری په مخنیوی باندی قادر وی .

د حق په جانب ډلی د ملګرتیا او د تیری کوونکی ډلی پر خلاف جنګیدلو هدف هم په صراحت سره داښودل شویدی چی «حتی تفیٔ الی امر الله» تر هغه پوری چی هغوی د الله د حکم خواته را وګرزی . یعنی تیری کوونکی ډلی ته د سزا ورکولو په منظور نه بلکی د الله د حکم خوا ته په رجوع کولو باندی د هغو د مجبورولو لپاره . د الله له حکم نه مراد دادی چی د الله د کتاب ، د رسول الله صلی الله علیه وسلم د سنت او اسلامی شریعت له مخی چی هره خبره حقه وی تیری کوونکی ډله د هغی په منلو باندی مجبوره کړای شی او د حق د دغه معیار له مخی چی هره کړنلاره تیری و شمیرل شی هغه ترک کړ شی . څنګه چی تیری کوونکی ډله د خدای حکم ته غاړه کیږدی له هغه وروسته دی صلح کوونکی د خپل زور استعمال بندکړی څکه چی همدغه ی وروستی حد دی . له دی وروسته پرهغو باندی نور لاس پورته کول بخپله د سوله غوښتونکو لخوا تیری ګڼل کیږی چی داهم ناروادی . او داچی د کتاب الله او سنت له مخی چاته حق په جانب او چاته تیری کوونکی ویل کیږی د دی خبری فیصله د هغو خلکو کاردی چی د علم او بصیرت په لحاظ سره د دی تحقیق کولو اهلیت ولری ، شرعی قضاوت وکړای شی او عدالت مراعات کړای شی څکه چی په آیت کی فرمایی . فاصلحوا بینهما بالعدل واقسطوا . ان الله یحب المقسطین . «بیاد هغو په مینځ کی په عدل سره صلح وکړی اوله.. انصاف نه کار واخلی . چی الله انصاف کوونکی خوښوی» دلته په یوازی تش صلحی کولو باندی حکم نه بلکی له عدل او انصاف سره د صلح کولو امر دی . له دی نه معلومه شوه چی د الله تعالی په وړاندی هغه صلح د قدرور کاربدی چی د حق او باطل د فرق په شاته غورځولو محض د جنګ بندولو لپاره وشی او په هغی کښی مظلوم

بقیه در...

حادثهٔ المناک ۶ جدی یا نقطهٔ عطفی در پروسهٔ انقلاب اسلامی افغانستان

ض، ج رستگار

برهمگان مبرهن است که سر دمدار جنایتکار ایدیا لوژی منحط و شکست خوردهٔ سوسیالیزم لینین، این آدمکش و جنایتکار قرن به امپریالیزم امپرا طوری تزاری رنگ سرخ دادو برای تحقق سیاست های تجاوز کارانه و استعماری پطر کبیر به نحو اغوا گرانه ای کمر همت بست ورسیدن به آب های گرم را در سرلوحهٔ کارش قرار داد.

این عوا مفریب زرنگ اهداف استعماری و و استثماری دولت نوبنیادش را در زیر پردهٔ سیاه و ننگین ایدیالوژی انسان کشی و غارت و ترور و توسعه طلبی محیلانه مورد تطبیق قرار داد و باکشتار ملیونها انسان مسلمان و بیدفاع آسیای میانه که قسماً توسط ستالین شیاد و قصاب صورت گرفت امپرا طوری جهانخوار تزاری را تاسر حدات افغانستان توسعه داد.

حرص سرد مداران جاه طلب کرملین که در هوس تسلط بر تمام کشور های جهان واستقرار یک دولت جهانی بی تحت ستم روس هستند طرح اشغال افغانستان و منطقه را در رأس مشی ستراتیژیک امپریالیزم سرخ روس قرار داد. اما به اساس توصیه های محیلانهٔ سرد مدار سوسیالیزم که «بایست از شجاعت و خدا پرستی افغانها هراس داشت و از احتیاط کار باید گرفت» راه های غیر نظامی از قبیل پخش ایدیا لوژی فاسد سوسیالیتی، ایجاد مراکز وهسته های فکری و خریداری اجنت ها گوداگی ها ونوکران وفادار و عرضه‌ی کمک های سرشار نظامی و اقتصادی در پیش گرفته شد.

بدبختانه در اثر غفلت حکمروایان خود کامهٔ افغانستان که نفوذ روز افزون روسها را در آئینه‌ی مناسبات و زدو بند های روز مرهٔ خود باروسها بوضاحت تماشا میکردند، سیاست رزیلانهٔ روسها روز بروز کسب مؤفقیت کردو زمینه برای تشکیل وتقویت باند های ضد مردمی خلق و پرچم مساعد ساخته شد.

این باند های اجیر و وطنفروش که از حمایت مستقیم باداران شان در کرملین برخوردار بودند در تطبیق ستراتیژی استعماری و استثماری روس ها و پیشبرد اهداف ضد انسانی و بشری ایدیا لوژی منحط وشکست خوردهٔ لینینی، چنان رزیلانه و فدا کارانه کوشیدند که بالآخره زمینهٔ اشغال افغانستان‌را توسط باداران خود فراهم ساختند (مرگ بر این وطنفروشان و گوداگی های شرمسار و سرافگندهٔ قرن بیست).

روسها به منظور ادارهٔ غیر مستقیم افغانستان افراد کودن، پست و فرومایهٔ از قبیل تره‌کی ناتوان، نا امین قصاب و کارغل ماکیاولیست را برای سردمداری باند های جاسوسی و آدمکشی خلق و پرچم برگزیدند و از آنها ببرک های کاغذی ساختند.

سرد مداران کریملین که از تغیر سیاست داؤد در برابر امپریالیزم سرخ روس اهداف شوم استعماری خود را درخطر دیدند طرح کودتای نافر جام هفت ثور را ریختند و به قوماندان رذیل و وطنفروش کودتای هفت‌ثور دستور دادند که بکمک افسران‌اجیر ومشاوران نظامی روسی به تطبیق کودتا بپردازند. کودتای ننگین روسی به نفع روس در منطقه صورت گرفت و یکی از ببرک های کاغذی بوسیلهٔ تانک روسی برتخت سلطنت کابل نصب شد.

تره‌کی، این جاسوس معلوم الحال و وفادار کی جی بی، که از بین بردن خط سرحدی میان افغانستان و روسیه از آرزو های دیرنش بود تازمانی براریکهٔ قدرت باقی ماند که سرد مداران کریملین شاگرد نالایقش را مأمور گرفتن قدرت نکرده بودند.

- تره‌کی این ستراتیژیست کودن شرق و آموز گار ناتوان خلقی های فریب خورده با آنکه پوزانوف سفیر بسیار مؤفق روسی را درکنار داشت و نصایح و دستور های او را بدل و جان میپذیرفت به شکل مفتضحی از بین‌برده شد وپاداش وطنفروشی‌وچاکری‌اش را حاصل کرد.

این جنایتکار سرشناس حتی از معنای معاهدهٔ ننگین دوستی، همکاری وهمسایگی نیک با سردمداران کرملین و باداران دد منش خودکه در حقیقت سندتسلیم دهی افغانستان وبدشمنان دین و وطن افغانها محسوب میشود دریغ نکرد.

خداوند متعال (ج) برای اینکه پروسهٔ انقلاب اسلامی و آزادی افغانستان را تشریع بخشیده باشد تره‌کی را به گودال تاریخ سپرد و برای نا امین شلاق مجال لفاظی و مسلمان کشی و خیانت داد. او تا آخرین رمق حیات درحالیکه از زندانی ساختن و به شهادت رساندن مسلمانان دلیر و خدا پرست افغانستان لمحه ای فرو گذاشت نمیکرد، همیشه سخن از اتکا به نیروی جهنمی باداران جنایتکارش، این قصر نشینان استعمارگر کریملین، میزد و بر آن مباهات میکرد.

این وفاداری ها و نوکر منشی ها سودی نبخشید و هیولای جهانخوار امپریالیزم سرخ روسی تزاری دهن بازکرد و این چاکر و فادارش‌را بیشرمانه بلعید. جناتیکاران کریملین برای پیشبرد مقاصد رزیلانهٔ خویش یکی دیگر از نوکران سابقه دار و جواسیس سرشناس خود را به صحنه آوردند. اینباررنوبت رقاصه گری به ببرک کاغذی رسید و ستیج بازیگری بیشرمانهٔ او باساز و برگ نظامی روسی مزین ومرصع گردید.

این شاه شجاع قرن بیست که مدت بیش از یک ونیم سال در مکتب نوکر پروری کریملین درس چاکری، خیانت و جنایت آموخته بود نخستین بیانیهٔ

وطنفروشی خود را از تاجکستان محکوم پخش کرد و از تهاجم قوای جنایتکار روس به افغانستان بــه پیروان بی ناموس وبی بند و بارش مژده داد. این بیانیه که چون خنجر زهر اگینی برقلب خلقی های فریب خورده و جانی فرورفت برای پرچمی های وطن فروش که منتظر چنین فرصت ننگین بودند نشاط و خورسندی بخشید.

قوای سرخ روس، عروسک پیررا برتخت نشاند وبه اشغال افغانستان مسلمان مستقل و غیر منسلک بیرحمانه‌و رزیلانه آغاز کرد. جهانیان وحتی افرادنا آگاه از نیروی‌ایمان مردم‌افغانستان بی خبره بوده وافغانستان را در حلقوم اژد های کمیونیزم روسی بلعیده خواندند اما مسلمانان راستین و مجاهدین خدا پرست افغانستان این حادثه را نقطهٔ عطفی در پروسه انقلاب اسلامی افغانستان و آزادی این سر زمین مرد خیز خیر مقدم گفتند و به قیام ملی پرداختند. تاریخ تکرار شد و عرابه تاریخ به عقب برگشت. میر مسجدی ها در گوشه و کنار کشور سربلندکردند و بانعرهٔ باعظمت (الله اکبر) برصفوف دشمن حمله‌ورشدند. نعرهٔ الله‌اکبر در کوهپایه های سراسر افغانستان طنین انداز شد و مردان مجاهد و بادیانت به پیروی از مبارزات پدران ونیا کان شان در برابر تجاوز مکرر امپرا طوری بریطانیای کبیر که آفتاب در قلمروش غروب نمیکرد بابیل وتبر، کاردو شمشیر و ساده ترین افزار جنگ به جهاد ظفر آفرین خود پرداختند و در کمترین مدتی پیروزی هایی کسب کردند.

این پیروزی های چشمگیر نه تنها اسباب حیرت جهانیان را فراهم ساخت بلکه سرد مداران هژ مونست و امپریالیست کریملین را متوجه خطای بزرگ سیاسی شان ساخت و هراس را درمیان آورد که مبادا مسلمانان زیر اسارت روس در آسیای میانه از نبرد آزادیخواهی و انقلاب اسلامی افغانستان الهام بگیرند وباگذشت زمان در برابر استعمار سرخ روس قیام کنند.

از آنچه گفته آمدیم برمیاید که حادثهٔ المناک ۶ جدی اگر از یکسو باعث قربانی شدن صدها هزار مسلمان افغانستان و ویران شدن صدها قریه و قصبه گردید از جانب دیگر پروسه انقلاب اسلامی و آزادی مردم افغانستان را تسریع بخشید. مجاهدین قهرمان و خدا پرست افغانستان ایمان کامل دارند که این پروسه به یاری خداوند بزرگ(ج) و با اتکا به ذات مقدس او وبا پیروی دین محمدی(ص) باسرعت تکامل خواهد یافت و استقلال کامل افغانستان را تأمین خواهد کرد.

پیروز بادلبرد عادلانه وبرحق مجاهدین افغانستان علیه استعمارگران روس تزاری، مرگ برجانیان توسعه طلب کریملین این جنایتکاران هژ مونست قرن، مرگ بر نوکران وطنفروش آقایان کریملین این شیادان و ماکیاولست های قرن.

چی د حق پــه لارکی سر او مــال بښندي

هغه لــه سری تــر ابــده وی ژونــدي

په گذار بــانــدی سنــدان نورهم پخیږی

جــدی کــړلو مونــږه نــور هم لا جــدي

(ض ــ ج)

دافغانستان مسلمان ملّت جهاد ته يوه کتنه

د تيرو کلنو په لړکې

شهرت ننګيال

د وه تنه روسي عسکر چي مجاهدينو ته تسليم شوي دي ـ د روسي يرغلګرو قواوو په ډله کي يي افغانستان ته خپل راتګ داسي څرګند کړي دي :

«موږ په خپل کور کي وو چي د پوليسو اداري ته جلب او احضار کړي شوو ـ له هغه ځاى څخه سملاسي تا شکند ته يو وړل شوو او له يوې مياشتي نظامي تمرين څخه وروسته پداسي حال کي چي هوايي ډګر ته يي ورسولو راته وويل شول : تاسي د يو پټ او سري کار د سرته رسولو لپاره مؤظف شوي ياست ، خو د ځاى نوم او پته يي څرګنده نکړه ، څکه روسي عسکر افغانستان ته تګ تيار مرګ ګڼي ، او مخکي څو ځله روسي عسکرو افغانستان ته له تللو څخه انکار کړي ؤ او ځينو يي حتى په انتحار هم لاس پوري کړي ؤ خو کلة چي الوتکه په هوا شوه ـ يوه ضابط ورو غوندي وويل : ښايي افغانستان ته وليږل شوو»

کله چي نه هغو له پوښتنه و شوه چي د بريژنيف ترمخ د روسيي حاکم څوک ؤ ؟ وي ويل: ستالين ـ او کله چي ورته وويل شول : په ايران کي د موجوده رژيم له ړوسبي د چا حکومت ؤ وي ويل : نه پوهيږو پداسي حال کي چي ثانوى تعليمات (ترلسم ټولګى) يي هم پاى ته رسولي وو. له پورتني مطلب څخه څرګنديږي چي روسي وګړي او ځوانان له پيښو ، جرياناتو او حوادثو څخه څومره ليري ، او ګوښه ساتل کيږي ـ چي حتى د روسيي د ننه حالاتو او ورځنيو چارو څخه هم اطلاع نلري ، ډيري خو څه کوي چي له خپل ځانه هم خبر ندى . چي دوګړو دغه ذهني او فکري کلابندي او له حالاتو او وقايعو څخه د هغوي پټ ساتل د کمونستي نظام اساس ګڼل کيږي .

په کمونستي ټولنه کي د وه طبقي خلک اوسيږي ـ يوه حاکمه او ممتازه طبقه چي د کمونست ګوند لوړ رتبه غړي تشکيلوي او دا د هر څه مالکه او د هر څه وس او اقتدار لري ـ بله عوامه او لاندي طبقه چي يوازي او يوازي د توليد د يوي وسيلي په سترګه ورته کتل کيږي ، د ماشين کارتري اخستل کيږي او په ژوند کي دومره حق لري لکه

- یوه ماشین د پرزو غوږ ساتل اوبس .

د یوی بلې ډلی تیول شویو روسی عسکرو څخه یو تن (ویلری سیکوف) چی(۲۰) کلن دی‌زیاته کړیده : «موږ ته‌ویل شوی ؤ چی په‌افغانستان باندی امریکا ، چین او‌نورو امپریالیستی هیوادونو تیری کړی ځای موږ له افغانانو سره د مرستی په‌خاطر د تیری کوونکو خلاف د هغوی سلاتر وکړو، خو دا بالکل د رښا ورځی دروغ ؤ ، څکه موږ بیله روسی عسکرونه بل هیڅ بهرنی عسکرونه لید ، بلکی یوازی همدا افغانان دی چی د خپلی آزادی او هیواد لپاره یی وسله په اوږه ایښی ده»

یوه بل روسی عسکر (مو جی مشچیر یارکوف) ویلی دی : مالدی زیات دا تحمل نه شو کولی چی واړه ماشومان او بیگناه بوډا گان دی زما په مخ کی ووژل شی. هغه زیاته کړیده : روسی عسکر په افغانستان کی په سات زره جگړی ته دوام ورکوی.

(جسارت ۱۹۸۳ د فبروری د میاشتی د ۲۰ نیټی گڼه- بی بی سی او امریکا غږ راډیو گانی)

مجاهدینو ته د روسی عسکرو د تسلیمد ولړی روسان دی ته اړ کړل چی عسکری بارکونه او قشلی د خار دار سیم او پرسونل ضد مین کاری په کړی کی راولی ، دغه مطلب هغو د وو تنو روسی عسکرو (کلیاری شیکوف) او (ستاشاوارانوف) چی پدی ورستیو ور ځوکی یی په غرب کی سیاسی پنا اخیستی ده څرگند کړیدی . دا د دی لپاره چی هم د روسی عسکرو د تیښتی مخه ونیولی شی او هم د مجاهدینو د بریدونو او په بارکونو د وزختلو مخه. خو دا اقدام د دغو یوه مخه هم نشی نیولی . څکه هلته داسی پیښی هره ورځ تکراریږی .

هغوی زیاته کړیده چی دوی ته د روسی صاحبمنصبانو له خوا پر له پسی دا تلقین کیده چی که کوم روسی عسکر د مجاهدینو په لاس ورشی په ډیره سختی او شکنجی سره به ووژل شی، هغوی زیاته کړیده روسی عسکر له خپلو کورنیو او خپلوانو سره کوم ارتباط نشی ټینگولی.

نوموړو دا هم څرگنده کړیده : روسی عسکر څه چی زیاتره صاحبمنصب هم په افغانستان کی له جگړی کرکه لری او په هیڅ ډول پدی ندی چاړه چی دغه جگړه به یی په گټه تمامه شی .

تر اوسه پوری له (۲۰۰) څخه زیات روسی عسکر د مجاهدینو په لاس کی ژوندی بندیان اوسیږی چی لدی څخه (۵۰) تنو له غرب څخه د پنا ورکولو غوښتنه کړیده لدی څخه پرته (۱۸) تنه روسی عسکر د سره صلیب له خوا له مجاهدینو او روسی حکومت سره له اوږدو مذاکراتو وروسته په سویس کی تر نظارت لاندی دی او د روسیی سفارت د دغو عسکرو اعاشه او نور مصارف په غاړه اخیستی دی. (بی بی سی ۲۸-۷-۱۳۶۲)

په افغانستان کی د روسی وژل شویو عسکرو د خپلوانو او کورنیو د غږو او په روسیه کی د میشته افغانانو ! ترمنځ څو ځایه شخړی پیښی شویدی په تعلیمی مؤسسو او پوهنتونو کی هم دغه ډول پیښی ډیری تکرار شویدی حتی د پولیسو او هستوگنو افغانانو ترمنځ هم اخ او ډب پیښی شوی دی عام روسی وگړی دومره قهر او غوسی په سر اخیستی چی هلته هستوگن افغانان تر تمسخر ، استهزا او وهلو ټکولو لاندی نیسی.

روسیی او نورو کمونستی هیوادوته د لیږل شویو کسانو په ډله کی یو گڼ شمیر هغه کسان دی

چی د عسکری له ویری او د مجاهدینو د مقابلی او
مقاومت له ډاره یې هلته تګ غنیمت ګڼلی او خپل
سر یې پټ کړیدی ، چی له هغوی څخه یو شمیر
د بورس د سودی د پای ته رسید و وروسته هم
بیرته افغانستان ته له تللو څخه ډډه کړی او یوه
او بله خوا تښتیدلی او یا هملته پا ته شوی څکه
د افغانستان د مسلمان ملت جهاد او مقاومت نن
داسی مرحلی ته رسیدلی دی چی د ملحدینو د
ژوندی پاته کیدو د چانس فیصدی په صفر ولاړه ده
د کابل راډیو د فوتی اعلاناتو وخت چی څنګی لس
د قیقی ؤ نیم ساعت ته پورته شوی دی ، چی زیاتره
فوتیان عسکری صاحبمنصب د سازمانو او خادغری
تشکیلوی .

په یوه خارجی رساله کی می ولوستل چی د
روسیی په د ننه کی د اقتصادی ستونزو له کبله چی
بنایی یو علت یې په افغانستان کی د روسانو بی شمیره
مالی زیانونه وی ، د لومړنیو موادو د
مغازو په مخه کی د موادو د کمښت له امله د
مشتریانو لیکی او صفونه تړل کیږی - د یوی مغازی
ترمخ په جوړ شوی قطار کی د مغازی د مؤظف له
خوا د مشتریانو د کارت د کتنو پر وخت د یوه
افغان (!) د کارت کتنه کیده چی د یوی میرمنی له
خوا هغه ته پرمخ کلکه څپیړه ورکړل شوه او تر
ګریوان یې ونیو شور ماشور جوړ شو . خبره داسی
وه چی د هغی میر منی زوی د افغانستان په جنګ کی
د مجاهدینو له خوا وژل شوی ؤ .

که څه هم د روسیی په د ننه حالاتو د باندی
نړی ډیره لږ خبریږی خو دافغانستان دمقاومت
ځواک د روسانو هر طلسم مات او توتی کړ-
د هغوی د کلونـو کلونـو د زور ، زر ، تـزویـر او
وحشت څڅیرونه یې وشلول . کوم بهرنی خبریـال
ویلی ؤ چی پـه افغانستان د روسانو تیری د مچیو
ځالی ته لاس وروړل ؤ ، او څوک چی یو ځل مچی
وبوږ نوی لوبیا تری روغ پاته کیدل ډیره ګرانه
خبره ده .

نور بیا

چه زیبا بازیچهٔ است که روس به اطفال و کودکان
ما آورده است که تا فرزندان کشور ما مجاهـد
ببار آمده و بـه متجا وزین چنان درس عبرتناکی
بدهند که پدرانشان به انگلیس و روس داد..

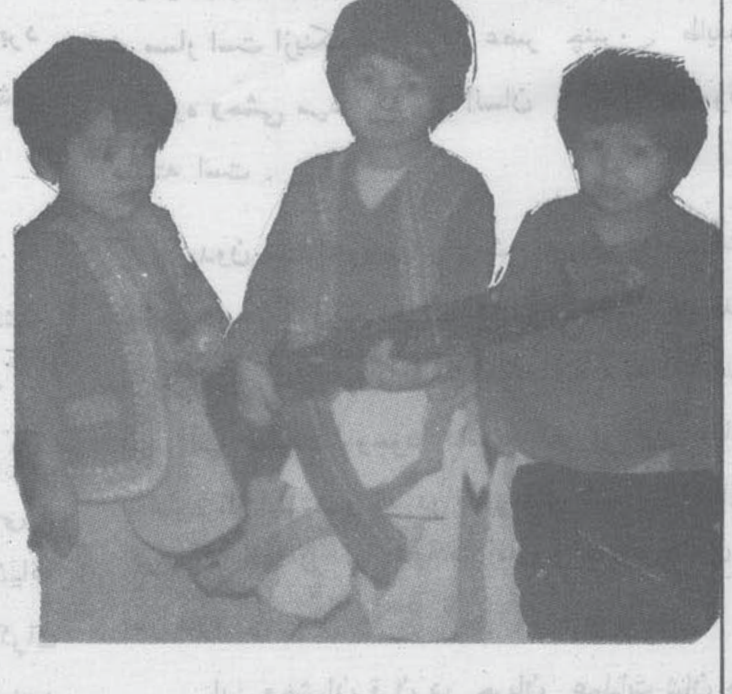

مشت بلشویکها در افغانستان باز میشود

بلشویکها یا بانیان روش وحشیانهٔ کمونیزم در جهان ما ، از همان آغاز فتنهٔ شان برای بسط و گسترش دامنهٔ الحاد و جهانگیری ، بدو موضوع بیشتر چشم داشته اند ؛ اول عبارت بوده است از (کشتار عام) و دومی (وقت کمایی کردن) . اگرچه جریان شصت و چهار سال گذشته روسهای سرخ را در اغوا و در بند کشیدن ملت های مظلوم به چهره‌های متفاوت نشان داده، اما اکنون وقتی سیر پیاده‌کردن اغراض شوم آنانرا در افغانستان اسلامی و آزاده از نزدیک می نگریم، بوضاحت در میبابیم که بلشویکها یا فرمانروایان ملحد روس در سرزمین ما ضمن بکار برد دیگر شیوه های غیر انسانی ، باین دو موضوع بیشتر توصل جسته اند .

شیوهٔ قتل عام :

عملیات نظامی روسها در خلال چهار سال گذشته در سراسر کشور ما با این نیت پلید دنبال شده که حتی در کوچکترین عملیات وسو قیات نظامی باید تعداد بیشتر نفوس ما و در جمله نیروهای اسلامی و آزادیخواه ما به شهادت برسند . این قصد وحشیانهٔ تجاوز کاران روس را ما در هر عملیات آن از کران تا کران افغانستان و در هر شهر و قصبهٔ خود بوضاحت مشاهده کرده ایم . در هر جا که قشون وحشی روس سر از بر شده ، باساکنان بیدفاع محلی و همه داروندار آنجا طوری بر خورد کرده اند که نه از نفوس منطقه کسی باقی بماند ، نه از خانه و منزل آن اثری بجا ماند و نه از مواشی و سر سبزی آن دیگر چیزی بچشم بخورد . درین کشتار های عام آنهم درین قرن بیست و درین روزگاری که بشریت از احترام بمقام والای انسانی حرف میزند ، روسهای پلید چنان فجایعی را از خود بیادگار گذاشته اند که امروز وجدان انسان نه تنها ازان رنج میبرد ، بلکه شرمسار است ازینکه چرا درین عصر چنین طایفه و گروه وحشی مردمکش و انسان دشمن وجود داشته است .

بدون استثناء روسهای وحشی همینکه به عملیات نظامی در هر گوشه و اطراف کشور ما دست زده اند، از قتل هیچ کسی فروگذاشت نکرده اند ، نه در دیدهٔ آنها آب عطوفت وجود داشته که از قتل اطفال معصوم باز ایستند و نه در قلب شان احساس انسانی بوده که آنها را از شهادت زنان و سالخورد گان ما باز دارد .

این وحشیان قرن در جریان عملیات شان همه

چیز را هدف قرار داده اند ، از خانه تا کاشانه ، از باغ تا مزرعه و از جویبار تا همه تأسیسات آبرسانی و از رمه و گله تا هر گونه مواشی مردم ما هدف گلوله ها و مرمی سلاح های مرگبار روس شده است .

همین پیشآمد وحشیانهٔ روسهای اشغالگر سبب شده تا اکثریت قریه ها و شهرهای ما خصوصاً که ناظر مقاومت شجیعانهٔ مجاهدین قهرمان ما بوده است ، از انسان خالی و اکنون اثری از زندگی عادی دران دیده نمیشود . در عین حال این شهر ها و قریه ها همه به ویرانه مبدل شده اند که همه را نیروی غارتگر قرن به چنین وضع اندوهبار در آورده است .

آن عده از ژور نالستانی که گاهگاهی چند روزی در مهمانی مجاهدین ما در مناطق مختلف کشور بوده اند، خود دیده اند که روسهای وحشی در افغانستان چه جنایاتی کرده اند و باز دید ژور نالستان مهمان از سنگر های مجاهدین و ویرانهٔ شهر ها وروستا های ما صرف دریچه یی است برای مشاهدهٔ آن همه وحشت و بربریت روس در افغانستان اسلامی و آزاده .

این شیوهٔ وحشت و درنده خویی را روسهای سرخ (٦٤) سال پیش بار اول در قلمرو های تحت اسارت آسیای میانه شروع کردند . البته در سالهای اول این قشون وحشی به فرمان سرد مداران کرملین با استفاده اسپ های تیز تگ بجان مردم بیدفاع قلمرو های تحت تسلط می افتادند و با فرا رسیدن این لشکر مرگ در هر قریه و قصبه گلیم سیاه نوحه و عزا گسترده میگشت ، اما اینک امروز بعد از شصت سال تجربهٔ انسان کشی ، روسهای وحشی سلاحهای پیشرفتهٔ مرگبار را برای قتل عام مردمان بیدفاع در اختیار دارند . ملت مسلمان ما درین چهار سال دیدند که روسهای وحشی از هر نوع سلاح پیشرفته در قتل عام آنان و خرابی میهن شان کار گرفته ، اما نیروی ایمان و احساس مسئولیت اسلامی آنانرا چون کوه استوار در برابر این نیروی درنده خوی عصر نگهداشته است .

شیوهٔ وقت کمایی کردن :

وقت کمایی کردن شیوهٔ رز یلانهٔ دیگری است که آنرا روسهای سرخ برای بسط نفوذ و تسلط شان بکار می بندند . بلشویکها از همان آغاز کار ازین روش برای پیاده کردن اغراض شوم شان استفاده می کردند . آنها با وعده های دروغین که گویا معتقدات و ارزشهای زندگی مردم محترم و جان شان در امان است ، وقت کمایی میکردند مثلاً لینن پلید همینکه از روی جسد های مردم گذشته در پتر سبورگ قدرت را بنام زحمتکشان (!) بدست گرفت ، ابتدا اعلامیهٔ(صلح) را انتشار داد ، چند روز بعد آن پیام (اعطای آزادی به قلمر و های تحت تسلط استعمار) را نشر کرد وپسانتر وعدهٔ دروغین (آزادی و استقلال به ملت های تحت ستم آسیای میانه داده شد- همین قسم تمام قرار داد ها و میثاقهای عقد شده در دوران تزارها ملغی گردید ، اما این ها همه فریب بود و خدعه تا نیروی مقاومت در برابر آنها و نیات پلید و ضد انسانی شان طغیان نکند - باهمین وعده ها قشون سرخ در حرکت افتاد و از مرکز به اطراف به قلع و قمع نیرو های مقاومت آغاز کرد. چند سال بعد نه وعدهٔ(صلح) وجود داشت نه (احترام به آزادی ملل اسیر) ونه لغو قرار داد های امضا شده در وقت تزارها) لینن بدکار همانگونه که راه رسیدن به قدرت را به فریب

و خدعه و تغیر چهره پیموده بود ، راه جهانکشایی تزار ها را به چهرهٔ سرخ پیمود و ملت ها را در بند کشید .

با این شیوه ، جلادان قرن بخصوص ستالین در پانزه سال اول پیاده کردن کمونزم خاطرهٔ (ایوان مخوف) را از خاطره ها زدودند و قتل عام مسلمان و ملت های تحت تساط را به (۳۲) ملیون نفر رسانیدند ، و اینک در پانزده سال اخیر تسلط الحاد روس ، برژنف از قلمرو های آزاد اما در بند کشیده شده ی آسیا ، افریقا و امریکای لاتین دست های ستالین را از عقب بست و خود بحیث جلاد قرن عرض وجود کرد و بجهانیان نشان داد که نه ایوان مخوف و نه ستالین جلاد به پای او برسند ، زیرا دیگر تکنولوژی عصر بدست قشون سرخ او سلاح پیشرفته داده است و او میتواند ملت ها را بیشتر در زنجیر بکشد و نیرو های مقاومت را درهم شکنند . لشکر الحاد بی سروپای برژنف و نوکران فروخته شده ی آن در پنجسال آخیر خاک ما را بخرا به و مردم ما را به تباهی سوق دادند و در نتیجهٔ همین کشتار و ویرانی شمار شهدای ما از یک ملیون و نیم و تعداد آوارگان ما از چار ملیون و نیم تجاوز کرده است .

مقاومت قهرمانانه :

اما این شیوه های پلید و شیطانی روسهای ملحد را مردم مسلمان و آزادهٔ ما قهرمانانه پاسخ گفتند . آنها با ریختن خون خود و گذشتن از جان های شیرین شان به روسهای ملحد نشان دادند که از هزار ها یک فتنه و دسیسهٔ روس ها نمیتواند در صف جهاد و اتحاد آنان رخنه کند. مجاهدین ما در هر جا کارو انهای بی سروپای قوای مهاجم روس را جلو گرفته و آنرا از هم پاشیدند ، بر مراکز نظامی آنان دلیرانه یورش بردند ، کانون های الحاد و وحشت روس و غلامان آنرا درهم شکستند. در یک سخن نعره (الله اکبر) و شلیک های مجاهدین ما اکنون خون را در رگهای روسهای متجاوز خشک ساخته و امروز روسهای توسعه جو که خود را قدرت اولی جهان و نیروی شکست ناپذیر قلمداد میکردند، چنان به شکست، شرمساری و رسوایی روبرو شده اند که اصلاً نمیدانند جسد های قشون خود و شکسته های تانکها ، توپها و زرهپوش های خود را از کجا زود ترجمع کنند .

روسها بار اولی است که در جهان خود را با قهرمانی روبرو می بینند که از نگاه جسامت نسبت به آن خیلی کوچک اما از نگاه نیروی ایمان و احساس اسلام دوستی و رزمندگی هزاران بار ازان قویتر است. روسها که در آغاز به غلط فکر می کردند نیروی مقاومت را در میهن آزادهٔ ما زود می شکنند ، اکنون بعد از چهار سال می بینند و با شرمندگی می بینند که همین قلمرو کوچک اسلامی و مردم قهرمان افغانستان است که زنجیر های بردهگی و انسانکشی آنانرا می شکنند و از همین جا خواهد بود که امپراطوری روسهای سرخ که به غلط بنام کشور شورا ها تبلیغ می شود ، به پاره شدن آغاز و ملت های تحت ستم از قید آن رها خواهند شد.

افغانهای مؤمن و آزاده افتخار دارند که به بهای خود و به شهادت هزاران هزار جوان خود اینک به بشریت مژده میدهند که دیگر عصر جهانکشایی روسهای سرخ به پایان رسیده و زود است که ملت های تحت تسلط آن همه دست بقیام زند و این خرس کاغذی را به هزیمت و فرار از قلمرو های شان مجبور سازند .

دین ته فطری اوژوندنی ارتیاوی

دقیام الدین کشاف لیکنه

په ټولو مخلوقاتو کې انسان یوه ممتازه هستي ده، په هغه کې په زرګونو خصائل او په زرګونو فضائل موجود دي، د هغه په ذهن کې په زرګونو پلانونه او په زړه کې په لکو نوهیلې ځپانده دي، د هغه سینه د ارمانونو یو زیر متون او خزانه ده. د هغه په زړه او دماغ کې متعدد کائنات استوګن دي چې په کومې خارجي پیمانې سره یې اټکل نشي کیدای، هیڅ یو خارجي قوت د هغه ارادي غوښتنې. د هغه استعدا دونه د هغه د زړه پراختیا او د نظر هدف نشي اټکلولای، هغه د خپلو کمالاتو پخپله مظهر دی، لکه څنګه چې د هغه صلاحیتونه له حده زیات دي. انسان همدغه نده چې په ظاهر په نظر راځي. هغه پخپل ځان کې دنیاوې لري. عارف بلخي مولانا جلال الدین رحمة الله علیه وائی:

گرچه آدم اندرون عالم است

لیکن عالم اندرون آدم است

انسان یوازې د خوراک او څښاک کڅوړه نده. یوازې د ګیډو دکولو کړ نچاره د انساني اړتیاو د پوره کولو لپاره کفایت نکوي، که یوازې د خوراکي شیانو په لاس ته راوړلو سره د هغه ټولې اړتیاوې ایسته کیدلای او د هغه ټولې هیلې تر سره کیدلای نو هغه به د دښتو او ځنګلونو سروی او څیړنه نکوله. د فضا دایل کولو هلې ځلې به نۍ نکولې. فلکي اجرامو ته دځان رسولو لپاره په لالهانده نه لیدل کیده، که یوازې خوراک څښاک او ژوندې پاتې کیدل یې هدف وای نو د دې هیله من به نه ؤ چې ځان په خطر کې واچوي او تر تصرف لاندې د کائناتو د راوستلو هڅه وکړي. په غرونو او بیدیاوو کې به نۍ منډې تړۍ نه وهلې. د سمندر تل ته د پریوتلو پر له پسې کوشش به یې نه کاوه. معلومیږي چې د خوراک او څښاک له منزل نه د هغه هدف ډیر وړاندې دی د هغه کوم لوړ او مهم هدف شته، د هغه ارادې د فهم او فراست له حدودونه نوري هم وړاندې دي، د هغه لاره ډیره کږ لیچنه ده. د هغه د طبیعت نګیني ډیرې زیاتې دي، ژوند ته اړتیا لري خو که قرباني ته ضرورت شي نو په سر باندې لوبې هم کوي، خوراک ته نۍ

ارتیا ده خو که لوړه پړی راشي نو په ورینه تنده یی
زغمی ، په هغه کی بیړه او تلوار هم شته ـ په هغه کی
سستی او نا اهلی هم شته ـ په هغه کی غضبی قوه
هم شته ـ نرمی هم شته ـ تکبر پکی هم شته ـ
عاجزی او تواضع هم شته ـ د فتنه بازی قواوی پکی
هم شته ، تنظیمی صلاحیتونه پکی هم شته ، د ظلم
او تیری خوی په کی هم شته د خوا خوږی ولوله
هم پکی موجوده ده ـ د حکمرانی هوس هم دی .
د شتمنی مینه هم لری ـ د اقتدار هوس هم پکی شته.
په ازادی او حریت هم مین دی ـ پر نورو باندی
د برلاسی لرلو ولوله هم پکی موجوده ده . د هغه
په طبیعت کی د نورو د حقوقو غصبولو میلان هم

اخلاقی معلم او لارښود ته ضرورت دی چی قدم په
قدم ورته لارښوونه وکړی او د مخالف لوری حرکت
او افراط او تفریط ته ئی پرینږدی چی په باوری
ډول د غسی لارښود او رهبر یوازی دین کیدای
شی ، دین چی د انسان له فطرت او طبیعی غوښتنو
سره سم هر اړخیز اصول ـ نه بدلیدونکی ـ همیشنی
او د ژوند د ټولو اړخونو لپاره هدایات او قوانین
لری ، دین دی چی د انسان غوره خصائلو ته
وده او پراختیا ورکوی ـ د هغه مقام خوا ته ئی
سوق کوی چی د انسان له شان سره
وړ او مناسب دی ـ هم په مادی او هم په معنوی

انسان د راز راز یو د بل پرخلاف جذبو پیکر او اضدادو مجموعه ده .

شته مگر د هغه له عملونو څخه د عدل او انصاف
جذبه هم څرگندیږی لنډه دا چی انسان د راز راز یو
د بل پرخلاف جذبو پیکر او اضدادو مجموعه ده .

د انسانی لوړتیا پخاطر د دغو ټولو مخالفو او
متضادو قواو ترتیب او تنظیم ضروری دی . داسی
فرصتونه به هم راشی چی په هغو کی د غضبی قواو
په کار اچول ضروری وی او داسی فرصتونه به هم
راشی چی په هغو کی زړه سوی او خوا خوږی
ضروری وی خپلی اړتیاوی به پوره کوی خو د نورو
حقوقو ته به لاس نه غځوی ـ خپل رنگا رنگ
مسئولیتونه به په ښه توگه تر سره کوی او خپل
ټول مختلف صلاحیتونه به په کاراچوی ـ خپله هره قوه
به پخپل ځای کی مصرفوی ـ هیڅکله به یوه قوه د بلی
په ځای نه استعمالوی او د دی کار لپاره یو داسی

لحاظ او دیته ئی نه پریږدی چی بی مهاره څاروی
شی نه د ځان پرو او ساتی او نه د نورو د پت ـ
عزت او مادی او معنوی حقوقو .

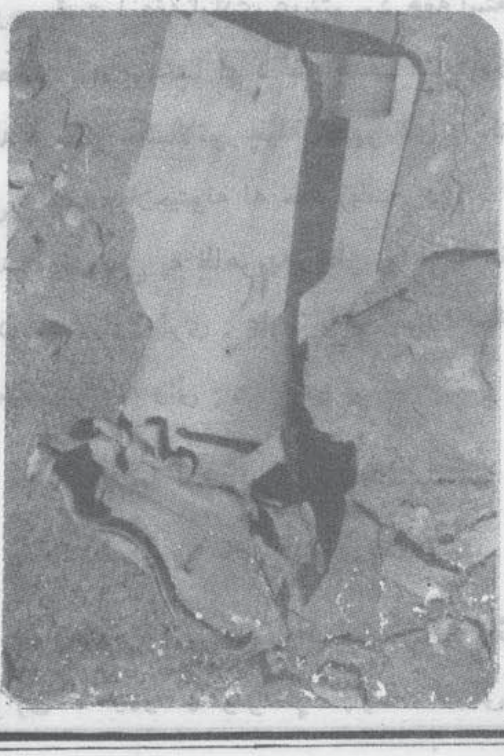

استاد فضل رحیم

درسی از خلافت اسلامی

عمر بن خطاب رضی الله عنه که از دست ابو لؤلؤ مجوسی زخمهای کاری برداشته بود و امید به شدنش نبود در خانهٔ خود قرار داشت . مهاجرین در نزدش آمدند و ازیشان تقاضا نمودند که بجای خود برای شان خلیفه مقرر نماید . عمر رضی الله عنه گفت : والله لاأحملکم حیا و میتا ، یعنی همین بس است که در زندگی بارتان را برپشت برداشتم بخدا سوگند حاضر نیستم در آخرت نیز بارتان بردوشم باشد ، اشاره باینکه اگر شخصی غیر صالح برای خلافت را بر شما بگمارم گویا که در نزد شما مسئول آخرت خواهم بود لذا باین کار اقدام نمی کنم و گناهکار هم نمیشوم لذا مقرر نمودن جانشین و ترک آن هر دو جواز دارد لذا رسول الله ﷺ که از من بهتر بود خلیفه نگرفت و ابوبکر صدیق که نیز از من بهتر بود خلیفه مقرر کرده بود . . .

مهاجرین گفتند : ای امیر المؤمنین خدا برایت ثواب نیکو دهد (اشاره باینکه در امر خلافت از خود کفایت نشان داده است و از عهدهٔ آن بخوبی بر آمده است پس مستحق ثواب میباشد) عمر رضی الله عنه گفت ثوابیکه خدا برایم می دهد در آن رغبت دارم مگر من دوست دارم ازین خلافت نه ثوابی داشته باشم و نه عـذابی خوبی و بدی اش هر دو برابر باشد .

عمر رضی الله عنه چون بیقین فهمید که زندگی را پدرود می گوید پسر خود عبدالله را نزد عایشهٔ صدیقه فرستاد که بروی سلامش را برساند و بعد از سلام برایش اجـازه دهد که در حجره اش در پهلوی رسول الله ﷺ و ابوبکر صدیق رضی الله عنه دفن شود . عبدالله بن عمر نزد عائشهٔ صدیقه آمد و پیام پدر خود را بوی رسانید عایشهٔ صدیقه گفت موافقه دارم بعد از آن عایشهٔ صدیقه برای عبدالله بن عمر گفت : ای فرزندم! سلام مرا برای عمر پدرت برسان و برایش بگو که امت محمد ﷺ را بی سرپرست نگذار کسی را برایشان خلیفه مقرر کن ! در غیر آن می ترسم که فتنهٔ درمیان شان پیش خواهد شد عبدالله بن عمر نزد پدر خود آمد و از پیغام عائشهٔ صدیقه خبرش کرد . عمر رضی الله عنه گفت : چه کسی را می خواهد که بجای خود خلیفه مقررش کنم ؟ اگر ابو عبیده بن جراح زنده می بود حتما بجای خود مقررش می کردم و اگر روز قیامت خداوند تعالی از من می پرسید که بجای خود کدام کس را بر امت محمد ﷺ مقرر کردی ؟ در جواب می گفتم که ای پروردگارم من از پیامبر تو شنیده ام که می گفت : هر امتی را امینی میباشد و امین امت من ابو عبیده بن جراح است و اگر معاذ بن جبل در قید حیات می بود حتماً او را بجای خود خلیفه مقرر می کردم ، و اگر خداوند تعالی بعد از مرگ از من می پرسید که کدام کس را بر امت

محمد ﷺ مقرر نمودی ؟ در جواب می‌گفتم که پیغمبر تو گفته است که معاذ ابن جبل روز قیامت در پیشا پیش علماء روان میباشد . و اگر خالد بن ولید زنده می بود او را بجای خود مقرر می نمودم و اگر در روز حساب خدا از من می پرسید در جواب می گفتم که پیامبر تو گفته بود که خالد بن ولید شمشیری از شمشیر های خداوند تعالی است که بر ضد مشرکین از نیامش کشیده است چون اینها در قید حیات نیستند پس چند تن را مسئول امر خلافت می گردانم که رسول الله ﷺ در وقت وفات ازان ها راضی بود سپس اشخاصی را به حضور خود خواست و آنها عبارت بودند از علی بن ابی طالب و عثمان بن عفان و طلحه بن عبید الله و زبیر بن عوام و سعد بن ابی وقاص و عبدالرحمن بن عوف رضی الله عنهم مگر حضرت طلحه حاضر نبود بعداً خطاب به پنج نفر مذکور نمود و گفت : شما از جملهٔ مهاجرین اولین هستید بدانید که من وضع مسلمانان را خوب مطالعه کرده ام درمیان شان منافقت و اختلاف و دوگانگی نیست اگر بعد ازین درمیان شان اختلاف پدید آید حتما از اختلاف شما برسر امارت بآن ها سرایت می‌کند فقط سه روز درمیان خود مشوره کنید اگر طلحه درین سه روز در مجلس شما حاضر شود خوب است و اگر حاضر هم نشود برای شما اجازه نیست که تا روز سوم از هم جدا شوید مگر اینکه یکتن تان را خلیفه گماشته باشید یعنی درین سه روز باید که خلیفهٔ تان انتخاب شود اگر با مشوره خویش حضرت طلحه (رض) را خلیفه انتخاب کردید خوب است لذا طلحه اهلیت خلافت را دارد و باید که صهیب در نماز برای شما امامت کند و در امر خلافت با شما شریک نیست بزرگان انصار را در مشوره خود حاضر کنید و خلافت برای شان نیست در مجلس شورای خود حسن بن علی و عبدالله بن عباس را حاضر کنید زیرا ایشان دارای شرف قرابت پیامبر ﷺ را دارند و امید دارم در حضور شان برای شما برکت باشد و در خلافت با شماشریک نیستند و پسر من عبدالله را نیز در مجلس خود بحیث مستشار حاضر کنید و در امر خلافت با شما شریک نیست ، آنها گفتند ای امیر المؤمنین پسرت عبدالله صلاحیت و استعداد خلافت را دارد او را خلیفه انتصاب کن و ما بآن راضی میباشیم ! عمر رضی الله عنه گفت : برای خانوادهٔ خطاب کفایت می‌کندکه یکتن شان بار خلافت را به دوش گرفته است عبدالله در خلافت با شماشریک نیست . بعداً به پسر خود گفت : ای عبدالله خود دارباش ازینکه در خلافت رغبت کنی . بعداً خطاب به اهل شو را نمود و گفت : اگر پنج نفرتان بریک نظر باشند و یکتن تان تسلیم نشود و مخالفت کند گردنش را بزنید و اگر چار تن تان بریک نظر باشد و دو تن مخالفت کند و تسلیم نشود گردن آن دو تن را بزنید و اگر سه تن بر یک نظر باشند و سه تن بر نظر دیگر عبدالله پسر مرا فیصله گر مقرر کنید پس برای هر یک ازین دو مجموعه که نظر بدهد خلیفه از جملهٔ همان مجموعه سه گانه مقرر شود پس اگر مجموعه سه گانهٔ دیگر قبول نکند گردن شان را بزنید هر که از میان شما ای اهل شورا احراز خلافت نماید بروی امر می‌کنم که از خدای بزرگ بترسد و از گوریکه حالا من بسوی آن روان هستم بترسد و از روزی بترسد که بسا از روی ها دران روز سفید و بسا از روی ها دران روز سیاه میباشند . ای مردم وقتیکه شما به حضور خداوند تعالی پیش کرده می شوید هیچ پوشیدهٔ شما بر خدا پوشیده نمی باشد .

عمر رضی الله عنه بعد از ادای این خطابه بی هوش شد ، بحالت کوما رفت مردم گمان کردند

که فوت کرد ، هر کس بوی صدا میداد مگر او از بیهوشی بیدار نمی شد . یکتن از حاضرین گفت : اگر بیدار شدنش ممکن باشد فقط صدای نماز می تواند او را بهوش سازد پس حاضرین گفتند : ای امیرالمؤمنین وقت نماز است ! عمر رضی الله عنه فورا چشم های خود را باز کرد و گفت اینک برای نماز حاضرم . هیچ حصه ای ندارد در اسلام آنکه نماز را ترک می کند . بعدا نماز را ادا کرد در حالیکه از زخمهایش خون فواره می زد . بعد از نماز حاضرین را مورد خطاب قرار داد . من در زمان خلافت خود راه را برای شما هموار دردم آن را رسا نموده باید که کجش نکنید . بعداً رخ بسوی علی بن ابی طالب نمود ، و برایش گفت : شاید اهل شورا حق و شرافت و قرابت شما را برسول الله ﷺ و فقاهت و دیانت شمارا بشناسند و امانت خلافت را بشما تسلیم کنند پس د گر خلافت در نصیبت شد باید که از خدا بترسی و هیچ تن از بنی هاشم را که قبیلهٔ تو هستند بر دوش مردم سوار نکنی . بعد ازان رخ بسوی عثمان نمود و گفت ای عثمان شاید اهل شورا باین متوجه شوند که تو داماد رسول الله ﷺ و آدم بزرگ سال و صاحب شرافت میباشی و در اسلام سابقه داری و ترا خلیفه سازند پس اگر این امر بتو سپرده شد شما نیز باید ازین اصل پیروی نمائید بعد از ان صهیب را خواست و بوی فرمود که سه روز امامت مردم نماید و اهل شورا گرد هم جمع شوند و در امر تعین خلیفه مشوره نمایند حالا برون روید از نزدم ! خدایا درمیان شان الفت انداز و بر حق جمع شان کن و آنها را از اسلام بر مگردان و خلافت را برای بهتر شان نصیب کن .

مردم از حضورش برآمدند واو در همان روز که زخم برداشته بود وفات و دفن شد (انا لله وانا الیه راجعون) و حضرت صهیب رضی الله عنه بروی نماز گذارد . نقل از کتاب الامامة والسیاسة تالیف امام عبدالله بن مسلم ابن قتیبه دینوری .

در سها و عبرت های که ازین حادثه ، گرفته میشود قسمت های مهم آن معرفی میشود تا روشن فکران ما بآن متوجه شوند و ازآن زندگی خود را منظم سازند .

۱- امیر و خلیفه می تواند امر خلافت را بیک تنی واگذار شود و یا به چند تن که انها از میان خود یکتن را انتخاب کنند و یا به همه است تا انها آدم اصلح را انتخاب نمایند رسول الله ﷺ این امر را بامت واگذار شد و ابوبکر صدیق یکتن را جانشین مقرر کرد و عمر رضی الله عنه آن را برای شش نفر سپرد که یکتن را درمیان خود انتخاب نمایند ازین فهمیده شد که حکومت دسته جمعی که همه بیک سویه صلاحیت داشته باشد و همه در رأس مردم قرار داشته باشند در شریعت جواز ندارد بلکه صلاحیت ها همه بیک داده میشود.

۲- زندگی مسلمین بدون از امیر اضافه از سه روز جواز ندارد بهر وسیلهٔ ممکن باید سوانع از راه برداشته شود و مسلمین بدور یک امیر جمع شوند .

۳- عمر رضی الله عنه با اینکه هیچ یک از اهل شورای انتصابی خود را اهل و صالح برای امارت ندانسته است و با آن هم که ایشان را مکلف نموده است از میان خود امیر انتخاب کنند بما می فهماند که اهلیت در امارت بصورت اضافی ونسبی است اهلیت حقیقی شرط نیست و هر که اهلیت حقیقی را شرط می کند گریز از ایجاد امارت برای مسلمانان می نماید .

٤- سه چیز می تواند اهلیت را برای امارت تثبیت کند امانت چنانچه ابوعبیده ابن جراح داشت و علم و دانش چنانچه معاذ ابن جبل داشت و قدرت برجهاد و شجاعت چنانچه خالد بن ولید داشت اگر هر سه صفت در شخصی موجود باشد فبها و اگر یکی موجود باشد باز خوب است و اگر هیچ کدام آن موجود نباشد هیچ خیری نخواهد بود در امتی که چنین شخص را بر خود امیر مقرر کنند .

(ج سرفراز)

د مسلمانو په منځ کی خیرغوښتنه

۱- وإن طآئفتٰن من المؤمنين اقتتلوا فاصلحوا بينهما فان بغت احدٰهما عَلى الاخرىٰ فقاتلوا التى تبغىْ حتى تفيئى الى امر الله فاِن فأءَت فاصلحوا بينهما بالعدل واقسطوا . ان الله يحب المقسطين .

انما المؤمنين اخوة فاصلحوا بين اخويكم واتقوا الله لعلكم ترحمون : ط

د حجرات سوره (۹-۱۰ آیتونه)

که چیری، د مومنانو دوه ډلی سره په جنگ اخته شی نو په مینځ کښی یی روغه وکړی - بیا که یوه ډله په بلی څه تیری وکړی نو د تیری کوونکی ډلی سره جنگ وکړی ترڅو چی د خدای حکم ته غاړه کیږدی . او که چیری یی د خدای حکم ته غاړه کیښوده نو په مینځ کښی یی د عدل او انصاف له مخی روغه وکړی - بی شکه چی انصاف کوونکی د الله پاک خوښیږی - بیشکه مسلمانان سره ورونه دی - نو د خپلو ورونو په مینځ کی اړیکی سره سمی کړی له الله څخه وډاریږی ښایی چی په تاسو رحم وشی .

۲- لاخير فى كثير من نجوٰهم الّامن امر بصدقة او معروفٍ او اصلاحٍ بين الناس ومن يفعل ذٰلك ابتغاء مرضات الله فسوف نؤتيه اجرا عظيما ط

(سورة نساء ۱۱٤ آيه)

ډیر څله د خلکو په ډیرو پس پسکو کښی څه ښه والی نوی مگر هغه پس پسکی غوره دی چی د نیکو ، خیر او د خلکو د خپل منځی اړیکو د سموالی لپاره پکی امر وشی . هر څوک چی داسی کار د خدای جل جلاله د خوښی د ترلاسه کولو لپاره وکړی نو ډیر ژربه لوی اجر ورکړو .

۳- وعن ام كلثوم بنت عقبه بن ابى معيط (رض) قالت . سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول : ليس الكذاب الذى يصلح بين الناس فينمى خيراء او يقول خيراء . (متفق عليه)

ام کلثوم رضی الله عنها وایی ماله رسول اکرم صلی الله علیه وسلم څخه اوریدلی دی چی :

«هغه څوک درواغ جن ندی چی د خلکو په مینځ کښی روغه راولی (د دی هدف لپاره) دروغ خبری وړی راوړی او یایی له ځانه وایی .

٤- ان الله عزوجل يحب الكذب فى الصلاح ويبغض الصدق فى الفساد . (ابن بابويه)

خدای جل جلاله هغه درواغ خوښوی چی

د خلکو په اصلاح کښې ووېل شي او هغه رښتيايي ډير بد راځي چي فساد ترې جوړ شي .

٥- واتقوا فتنة لا تصيبن الذين ظلموا منكم خاصة - واعلموا ان الله شديد العقاب.

سوره انفال (٢٥) آيه

له هغې فتنې څخه ځانونه وژغورئ چي يوازې ستاسو ظالمو خلکو ته به نه رسيږي پوه شئ چي الله پاک سخت عذاب ورکوونکی دی.

تشريح :

اسلام د خير غوښتنې - روغې او جوړې دين دی نو ځکه يې خپلو پيروانو ته امر کړی دی چي هغوی بايد د انسانانو په مينځ کښې خيرو غواړي د جنگ - جگړې او يو له بل سره د مقابلې او لاس په گريوان کيدلو له ډگر څخه يې وژغوري . قرآن کريم ورته په (والصلح خير) نوم سره لا اهميت ورکړی او مسلمانان يې متوجه کړي دي چي روغه جوړه را وستل د مسلمانانو له مهمو مسئوليتونو څخه ده ، ان تردې چي (که د روغې جوړې په راوستلو کښې څوک داسي يو کارته چي هغه خو په خپله منع وي لکن ضرر او تاوان يې عام له وي) . ارشي هم کول يې ناروا ندي . که څه هم درواغ ويل ، د خلکو په مينځ کښې د خبرو وړل راوړل او په خلکو پسې له ځانه خبرې جوړول په اسلام کښې خورا ناوړه کارونه دي خو د روغې - جوړې راوستلو په تکل دغه ټول ناروا کارو نه روا گڼلي شويدي .

دا لاڅه چي ډير ځله هغه درواغ چي روغه جوړه راولي له هغو رښتيا وو څخه ډير درانه او قدر من دي چي د وراني او فساد سبب وگرزي . د ټولو انسانانو په مينځ کښې روغه جوړه يوازې او يوازې هغه وخت راتلای شي چي انسانان له ټولو طاغوتي قوتونو څخه آزاد او د يوه خدای جل جلاله لارښوونو ته غاړه کيږدي .

مسلمانانو چي وعده کړې چي مونږ د لوی خدای جل جلاله لارښوونو ته سرتيټ کړی دی نو د دې لپاره چي ترمينځ يې د تل لپاره روغه او جوړه قايمه وي - اسلام هغه کارونه ور په گوته کړي دي چي پدې هکله ورسره کومک کوي .

قرآن کريم د حجرات په سوره کښې مسلمانان له هغو کارونو څخه چي د مسلمانانو د ورور گلوی د مزې د پرې کولو باعث گرزي منع کوی اومتوجه کوی يې چي هر مسلمان بايد د بل مسلمان په برخه کښې په همدغو ښودل شوو اصولو او مقرراتو عمل وکړي . قرآن کريم فرمائي :

١- (ان جاءکم فاسق بنباء فتبينوا) که کوم فاسق تاسو ته خبر راوړي نو د خبر پلټنه وکړئ معنی دا چي مسلمان بايد تل متوجه وي چي د بل مسلمان په هکله هره بده خبره ورته ورسيږي هغه کټ مټ زر په زړه باور نکړي بلکه د خبرې اصل او د خبری کوونکي ماهيت ځانته معلوم کړي هسې نه چي په ناپوهې سره ترې داسې کارو شي چي بيا پرې په خپله پښيمانه وي .

د اسلام تاريخ پدې برخه کښې رښتينې شاهد دی چي د يوې کوچنی او معمولی خبرې په وسيله چي کوم فاسق له ځانه جوړه کړې وه د سوچه پاکو او رښتينو مسلمانانو په مينځ کښې خومره فتنې فسادونه او شخړې ترې پيدا شوي دي . او د همدغه لوی خطر د اهميت په نظر کښې نيولو سره اسلامي علماوو د خبرې د قبلولو او نه قبلولو لپاره مقررات او ضوابط وضع کړي .

٢- لايسخر قوم من قوم - څيني دي په څينو

نورو ملنډی نه وهی .

د ملنډو او ټوکو معنی خو ښکاره او واضح ده چی مسلمان به د بل مسلمان په برخه کښی داسی څه نه وایی چی هغه پری سپکیږی د نورو په وړاندی پری تیټ اولاندی راځی او د اهم تری مراد دی چی مسلمان به د خپل بل مسلمان وړور د خبرو ، کالیو ، تګ ، ناستی - ولاړی او نورو کړو وړوعکس (پیښی) نه اجرا کوی . که څه هم د عامو خلکو په مینځ کښی د ټوکو او مسخرو کول کوم عیب جن ، لوی او د روند کار نه ښکاری خو مونږ لیدلی او ګورو چی همدا بی ځایه ، بی مفهومه د وخت تیرولو په نامه ټوکی او مسخری دی چی هومره لویی لویی شخړی پیدا کوی چی انسانی ځانونه پکی خوشی په خوشی له مینځه ځی .

۳- ولا تلمزوا انفسکم : یو په بل عیب مه لګوی .

یعنی په لاس ژبه او نورو اندامونو سره داسی حرکت مه کوی چی په بل مسلمان باندی د عیب لګولو معنی ورکړی .

٤- ولا تنابزوا بالالقاب ط او یو بل په بدو لقبونو سره مه یادوی .

دلته د هغه لقبونو ویل منع شوی دی چی په هغو کښی د مخاطب - توهین او سپکوالی راځی داسی یو چا ته چی هغه پوره مسلمان ، متقی اونیک اخلاقه سړی وی د کافر ، منافق ، فاجر او بدکاره نوم اخیستل لویه ګناه ده او هم که یو سړی په هیڅ نه پوهیږی او نه یی څه لیک لوست کړی وی هغه ته د عالم او پروفیسور نوم اخیستل منع دی خو که یو بد لقب د یو چا د تشخیص یوازینی وسیله وی او هغه هم پری نه ځوریږی بیا یی ویل څه باک نلری .

٥- اجتنبوا کثیرا من الظن : له ډیرو اټکلونو (ګومانونو) څخه ډډه وکړی.

ان بعض الظن اثم : ځکه ځینی ګومان ګناه وی.

اسلام د یقین او باور په اساس ولاړ دین دی په یقین بنا دی او د یقین په اصولو مخ په وړاندی ځی او دوام پیدا کوی شک پکی ځای نلری او نه شکمن ایمان او اسلام ریښتینی ایمان او اسلام ګڼل کیږی . احکام یی هم همدا اعتبار لری نه پکښی څوک په ګومان نیول کیږی او نه شک او ګومان (ترڅو چی ښکاره دلایل ورسره موجود نه وی) د چا بدوالی او یا ښه والی ثابتو لای شی .

البته په هغو ځایونو کښی چی ګومان او اټکل د شریعت څخه مخالف اصل نه پرانیږی او ګومان د داسی یو کار سبب نه ګرزی چی د مسلمانانو مصالح پکښی ترینښو لالدی کیږی ګومان او اټکل شرعاً ناروا نه بلکه ځینی خو داسی هم شته چی هلته شریعت هم د نیک ګومان امر کوی ، لکه په خدای ، د خدای په رسول او د خدای په نیکو بندګانو نیک ګومان کول شرعی وجوب لری .

٦- ولا تجسسوا : جاسوسی مه کوی .

په اسلامی ټولنه کښی د بدیو او فسادونو د مخنیوی لپاره له هر څه زیات او له هر څه لومړی د خلکو پوهی ته پاملر نه او توجه کیږی هاندو هل کیږی چی خلک داسی وروزل شی چی له بدیو څخه ځانونه وژغوری لدی کبله هغه نه کیږی چی د هرچا د انفرادی کړو او پټو رازونو څخه دي د حکومت خاوندان خبر شی .

په اسلام کښی د هر چا کور ، نفسونه او شخصی روابط ټول د احترام وړدی هیڅوک حق

نلري چې بې له اجازې پکښې مداخله وکړي او نه په اسلام کښې هغه تحقیق معتبر دی چې په هغو کښې ښکاره دلایل او شواهد موجود نه وي داسلامي اصولو له مخې له هرچا سره د هغه په ښکاره کارونو محاسبه کیدای شي په پټو کارونونه نیول کیږي او نه باید هڅه وشي چې ځان ترې خبر کړای شي - البته که د یو چا پټکارونه د اسلام او مسلمانانو په خلاف وو - نو هغه هم یوازې او یوازې هغه وخت باید تر څیړنې او بالاخره د جزا لاندې ونیول شي چې په تولنه کښې یې بدی او فاسدی نښې ښکاره شي حضرت ابن مسعود رضی الله تعالی عنه ته یو سړی راغی او ورته وې ویل چې فلانی سړی هومره شراب خوري چې ان په ږیره یې را بهیږي . عبدالله بن مسعود ورته وویل مونږ د پټو کارونو د سپړلو څخه منع شوي یو خو که څه را ته ښکاره شوو بیا پرې له خلکو سره حساب کوو .

حضرت معاویه بن ابو سفیان رضی الله عنه وایي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به فرمایل : که تاسو د خلکو د پټو رازونو د معلوسولو لپاره منډې ووهلې نو خلک به په فساد کښې واچوی . حضرت عمر رضی الله تعالی عنه یوه شپه گرځیده چې د ساز- شرنگاری یې ترغوږ شو دیوکور په د یوال ور پورته شو گوري چې د ساز او رقص مجلس گرم او شراب ځښي دی حضرت عمر رضی الله تعالی عنه د کور خاوند ته په قهر جنه لهجه وویل . ته لدی نه غافل یې چې گناه به کوې او خدای به دې نه رسوا کوی. هغه سړي ځواب ورکړ . امیر المؤمنینه ! لږ نرم شه که ما یوه گناه کړې تاسو درې گناوې وکړې .

۱- خدای (ج) جاسوسی منع کړی ده او تا جاسوسی وکړه .

۲- خدای جل جلاله وایي کورته د دروازې له لارې ولاړ شی او ته په د یوال راوختې .

۳- اسلام منع کړی ده چې د یو چا کورته بې له اجازې څوک داخل شي او ته بې له اجازې زما کورته راغلې .

حضرت عمر (رض) د دې ځواب په اوریدو په خپله غلطۍ پوهشو د هغه سړي په مقابل کښې یې هیڅ عکس العمل و نه ښود البته وعده یې ترې واخیستله چې بیا به داسې کار نکوي. (مکارم الاخلاق لابی بکر محمد بن جعفر الخزائطی) له پورتنیو دلایلو څخه څرگندیږي چې د اسلامی ټولنې په مینځ کښې ټولی اړیکی د اعتماد او نیک باوری په اساس ولاړې دی د مسلمانانو ټول کړه وړه ښکاره او سوچه واضح دی پټ او مهم حرکتونه نلري - او له بلې خوا که بالفرض څوک ځانگړي او جلا پټ پټ مصروفیات ولري ترڅو یې چې په ټولنه کښې د بدیو څه نښې نښانې نه وي ښکاره شوي څوک یې د لټونې څیړنې او څارنې حق نلري .

۷- ولا يغتب بعضكم بعضا ج ځینې د ځینې نورو غیبت مه کوی .

د یو مسلمان په غیاب کښې د هغه د یو داسې بدکار په هکله چې هغه کړی وی خبرو اترو کولو ته غیبت وایي - په اسلامي ټولنه کښې داسې کار هرگز نه ځائیږي - چې هلته دی د یو مسلمان په هکله داسې خبرې وشي کهٔ هغه حاضر وی نو اوریدلو ته یې تیار نه وی .

هو !

د دې لپاره چې په اسلامي ټولنه کښې د ځینو ستونزو مخه ونیول شي اسلامی علماوو په لاندې صورتونو کښې غیبت روا گڼلی دی .

١- مظلومانو ته اجازه شته چې د ظالم په غیاب کښې د هغه ظلم د داسې چا په وړاندې یاد کړي چې هغه یې د لیرې کولو توان لري .

٢- که چا په یوه ځای کښې فساد او بې دینې ولیده دوی ته اجازه شته چې د فساد او بې دینې دله مینځه وړلو په نیت یې هغه چا ته ووایي چې د له مینځه وړلو امید تری کیدای شي .

٣- د فتوی تر لاسه کولو په هکله د یو عالم په وړاندې د یو چا د ناروا او تیري یادونه .

٤- د دې د پاره چې خلک د یو فاسد ، بې حیا ، بې دینه او شریر انسان د شر او فساد څخه ځان وژغورلای شي .

پدې کښې د شاهدانو - راویانو او لیکوالانو په هکله جرحه او تعدیل شامل دی . علما وو د دوی د بدو یادول د هر مسلمان و جیبه ګڼلې ده ترڅو چې په شریعت کښې د دوی پواسطه غیر شرعي خبرې داخلې نشي او په همدې برخه کښې د یو چا سره د خپلوی کولو ، په تجارت کښې د شراکت ، امانت ورکولو ، ګاونډي کیدلو او نورو معاملاتو کولو په هکله مشوره کول هم شامل دي چې باید د همغه شخص په برخه کښې پوره معلومات ورکړي او عیبونه یې ټول ورته په ګوته کړي که څه هم هغه غایب وي .

او هم له همدې ځای نه اجازه شته چې د یو حاکم د غفلت او بې پروایي له کبله د هغه مشرته د هغه عیوب ووېل شي ترڅو د اسلامي دولت په مینځ کښې فساد جوړ ونه لیسي.

٥ - د هغو خلکو چې د فساد او بې حیايي د خپرولو لپاره یې بدې راوهلي وي - عیبونه باید په ډاګه شي ترڅو له یوې خوا ټولنه له فساد له پاکه شي او له بلې خوا دا فاسد خلک رسوا، ټولو ته ښکاره او ځان ژغورل تری اسان شي.

٦- که یو سړی په یوه بد نوم مشهور وی او یې د دې نوم څخه په بل نوم او صفت یادولو سره نشي معلومیدای نو اجازه شته چې د هغه د پیژندلو لپاره په همغه صفت یاد شي نه د ټوکو او ملندو یاد هغه رسوا کولو لپاره ، یوازې د پورتنیو شپږو حالاتو په دوران کښې د یو مسلمان په غیاب کښې د هغه د بدو صفتونو یادول روا دی اوله دی ور اخوا په هیڅ ځای. هیڅ حالاتو او هیڅ وخت کښې د یو مسلمان غیبت روا ندی.

یادونه :

که په ټولنه کښې د هر خبر او هرې اوازې ماهیت او حقیقت ولټول شي هغه، خبر چې حقیقت یې نه وي معلوم شوی و نه منل شي، د ټولنې یوغړی په بل غړي مسخرې ونکړي، یو بل په ناوړو لقبونو سره یاد نکړي ، ګومان او اټکل شاته و غورځول شي ، د مسلمانانو عیبونو پسې لټوله ونشي او یو د بل د بدو په یادولو خپل مجلسونه ګرم او تاوده نکړي. نو پـه هغه ټولنه کې به د ټولنې د غړو ترمینځ اختلافات او شخړې له کومه راځي ؟ ولې به یو په بل بد ګمانه کیږي ولې به د مشرانو په کشرانو باور کمیږي او ولې به د کشرانو له مشرانو سره دښمني او کینه پیدا کیږي او بالاخره بـه ولې هغـه وخت راځـي چې مسلمانان یو په بل پسې هغه توره راوباسي چې باید د خدای په دښمن پسې یې راویستلې وای.

نو چې که دا قرآني لارښوونې له نظره غورځول کیږي او مسلمانان د خپلې خوښې په بناد ژوند په مختلفو اړخونو کښې جلا جلا روشونه غوره کوي

دروواغ ، تګی ، شیطانی ، مسخری ، تورکی ، جاسوسی کول او غیبت کول عام رواج وی نو طبیعی او یقینی خبره ده چی هلته به د مخالفتونو او جلا جلا کیدلو لیاری خلاصی او بالاخره به هغه توره ورځ راځی چی مسلمانان به یو په بل پسی توره او توپک را اخلی .

پدغسی یوه مرحله کښی چی مسلمانانو یو د بل پسی توری او توپک را اخیستی وی قرآن کریم هر مسلمان مکلفوی چی د داسی فتنی د ورکولو لپاره قدم واخلی ، پورته شی او لته وکړی چی فتنه له کوم ځای نه پیل شوی ، چا پیل کړی او اسباب او عوامل یې څه دی ؟

قرآن کریم او نبوی لارښوونی مسلمانان متوجه کوی چی که د دغسی فتنو د له مینځه وړلو لپاره پورته نشی ډیر ژربه د افتنی تاسو هم په خپله غیږ کی راګیر کړی او کوم عام عذاب چی د دی فتنو په نتیجه کښی په طبیعی شکل مینځ ته راځی په هغه کښی به تاسو هم ورپړول شی که څه هم د فتنی او فساد په ډله کښی شریک نه واست.

رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فرمایی :

ان الله لا یعذب العامة بعمل الخاصة حتی یرو وا المنکر بین ظهرانیهم وهم قادرون علی ان ینکروه ـ فلا ینکروه فاذا فعلوا ذلک عذب الله الخاصة والعامة .

لوی خدای ټول خلک د یو څو ګوته په شمار خلکو د کارونو په نتیجه کښی نه په عذابوی تر هغو چی عام خلک د هغوی بد کارونه په خپل مینځ کښی په ډاګه وویني توان لری چی بدي وګنی او بد ورته نه وایی نو چی خبره دی مرحلی ته ورسیده نو لوی خدای په ټولو خلکو چی بد کار یې کړی وی که نه عذاب ناز لوی.

نور بیا

مجاهدین دلیر و زرمجوی مسلمان ، در حالتی دیده میشوند که بوسیلهٔ موټر جیپ روسی علیه روسها و مزدوران سفلهٔ آنان ، روانهٔ عملیات هستند

ترجمه ونگارش : عبدالاحد تارشی

همسنگران پیامبر اسلام صلی الله علیه وسلم

عبدالله بن عمر رضی الله عنهما

میمون بن مهران می گوید :

(در خانهٔ ابن عمر داخل شدم و هر آنچیزی را که در آنجا بود ، از فراش ، و لحاف ، و بساط وغیره اشیای موجوده در آن جا ، قیمت کردم ، و در اخیر دیدم که قیمت مجموعی آنها برابر با صد در هم نبود) . . . !

و این بدلیل فقر ابن عمر نبود . . زیرا وی سرمایه دار بود . .

و نه از بخل و امساک او حکایت میکرد . . .
زیرا ابن عمر جواد و سخی بود . . .

بلکه علت اصلی آن زهد وی در برابر دنیا ، و حقیر شمردنش عیاشی و خوشگذرانی را ، و تمسک و اصرارش بر مسلک و منهج صدق و تقوای اوست . . .

ابن عمر سالهای دراز زیست ، و دورهٔ اموی‌ها را مشاهده نمود ، دورهٔ که در آن مال و دارایی زیاد شد و زمین های حاصل خیز وسیعی در اختیار مسلمانان قرار گرفت ، و ابر سیاه عیش و عشرت و خوشگذرانی بالای اکثر خانه ها و بعبارت صحیح تر قصرها سایه افگند . .

ولی باوجود اینهمه ، آن کوه بزرگ فضیلت و تقوی همچنان شامخ و ثابت و استوار باقی ماند ، که نه از راهش که ادامه راه پیامبر عظیم و پدر بزرگوارش است ، منحرف میشود ، و نه از زهد و تقوایش دست بردار میگردد .

و چون لذت ها و نعمت های دنیا را که وی از آن ها گریزان بود بیادش می دادند و برخش می کشیدند ، میگفت :

(من ویارانم(۱) بر چیزی توافق کرده بودیم ، و من ازین بیم دارم که اگر با ایشان مخالفت ورزم ، در صفوف شان ملحق نشوم) .

۱ـ منظورش رسول اکرم ﷺ و یاران وی است

بعد به دیگران می فهماند که وی دنیای ایشان را بدلیل عجز و تنبلی ترک نگفته است ، و برای افادهٔ این مطلب دودستش را بسوی آسمان بلند می کند و میگوید :

(پروردگارا تو میدانی که اگر ترس از تو نمی بود، درین دنیا با قوم خود «قریش» رقابت میکردم)..

آری . . . اگر ترس از پروردگارش نمی بود ، برای حصول دنیا بادیگران رقابت میکرد ، و موفق هم میشد . . .

بلکه او احتیاجی به رقابت و هم چشمی نداشت ، چه دنیا بسوی او شتابان می آمد و بارنگ و روغن و زیب و زینتش دنبال وی را رها نمی کرد . . .

آیا منصبی فریبنده تر از خلافت موجود است . . . ؟ ؟

آری ! منصبی فریبنده تر از خلافت و امارت وجود ندارد ، اما چندین بار این منصب به ابن عمر عرضه شده ولی او از قبول آن ابا ورزید . . . و در صورت نپذیرفتن تهدید به قتلش نمودند ، اما این تهدید ، امتناع او را شدت بخشید و اعراضش از قبول خلافت را افزون نمود . . . ! !

امام حسن رضی الله عنه میگوید :

(زمانیکه عثمان بن عفان رضی الله عنه بشهادت رسید ، به عبدالله بن عمر گفتند : تو پیشوای مردم، و فرزند پیشوای مردم هستی ؛ پس بیرون شو که بیعت مردم را برای توبگیریم . . .

«گفت : قسم بخدا تا حدی که قدرت دارم ، نخواهم خواست بخاطر من کاسهٔ از خون بزمین بریزد . . .

گفتند : یا بیرون شو که بتو بیعت کنیم و یا در بسترت خواهیم کشت . . . ولی اوهمان گفتهٔ اولش را تکرار کرد . . .

تطمیعش کردند . . . وتخویفش نمودند . . اما ازوی چیزی بدست نیا وردند . . . . !!

و در روزگاران بعدی . . و در شرائطی که با گذشت زمان فتنه ها بیشتر میشد ، ابن عمر همیشه شخصیتی بود که آرزو ها متوجه او بود و دیده ها نگران وی ، و مردم همیشه ازوی با اصرار می خواستند که منصب خلافت را بپذیرد وبا و بیعت نمایند ، اما او دائم ابا می ورزید . .

درست است، که این امتناع ابن عمر انگشت انتقاد را متوجه وی میسازد . .

اما او درین کار منطقی دارد و حجتی .

زیرا بعد از شهادت حضرت عثمان رضی الله عنه اوضاع خراب شد و این خرابی اوضاع باندازهٔ بزرگ شد و وسعت یافت که از وقوع حادثه بلکه حوادث بد و خطرناکی خبر میداد . .

و ابن عمر ، اگرچه از جاه و جلال و شان و شوکت خلافت رو گردان است ، اما پیشبرد مسئولیت های آنرا قبول می کند ، و مشکلات و خطر های آنرا بدوش میگیرد ، اما بشرط اینکه همهٔ مسلمانان با طیب خاطر او را برگزینند و با رضا مندی بوی بیعت نمایند ، ولی اگر حتی بیعت یک شخص نه بیشتر بزور شمشیر برای وی گرفته شود ، درینصورت هم ابن عمر چنین بیعت و چنین خلافت را هر گز نمی پذیرد . .

و در آنوقت چنین چیزی ممکن نبود . . چه علی الرغم فضائل ابن عمر و اتفاق مسلمانان بر محبت و احترام وی ، گسترش یافتن کشور اسلامی و دوری شهرهای آن از همدیگر ، و اختلافاتی که آتش آن توسط دشمنان شعله ورشد ، وایشانرا به گروه هائی تقسیم نمود که برعلیه یکدیگر اعلان جنگ میدادند و باهم بزبان شمشیر سخن می گفتند . همهٔ این عوامل زمینه را برای آن گونه

اجماعی که ابن عمر شرط می نمود ، مساعد نمی ساخت . . روزی مردی ملاقاتش کرد و گفت : برای امت محمد بدتر از توکسی نیست . . ! ابن عمر گفت: چرا . .؟ بخدا سوگند نه خونشان را ریخته ام ، و نه جمعیت شان را متفرق ساخته ام ، و نه در برابر ایشان سرکشی نموده ام . .

آن مرد گفت : اگر تو میخواستی هیچکس در مورد تو مخالفت نمی ورزید . . ابن عمر گفت : دوست ندارم خلافت بطریقهٔ در اختیارم قرار گیرد که مردی بگوید : نه ، و دیگری بگوید آری .

وحتی بعد ازینکه سیر حوادث مسافه طویلی راپیمود ، وبالاخره امور به معاویه رضی الله عنه و بعد به پسرش یزید تعلق گرفت . . و بعد از وی معاویه دوم پسر یزید از چند روز از در دست گرفتن امور خلافت بخاطر ترسی که از خدا داشت . آنرا ترک گفت . .

حتی درآن روزگار که برف پیری بر در و دیوار ابن عمر باریده و او پیر مرد سال رفتهٔ شده بود ، هنوز چشم انتظار مردم بسوی آن کان فضیلت خیره بود و او آرزوی مردم و امید خلافت بحساب میرفت . . روزی مروان نزدیک وی شد و گفت :

ـ دستت را پیش کن که بتو بیعت نمائیم ، زیرا تو پیشوای عرب و فرزند پیشوای آنی . .

ابن عمر برایش گفت : با اهل مشرق چه خواهیم کرد . . ؟

مروان گفت : بزور از آنها بیعت می گیریم . .

ابن عمر فرمود :

بخدا سوگند دوست ندارم در حالیکه هفتاد ساله شده ام بخاطر من کسی کشته شود) . . . ! !

آری او نمیخواست که بخاطر وی خون مسلمانی بزمین بریزد ، چه او می دانست که قاتل مسلمان را عذابیست دردناک و لعنتی است ابدی . . . ! ! !

وآنکه بخاطر وی خون مسلمانی بزمین میریزد شریک قتل است . و او این و عید خداوندی را جدی تلقی میکرد که :

(ومن یقتل مؤمنا متعمداً فجزاءه جهنم خالداً فیها و غضب الله علیه ولعنه واعد له عذاباً عظیما)

وهرکه بکشد مسلمانی را بقصد پس جزای او دوزخ است . . وخشم گرفته است براو خدا و لعنت کرد او را و آماده ساخت برای او عذاب بزرگ . .)

وچون مروان ، سخن ابن عمر را مبنی براامتناع از قبول خلافت بمنظور جلوگیری از ریخته شدن خون مسلمانی بخاطر وی شنید ، از او روگردان شد واین بیت را زمزمه نمود ؛

«انی اری فتنة تغلی مراجلها
والملك بعد ابی لیلی لمن غلبا

من فتنهٔ را می بینم که دیگهای آن می جوشد . . و پادشاهی بعد از ابی لیلی مال کسیست که غالب شود .

و منظورش از ابی لیلی معاویه بن یزید یا معاویهٔ دوم است . .

و همین اصل امتناع از توسل بزور و شمشیر عاملی بود که ابن عمر را بر ان داشت تا در برابر فتنهٔ مسلحانه بین پیروان حضرت علی کرم الله وجهه و پیروان حضرت معاویه رضی الله عنه موقفی بیطرفانه و گوشه گیرانه اتخاذ نماید ، و درین مورد شعار وی و ترسیم کننده راه وی کلمات ذیل بود که از زبان مبارکش بتکرار شنیده میشد :

(من قال : حی علی الصلاة ، اجبته . .
ومن قال : حی علی الفلاح ، اجبته . .
ومن قال : حی علی قتل اخیك المسلم واخذ ماله قلت ، لا) . . ! !

یعنی : کسیکه بگوید به نماز بیا ، می پذیرم .

و کسیکه بگوید بیا به سوی فلاح و رستگاری : می پذیرم . .

و کسیکه بگوید بیا به کشتن برادر مسلمانت و تصرف مالش ، می گویم ، نه . .

ولی او با این عزلت و این بیطرفی اش ، باطل را همکاری و یاری نمی کند . .

و بعبارهٔ دیگر کفهٔ باطل با بیطرفی وی سنگین نمیگردد . .

چه او همیشه و در شرائطی که امیر معاویه در اوج قدرت و سلطه قرار داشته ، چنان در برابر وی ایستادگی و جبهه گیری نموده است ، که خیلی برای وی (معاویه) دردناک و اضطراب آور بوده است ، تا حدی که حضرت امیر معاویه اورا تهدید به قتل نمود ، و در حالیکه حلم و بردباری معاویه رضی الله عنه تا حدی بود که خود میگفت : «اگر در بین من و بین مردم مویی باشد منقطع نخواهد شد[1]» . . !!

روزی حجاج در یکی از خطابه هایش گفت : «ابن زبیر قرآن را تحریف نموده است[2]» !

همه از وی می ترسند .

درینحال حجاج ، ابن عمر را تهدید به شدید ترین جزا نمود . .

و ابن عمر بازویش را بسوی حجاج تکان داد ، و در حالیکه نفس های مردم در سینه هایشان حبس شده بود ، پاسخ داد :

(اگر به تهدیدت جامهٔ عمل بپوشانی عجبی نیست زیرا توسفیه و احمقی هستی که برسرنوشت مردم مسلط گشته ای) . . !!

اما «عبدالله» باوجود قوت و جرأتش تا آخرین روز های زندگیش بر این حریص ماند که در فتنهٔ مسلحانه نقش و رولی نداشته باشد ، و تا واپسین دم حیات ازینکه بیکی از دو گروه بپیوندد ، امتناع ورزید . . ابو العالیة البراء میگوید :

(روزی در عقب ابن عمر روان بودم ، و او از وجود من بدنبالش خبر نداشت ، و شنیدم که با خود میگفت :

«شمشیر های خودرا بر گردنهای شان حمایل نموده اند ، و بعضی شان بعض دیگر را می کشند ، و بعد میگویند :

آری ! ابن عمر نمی خواست که بخاطر وی خون مسلمان بزمین بریزد ، چه او میدانست که قاتل مسلمانانرا عذابیست دردناک و لعنتی است ابدی . . . !!

عبدالله ابن عمر در روی وی فریاد کشید :

(دروغ گفتی . . دروغ گفتی . . دروغ گفتی ..)

و حجاج با شنیدن این سخن ابن عمر بکلی گیج شد ، و این حمله ناگهانی وی را صاعقه زده کرد ، در حالیکه حجاج ظالم حکمران دکتاتوری است که

«ای عبدالله بن عمر دستت را بده» . . ؟!

هسینکه میدید خونهای مسلمانان با دستهای خود شان چون سیل جاری میشود ، از غم و اندوه قلبش به ترکیدن می رسید . . ! !

و همچنانکه در ابتدای سخن در مورد وی

۱- منظورش آنست که اگر رابطه من با مردم حتی باندازهٔ یک موی بار یک باشد من آنقدر بردباری دارم که از گسستن آن جلوگیری نمایم .

۲- برای معلومات درینمورد زندگینامه حضرت عبدالله بن الزبیر رضی الله عنهما را مطالعه فرمائید .

از زبان مبارک خودش شنیدیم (وی مومنی را از خوابگاهش بیدار نمیکرد) . .

و اگر می توانست جلو خونریزی بین مسلمانان را بگیرد و از کشتار جلوگیری کند ، چنان میکرد ، اما تند باد حوادث و فتنه قویتر از وی بود ، بناء از آن دوری گزید .

با اینحال قلب او با حضرت علی رضی الله‌عنه بود ، و چنان می نماید که یقینش نیز باوی بود ، حتی ازاو (عبدالله) روایت می کنند که در آخرین روز های حیاتش میگفت :

(بر هیچ چیزی از امور دنیا که از من ترک شده . تاسف نمی کنم جز براینکه با علی در مقابل «فئة باغیه» نجنگیدم) . . !!

ولی او هنگامیکه از ایستادن در صف مقاتلین امام علی رضی الله عنه با جود علمش برینکه حق از او و حق با اوست ، ابا می ورزد ، این کار را بخاطر گریز از جنگ و بمنظور نجات جان خود نمی کند . . بلکه بخاطر آنست که همه انواع اختلاف ، و کل اقسام فتنه را مردود می شمارد ، و بدلیل آنکه می خواهد از جنگی خودرا دور نگهدارد که بین

و تو صحابی رسول الله ﷺ هستی ؛ و تو چنین و چنانی ؛ پس چه انگیزهٔ ترا ازین کار « کمک به علی رضی الله عنه » باز میدارد . . ؟؟

ابن عمر پاسخ داد :

(انگیزهٔ که مرا از وقوف در صف علی باز میدارد اینست که خداوند تعالی ریختن خون مسلمان را برمن حرام گردانیده است ، پروردگار می فرماید :

(قاتلوهم حتی لاتکون فتنة ، و یکون الدین لله) .

(یعنی و بجنگید با ایشان تا آنکه نابود شود شرک و شود دین محض برای خدا) و ما چنین کردیم ، و با مشرکین جنگیدیم تا اینکه دین الله غالب گردید ، اما امروز ، برای چه باید بجنگیم . . . ؟ ؟

من در روزی برای خدا جنگیدم که بت ها حرم را پر کرده بودند . . .

از رکن تا دروازهٔ حرم از بت انباشته شده بود ، تا آنکه خداوند جزیرة العرب را از وجود آنها پاک ساخت . . .

آیا امروز با کسی بجنگیم که لا اله الا الله می گوید) . . . ؟ !

ابن عمر رضی الله عنهما میگفت : کسی که بگوید : بیا به نماز ، می پذیرم ،
کسی که بگوید : بیا به سوی فلاح و رستگاری ، می پذیرم .
و کسی که بگوید : بیا به کشتن و تصرف مال برادر مسلمانت ،
میگویم نه نه . . .

مسلمان و مشرک نه ، بلکه بین خود مسلمانان آتش آن شعله ورست و یک مسلمان ، مسلمان دیگر را از بین می برد . . وی در پاسخی که به نافع غلام خود در مقابل سوال وی ارائه کرد ، روشنی کافی بر این موضوع انداخت ، نافع پرسید :

«ای ابو عبدالرحمن ، تو فرزند عمر هستی . .

آری . . چنین بود منطق ابن عمر . و چنین بود حجت ابن عمر ، و چنین بود قناعت او . .

بنابرین وی از قتال اجتناب ورزید و در آن شرکت ننمود نه بخاطر گریز از آن و نه بخاطر موقف گیری منفی در برابر حق و صاحب آن در قضیهٔ مذکور ، بلکه بخاطر امتناع از صحه گذاشتن بر جنگ

داخلی در بین امت اسلامی ، و استنکاف ازینکه مسلمانی بروی مسلمان دیگر شمشیر بکشد . .

چنانکه اشاره کردیم ، ابن عمر عمر درازی داشت . .

و روزگاری رانیزپشت سرگذاشت که درآن دروازه های جهان بروی مسلمانان باز شده بود ، وسیل اموال بسوی شان سرازیر شده ، و مناصب زیاد گردیده ، و مطامع و خواهشات و رغبت ها نیرومند شده بودند . .

اما قدرت نفسی حیرت آور ابن‌عمر ، کیمیای زمانه را تغییر داد.. !! که از عصر طمع و آز و مال و فتنهٔ ، روزگار، زهدوتقوی و صلح و سلامتی برای وی درست نمود ، روزگاریکه این مجاهد نستوه پرباز گردنده بسوی الله ، باهمه یقینش ، و عباداتش و مناعت طبعش درآن زیست . . و هرگز طبیعت فاضله اش که اسلام در نخستین روزگار عظمت و رفعتش آنرا ساخته وصیقل داده بود ، مغلوب نگردید . .

با آغاز عصر اموی طبیعت زندگی تغییر نمود ، و گریزی از این تغییر نبود . . چه عصر آنروز ، عصر گسترش درهمه ساحات گشته بود . . گسترشی که نه تنها خواسته های و بلند پروازی های دولت به آن لبیک گفت بلکه مطامع و خواهشات جمعیت ها وافراد نیز آنرا پزیرفت .

ولی دربحبوحهٔ امواج طوفانی زرق و برق فریبندهٔ دنیا ، وغلیان عصر فریفتهٔ مزایای توسع و گسترش و غنائم آن و تازگی و طراوت آن ، ابن عمر با فضائل خود زندگی می کرد ، و با استمرار پیشرفت معنوی و روحی بزرگش ، از همه رنگ و نیرنگ دلیای توسع برکنار بود .

بدون شک عبدالله‌بن‌عمر از احتیاجات زندگی پرجلالش آنچه راکه آرزو داشت بدست آورد و آن عبارت بود از دست یابی به انواع فضیلت و اقسام نیکویی که عبدالله تاحدی باین زیور روح بزرگ خودرا آراست که معاصرانش در توصیف وی گفتند:

(«ابن عمر» درحالی وفات کرد که درفضیلت همپایهٔ «عمر» شده بود) .

بلکه گاهی، چون درخشش فضائل او دیده‌گان مردم راخیره می ساخت ، خوششان می آمد که بین وی و بین پدر بزرگوارش «عمر» مقارنهٔ نمایند و از جهتی ترجیحی برای اوقائل شوند ، چنانچه می گفتند :

(«عمر» درزمانی زندگی میکرد که نظائرش زیاد بود ، و «ابن‌عمر» درزمانی زندگی میکند که درآن نظیروی یافت نمیشود) . .!!

البته این مبالغهٔ است که مستحق بود ابن عمر به چنین مبالغه ، آنرا خواهد بخشید . . اما «عمر» شخصیتی است که بعدازوی نمیتوان کسی را با او مقایسه کرد . . و غیر ممکن است که تاریخ در عصر ها وقر نهایش نظیر و مانند اور اتقدیم بشریت نماید . .

و بالخصوص در عصر ما ، این دروغ بزرگ تاریخ خواهد بود که شخص یا اشخاصی را با عمر مقایسه کنند و زهد او وتقوای او را با زهدو تقوای عمر دریک ترازو قرار دهند . .

و درسال هفتاد و سوم هجرت . . آفتاب بطرف غروب میلان نمود ، و یکی از کشتی های ابدیت لنگر خودرا برداشت ، و به سوی جهان دیگر و رفیق اعلی ، در حالیکه جسد مبارک آخرین نمایندهٔ روزگار وحی - در مکه و مدینه - یعنی عبدالله‌بن‌عمر بن الخطاب را در آغوش‌کشیده بود ، حرکت کرد . .

پیام مجاهدین هرات به قهرمانان دلیر پنجشیر

ببال ای پنجشیر ای کوهسار قهرمان پرور ... ببال ای مرزوبوم شیر مردان قوی پیکر
ببال ای سرزمین و کوهسار آسمان پیما ... ببال ای غیرت و مردانگی و صدق را مظهر
سلام از مردم غمدیده و در خاك و خون خفته ... هرات باستان این سرزمین معرفت پرور
سلام از فرد فرد مردم همواره در صحنه ... سلام از جانب بر ناو پیر و مرد و زن یکسر
سلام و احترام از پیر مردان پسر مرده ... سلام از مادران زار و از اطفال بی مادر
سلام از صحنهٔ پیکار خونین جوان مردان ... سلام تازه و گرم از میان جبهه و سنگر
سلام از هر کنار و گوشهٔ زندان ظلمت بار ... سلام از پیکر مجروح هر افتاده در بستر
سلام از آستان خواجه عبدالله انصاری (رح) ... سلام از تربت مولانای جامی پیر دانشور
به آن جان بر کفان عرصهٔ اخلاص و سربازی ... به آن رزمندگان کز بهر دین گذشته اند ز سر
به آن مردان غیرتمند و جانبازان پرشوری ... که هر یک را سلحشوری بود چون مالک اشتر
خوشا ای پنجشیر ای روزن اُمید و پیروزی ... خوشا ای افتخار و آبروی میهن و کشور
توراز یبد سرور و افتخار و سرفرازی ها ... تو هستی سرخرو از همت او لادنام آور
تو باشی پاسدار نهضت و افکار «استادی» ... تو در «جهاد اسلام» باشی بهترین یاور
تو را در حلقهٔ پیکار باشد موقف والاء ... تورا در صحنهٔ پیکار باشد بس شکوه و فر
به حیرت رفت چشم روزگاراز عزم والایت ... ز شمشیر توهمچون بیدلرزد پیکر کافر
ز چشم بدنگهدار د خدا (ج) اولاد «مسعودت» ... که از تدبیر شان دشمن بخون خویش باشد تر
هزاران مرحبا بر غازیان و جان نثارانت ... شهیدان تو را باشد گوارا شربت کوثر
جهان بیند که فرزندان افغان باتهی دستی ... نموده روس را با قوت و نیروی آن مضطر
قضاوت را بدنیای بشر بگذار تا گوید ... که الحق غیرت و مردانگی ناید زین برتر
یقین داریم کز لطف خدا (ج) زود است پیروزی ... شکست فاحش دشمن بود از آفتاب اظهر
چه باک از ناتوانی ها که ایمان است سرمایه ... کتاب الله دستور و رسول الله ﷺ بود رهبر

دعاء گویند باتقدیم اخلاص صمیمانه
«شهید» و غازی این سرزمین تا دامن محشر

پیام مجاهدین پنجشیر به قهرمانان هرات

هرات ای مظهر آزادگی رزم جوانانت
ظفر بالد به بازوی توانای دلیرانت

سلام پر حرارت جبههٔ پنجشیر میگوید
بهر فرد شجیع و مؤمن و با عزم و ایمانت

هرات ای خون بهای حاصل خون فداکاران
درود گرم میگوییم بسرروح شهیدانت

هرات ای سرزمین قهرمان ای مأمن مردان
نمیسوزد ز شیر خشمگین چشم غزالانت

شهید راه آزادی شدن تنها نه امروز است
که این معنی دهد اوراق تاریخ نیاکانت

بیاد فرد فرد مردم پنجشیر میباشد
قیام پاسدارانت ثبات شیر مردانت

بجنگ حق و باطل از خدای خویش میخواهیم
که باشد یاور و نصرت ده و یارو نگهبانت

کمال سرخروئی میدهد بر انقلاب ما
ز خون پاک گرم خویشتن سنگر نشینانت

هرات ای مشهد رنگین بخون ای شهر آزادی
دعای مردم پنجشیر و روح قهرمانانت

هرات از شاهکاری در دل تاریخ می تابد
بودآیینه سان بردیده سیمای درخشانت

موفق کی شود با توپ و تانکش روس غارتگر
که دشمن‌کش بود بیل وکلنگ در دست دهقانت

بتاریخ وطن پر منزلت دیدیم نام تو
که گفته سالها گهوارهٔ ، تهذیب و عرفانت

شکار چال و نیرنگ بشر خواران نخواهد شد
که توحیدی بود ایمان شاگرد دبستانت

به توپ و تانگ روسی نشکنند روح غیورتو
محمد ﷺ راهبر داری و دستور است قرآنت

د یار خواجه عبدالله و خاک حضرت جامی
کلید باب های معرفت نام بزرگانت

پیام جبههٔ پنجشیر می آید بسوی تو
که این سنگر نشینان اند یعنی دوستدارانت

د استاد احمد زی لیکنه

امام اعظم ابوحنیفه رحمة الله علیه

د جهاد او اجتهاد امام

د اسلامی مشاهیرو ، او الهی دعوت دخپرونکو، د شریعت پوهانو ، مجتهدانو او امامانو او بالآخره د خدای په لار کښی رېږول شویو ، سربښندونکو ، د حق د سنگر د مجاهدینو او د اسلام د لاری د شهیدانو یاد ، نن سبا او په هرد زمانه کښی د حق د لاری لارویو ته د زړه ډاډ او تسل ، او د دعوت او جهاد په مسیر کښی د لاری روڼ مشعل دی .

د دوی د ژوند تګلاره ، علمی آثار ، د طاغوت په وړاندی مواقف ، په دنیا کښی زهد او تقوی او د نفس او شیطان پرضد مبارزه او جهاد او د یو خدای (ج) حکم ته د بندګانو را اړول دا ټول هغه ارزښتناکی او لویې زیرمی او خزانی دی چه مؤمنو پرګنو ته د دعوت په بهیر کښی تل د پاکی چینی د ژوند ښښونکو روانو اوبو مثال لری .

له همدی کبله د خدای په توفیق غواړو پدی لیکنه کښی د اسلامی پوهانو او نومیالو په سلسله کښی د جهاد او اجتهاد امام د ثبات او متانت مثال ، او د زهد او سخاوت نښه ، حضرت امام اعظم ابوحنیفه رحمة الله علیه د روپیژنو ، ګوندی وی چه د دهژوند او اجتهاد تقوی او صلاح مبارزه او جهاد د دی زمانی مسلمانانو ته د عبرت درسونه او د دعوت سرلیک شی .

زه نشم کولای په دی لنډه لیکنه کښی د نوموړی لوی امام د ژوندانه په ټولو اړخونو رڼا واچوم ، نو ځکه زما لیکنه اجمالی ده او یوازی د جهاد او اجتهاد په برخه کښی څه تفصیل لری ترڅو په علم مینان او د جهاد لارویان ورڅخه ښه ګټه واخلی . داده د اسلامی فقهی په پراخه افق کښی د ځلاند ستوری امام اعظم (رح) پیژندنه :

د امام ابوحنیفه (رح) د نسب لړی او میلاد :

امام اعظم ئی علمی لقب ، او ابوحنیفه (رح) د ده اسم کنیه ده .

نوم ئی نعمان د ثابت زوی دی . او د نیکه په نامه کښی ئی مختلف روایات راغلی دی خو راجح داده چه د نیکه نوم ئی زوطی ، او لقب ئی مرزبان (یعنی رئیس) ؤ .

امام ابوحنیفه (رح) په کوفه کښی د هجرت په ۸۰ کال د عبدالملک بن مروان په زمانه کښی په یوی متدینی او اصیلی شتمنی او سخی کورنی کښی زیږیدلی او د امام شافعی (رح)) د تولد په کال په (۱۵۰ھ) کښی وفات شویدی .

د امام اعظم (رح)) پلرونه اصلاً د کابل د شمالی برخو اوسیدونکی وو چه وروسته ئی بیا نیکه کوفی ته د تجارت په سلسله کښی ولاړ او هلته میشته شو .

د امام اعظم (رح) وروکواله او زده کړه :

امام اعظم ابوحنیفه (رح) په کوفه کښی دنیا

ته راغی . او داسی بریښی چه دمور او پلار یو زوی ؤ . پلاریی ثابت په کوفه کښی درخت او جامو دکان درلود او تجارت یی کاوه . چه امام ابوحنیفه(رح) هم ورؤسته بیا د خپل پلار وظیفه په غاړه واخیسته او په تجارت مشغول شو .

ده لا په وړوکتوب کښی قرآن عظیم الشان یاد کړ ، خو د علم په زده کړه یی څه موده وروسته پیل وکړ .

په (عقود الجمان فی مناقب الامام أبی حنیفة النعمان) کتاب کښی پخپله امام ابوحنیفه(رح) د علم لور ته د راګرزیدو په هکله داسی حکایت کوی :

«یوه ورځ د امام شعبی ترڅنګ تیریدم ، دی ناست ؤ چه زه یی وروغوښتم او داسی یی را ته وویل: چیری ځی ؟ ما ورته وویل : فلانی سړی ته ورځم ، ده را ته وویل : مقصد می بازار او د کان نه ؤ . بلکه مطلب می علماوو ته ستا ورتګ ؤ ما ورته وویل : علماؤ ته کم ورځم .

ده راته وویل : داسی مکوه ! ته باید په علم مشغول شی او د عالمانو سره کښینی ، ځکه زه په تا کښی ډیر ویښتوب او تحرک وینم .

امام ابوحنیفه (رح) وایي چی : دا خبره زما په زړه کښی وغورځیده ، د بازار او تجارت تګ راتګ می پریښود . او په علم می پیل وکړ چه په نتیجه کښی الله تعالی په دی خبره ډیره ګټه را ورسوله .

د بل کتاب (مناقب الامام أبی حنیفه رح) کښی د روایتونو په سلسله امام ابو یوسف(رح) داسی روایت کوی چه ، ما د ابوحنیفه(رح) څخه واوریدل چه ویل یي :

«زه د خپل پلار سره په ۹۶ ه کال چه ۱۶ کان وم حج ته ولاړم . چه ناڅاپه د یو شیخ سره مخامخ شوم چه ډیر خلک پری را ټول وو . ما می خپل پلار ته وویل دا شیخ څوک دی ؟ ده راته وویل : دا هغه څوک دی چه د حضرت پیغمبر (ﷺ) سره یي صحبت کړیدی او نوم یي عبدالله بن الحارث دی . ما می خپل پلار ته وویل : ده سره څه شی دی ؟

ده راته وویل : ده سره هغه احادیث دی چه د حضرت نبی کریم (ﷺ) څخه یي اوریدلی دی . ما ورته وویل چه ما ورنږدی کړه ! نو زما پلار مخ ته شو او د خلکو په منځ کښی یی راته لاره کوله ترڅو نوموړی شیخ ته ورنږدی شوم . او دغه حدیث می ورڅخه واورید چه :

رسول الله (ﷺ) فرمایلی دی : (من تفقه فی دین الله کفاه همه ورزقه من حیث لا یحتسب) چا چه د خدای(ج) په دین کښی پوهه لاس ته را وړله نو خدای(ج) به د ده لالهاندی او سرګردانی وره که کړی او د داسی لوری به ورته روزی ورکړی چه ګمان یی نه کاوه .

احمد شاه ((وحدت))
Ahmad Shah (Vahdat)
(نوریا)
A. K. P. O.

ترجمه از کتاب :
(دستور القرآن فی شئون الحیات)

سخیداد فائز

نظری بر اصول اجرائیهٔ جهاد

هر چه در جهان پهناور به مشاهده میرسد چه موجودات حیه و جنبنده و چه کائنات بی روح و غیر حیه در اثر تحرک در چوکات و مدار بخصوصش بقا و موجودیت خود را حفظ کرده میتواند ، در هر لحظهٔ که از مسیر و مدار قانونیش و از قواعد واصول بویژهٔ آن بگودال انحراف در حرکت افتیدند در همان لحظه بدون هیچگونه تردید و شک در لجنزار فنا و نا بودی و در چنگال عدم و نیستی دست و پازده موجودیت خویش را از دست میدهند و در مهلکه و دیار عدم سقوط مینمایند ، زیرا همان مدار خاص و همان قواعد بخصوص در حقیقت عوامل و شرایط بقای همان موجود را فراهم کرده میباشد ، به مجرد از دست دادن شرایط بخصوص فی الواقع اسباب و ضوابط بقا اش ازبین میرود و وسائل نابودیش او را در حصار در آورده بکتم عدم می سپارد و همین است سنت لایزال الهی که تغییر و تبدیلی به آن قطعاً راه یافته نمیتواند که هر انحراف و خروج از مدار اصلی تصادم و مرگ قطعی و حتمی را بار می آورد و یا ناکامی و عدم رسیدن به هدف محتوم از لوازم قاطع و تغییر ناپذیر آن میباشد (لا تبدیل لخلق الله الآیـة) .
سوره الروم آیه (۳۰)

جهاد فی سبیل الله ، جهادیکه بغرض کوتاه کردن دست تجاوز و ستمگری طواغیت خدا ناشناس ، از گریبان مستضعفان و مظلومان خدا پرست و عدالت پسند آغاز گردیده ، جهادیکه بمنظور پخش و نشر دینی د نبال می شود که مکروب مهلک و آشوب آور فتنه و فساد ، غدر و خیانت را در نخستین نطفه سازی خشی می سازد بالاخیره جهادیکه انسانیت را در آغوش پرعطوفت و مادر گونهٔ آرامی ، صمیمیت ورأفت مطلق بزندگی جنت گونه نائل میگرداند نیز مانند سائر پدیده های جهانی توأم باضوابط و قوانین مشخص قوت میگیرد ، تکامل می یابد ، به اوج و پختگی رسیده نتیجهٔ مطلوب و هدف هایی راکه در حقیقت از نصرت پروردگار منشأ گرفته میباشد بار می آورد و بعوض سقوط روز بروز مراحل رشد و قوت خود را پیموده عناصر ضد اسلامی و عوائق استقرار نظام الهی روبه اضمحلال گذاشته حکومت انسانیت پرور و عدالت گستریکه همه را بدون تبعیض درد امن امن طمانیت ، زندگی مسعود می بخشد ، پیاده مینماید و اگر خدا نخواسته و العیاذ بالله همین جهادیکه با پیروی از خطوط و مدار اصلی اش نیرومند ترین ، بزرگترین و موثر ترین وسیلهٔ صلح و آرامش وازبین

رفتن همه انواع بد بختیها و ستمگریها بشمار میرود ، از مسیر اصلی و اصول اساسی اش بـه بیراهه و انحراف کشانیده می شود ، خون لکها نفر شهـدای فدایان اسلام ؛ بی سرپرست ماندن میلیونها نفر یتیمهای محروم از دست کشی پدر و مادر ، پا برهنه و عریان ، ویرانی هزارها خانه هاو بدشت و بیابان ماندن فامیلهای آن که در موسمهای مختلف سال با سردی و [illegible]سی طاقت فرسا می سوزد و می سازد و جز تحمل چارهٔ ندارند در برابر حفظ قدرت و مقام چندی و در مقابل ارضای آمال مادی شان بقدر ذره اهمیت نمیدهند .

در حالیکه مدار اصلی و مسیر قانونی جهاد که ضامن نگهداشت ماهیت حقیقی و هویت واقعی آن میباشد عبارت است از چشم پوشی و گذشت از تمام آرزو های مادی ، موقف و مقام و گذشته از صرف کردن دارایی دست داشتهٔ خویش ، آمادگی عام و تام به تقدیم و فدا نمودن سر خود در راه اعلای کلمة الله و شکوهمندی اسلام انسانیت ساز و عدالت گستر .

اگر در چنین حالتیکه از نظر خوانندهٔ دردمند و فدای اهداف اصلی اسلام گذارش یافت جهاد ادامه یابد بدون شک چون جهاد از مداریکه خدا برای پیروزی مسلمانان تعین کرده عدول مینماید ، حتما و بلا تردید بخاطر انحراف از طریق الهی و بجهت عصیان از ارشادات نبوی ، نصرت الهی دست گیر ونصیب مسلمانان نمیگردد و بدینوسیله ثمرهٔ آن تحویل ایادی استعمار خواهد گردید . بغرض جلوگیری از چنین بدبختی مرگبار و فتنهٔ که (لاتصیبن الذین ظلموا منکم خاصه) که آتش خانما نسوز آن نه تنها مرتکبین جرایم و جنایت زده گان را طعمهٔ حریق رسوا کن خود می سازد بلکه آنانی را نیز در امواج طغیان گر جنایات و خود کامه گی خود کشتگان بیگانه پرست بکام ناکامی خویش و پیروزی دشمن حواله وسوق خواهد داد که دیده و دانسته جرأت حق گوئی را از دست داده باشند . و بوسیلهٔ ترس از مرگ بحالت تقاعد از مبارزه تن میدهد ، و بمنظور مصؤنیت از مرگ بصورت خود ناآگاه بسوی صحنهٔ قدم میبردارد که از آن در گریز بوده باشد ، در حالیکه اگر بد نبال دشمن و مرگ تلاش بخرچ میداد (احدی الحسنیین) یکی از دو نعمت بی بها یا افتخار غازی شدن و یا شهادت را حتما و صد در صد کمائی میکرد !

اکنون میخواهم اصول و مدار های جهاد و قواعد اجرائی آن را از کتاب با ارزش و معتبر (دستور القرآن فی شئون الحیات) که تالیف یک نویسندهٔ نهایت ماهر و دانشمند ورزیده بنام محمد عزه میباشد بمنظور تقدیم موضوعات ومسائل خیلیها عالی که میتوان آنرا بنام روح جهاد مسمی کرد از عربی ترجمه ، و بحضور خوانندگان پیشکش نمایم : (مترجم)

۱- از نگاه اسلام وقتیکه احتیاج و نیازی بمقابلهٔ کفار احساس شود درینصورت جهاد برکسانی فرض می گردد که توان و قدرت آنرا داشته باشند البته فرضیت جهاد هم بمال ارتباط میگیرد و هم بسر (ولی مسلمانان از فرضیت جهاد مالی غافل اند) . زمانیکه جهاد برخی از مسلمانان علیه ملحدین متجاوز کفایت نماید و در نابودی دشمن نیازی بدیگران بمشاهده نرسد ، درین صورت اگر برخی دیگری از مسلمانان بجهاد نپردازند باکی ندارد . ولی هرگاه بقیام و جهاد همگانی ضرورت محسوس شود وهمه مسلمانان از جهاد تقاعد و پس کشی کنند یا قیام قسمتی از مسلمانان برای سرنگونی دشمن کافی نشود در چنین وضعی متقاعدین از جهاد ، در لجنزار عصیان و گناه

غرقند تنها آنانی از جرم ، جنایت ، قهر و غضب خدا مصؤن میمانند که از توان جسمی و یا مالی عاجز باشند، مجاز است با کسانی از تسامح و سهولت کارگرفته شود که با ایجاب جهاد مسلحانه بر آنان ، نسبت معذرت های معقول شان در جنبهٔ از جنبهای جهاد دست بکاری شوند که بمصلحت و منفعت اسلام و مسلمانان تمام شده میتواند .

۲- از جهادیکه فریضهٔ مسلمان است دو هدف نهائی در نظر گرفته شده :-

اول : دفع ظلم ، تجاوز و اذیت از مسلمانان و دفع از مجبور ساختن ایشان به انحراف از مسلک شان . دوم : تأمین آزادی دعوت بسوی خدا ، تا بدینوسیله فتنه کاملاً نابود و همه مطیع دین برحق گردند .

۳- عوامل و اسباب آتی موجبات جهاد را فراهم می سازد و مسلمانان در چنین اوضاع به فریضهٔ جهاد اقدام ورزند (در غیرآن یا موجودیت خودرا از دست میدهند یا بزندگی ننگین ، ذلیلانه و بد تر از مرگ تن در خواهند داد) :

خیانت ، غدر و فریب ، نقض عهد و پیمان ، ایجاد فتنه و موانع در راه تطبیق دین اسلام و جلوگیری مسلمانان از حرکت در سبیل الله و سدی را در مورد دعوت بدین خدا بمیان آوردن و علیه دین محمدی ﷺ طعن و لعن گفتن و برضد مسلمانان از دشمنان مسلمانان پشتیبانی کردن و خیانت و توطئه علیه مسلمانان . این همه از موجبات جهاد میباشند . و علیه کسانی قتال و جنگ جائز نیست که با ایشان پیمان صلح و سلام بسته شده باشد هکذا بر عناصریکه از اذیت زبانی و سائر اضرار شان مسلمانان در امن و امان باشند و یا با مسلمانان ابراز مودت از خود نشان میدهند و بسوی ایشان تمایل میدارند حمله بردن مجاز دانسته نمیشود .

٤- در کشورهاییکه مردم آن به مسلمانان انقیاد و سر تسلیم گذاشتند و تسلط اسلامی نیرو گرفته مراحل تکامل و رشد خودرا می پیماید درحین ایجاب شرایط جهاد، بدعوت اولی الامر تعلق میگیرد و در سلک وجایب و مسئولیت او بحساب میآید . ولی بلادیکه در آنجا مردم از سلطهٔ مسلمانان خارجند و به ایشان منقاد نیستند، و اغیار برآن مسلطند و از استکبار فرعونیت ، ظلم و ستم و بخاک و خون کشیدن مسلمانان کارگرفته می شود ، جهاد در چنین وضع ضد انسانیت و با اینگونه انسان نما های خرس صفت و طواغیت جهان خوار بدون انتظار بدعوت زعیم و سلطان، وجیبه و فریضهٔ همهٔ مسلمانان است در هرموضعیکه رزمنده گان و دارندگان عزم متین و باعظمت میتوانند بصورت فردی و اجتماعی بجهادگان و هجوم علیه ملحدین و کفار وکسانیکه در برابر پخش دعوت به اسلام عوائقی ایجاد مینمایند به پاخیزند سد های ضد خدا پرستی را قلع و قمع ، ظالمین شیطان مآب را ریشه‌کن و سرنگون سازند ، از هر گونه وسائل نابودی کفر و دهریت (کریملین نشینان) خدا منکر کارگیرند و بکار انداختن همه وسائل مادی و معنوی در تفویض قدرت به خدا پرستان فدا کار تلاشهای لا ینقطع و مساعی همه جانبه را بخرج دهند . و اگر در انجام این وظیفه از تکاسل ، بی تفاوتی و خودداری کارگرفتند ، درپیشگاه پروردگار مسئولیت عظیم بدوش شان است و نزد ملت سرافکنده اند .

٥- اگر مسلمانانیکه از امنیت ، سلطه و نیروی جهادی برخوردار بوده باشند در مسئلهٔ جهاد و دعوت بسوی خدا و اعلای کلمة الله و نجات مسلمانانیکه در دست کفار وکمونستها افتیده‌اند ، ضعف نشان داده و مسلمانان را تحت شلاقهای ظالمانهٔ خدا ناشناسان وزیر تجاوز ملحدین بگذارند و

در خلاصی شان از تمام وسائل کارنگیرند مسئول دنیا و آخرتند و خطرناکترین نتائج آنرا خواهند چشید .

٦- و جیبهٔ مسلمان است تا پیشتر از قتال فی سبیل الله در طریق نصیحت ، دعوت بسوی اصول نجات بخش اسلام ، در خواست جلوگیری از تجاوز و ظلم و تقاضای خود داری از غدر و عهد شکنی و اذیت ، تمام توانائی و قدرت خودرا بخرج دهند ، درصورتیکه نصیحت و استفاده از طرق اصلاحی مسالمت آمیز نتیجه و ثمر نبخشید ، آغاز و ادامهٔ جهاد فریضهٔ اجتناب ناپذیر و ضامن بقای اسلام ، مسلمان وانومیس آن بحساب میآید .

٧- جهاد و قتال بغرض دهشت افگنیو وحشت گری بر ذمهٔ مسلمان فرض نگردیده بلکه هدف اساسی درلزوم جهاد گرفتن جلو تجاوز و اذیت رسانی ، تأمین آزادی دعوت بسوی خدا، تضمین مصؤنیت حقوق و استقرار امنیت میباشد حتی در اخذ انتقام و مقابله نیز تجاوز از حدود معقول و عدول از عمل بالمثل از نگاه قرآن و اصول اسلامی مجاز شمرده نمیشود ، تا اینکه و جیبهٔ مسلمان است که بروی کسانیکه از موقف تجاوز گرانه و بغاوت خویش دست میگیرند و بصلح و سلام تمایل نشان میدهند یا سلاح را بزمین میگذارند و انقیاد را اعلان نمایند دروازهٔ عفو خویش را باز گذارند و در ینگو نه شرایط بر مسلمانان است نگذارند جنگ و قتال در گیرد، ولی بشرطی از جنگ ممانعت می ورزند که از فریب و توطئه چینی و سوءنیت اطمینان داشته باشند هکذا شواهد و امارات از طرف دشمن ، نشان دهندهٔ این مطلب باشد که دشمن در گفتار و تعهدات خود از صدق و راستی کارمیگیرد و مانند مسلمانان بصلح و سلام آمادگی صادقانه دارد .

٨- هرگاه بین مسلمانان و دشمنان ، پیمان و قرارداد صلح انعقاد یابد فریضهٔ مسلمانان است تازمانیکه ـ دشمنان بر تعهدات خود وفادار و مستقیمند ، مسلمانان هرگز و قطعاً از تعهدات خویش سرباز نزنند و هیچگاه مجاز نیستند به استثنای عهد شکنان باکسانی که پیمان خود را محترم دانسته اند در آویزند ، هرگاه مسلمانان درک کردند که برخی از دشمنان شان در صدد خیانت و نقض عهدند ، وظیفه دارند ، آنچه را درک کردند بدشمنان ابلاغ و اعلان کنند تا موضوع خوبتر روشن و راه بهانه جوئی مسدود گردیده از مؤقف همدیگر مطلع گردند و از حملهٔ نا آگاهانی و مفاجاتاً خود داری کنند .

٩- تصاحب غنیمتهادفی از اهداف جهاد بشمار نمی آید و نباید چنین هم باشد ، چنانچه بهمین ملحوظ تشدد و ایراد فشار بر مردم مجاز قرارداده نشده است ، و وجیبهٔ مسلمانان خوانده شده که خضوع و تمایل ظاهری از دشمنان پزیرفته شود همچنان وقتی توبه و اسلام خودرا ابراز نمودند و از خیانت، فریبکاری و سوء نیت اطمنان درمیان باشد (با اخذ تدابیر لازم وطی مراتب امتحان) جواب منفی مجاز نیست .

١٠- نباید عقیده داشت که تنها و تنها جهاد مسلحانه با دشمن جهاد بوده و بس . زیرا تهیهٔ قوه خواه حربی باشد و خواه بشری ، استحکام و تقویهٔ سرحدات و ابراز نیرومندی بغرض ارهاب و هراس دشمن و تلاش در راه سد ذرایع و طرق اذیت رسانی دشمن و حفظ هیبت و شکوهمندی و آزادی مسلمانان و در همین راه ها انفاق مالی و تلاشهای جسمی و فکری ، همه و همهٔ اینها از سلسله های جهاد محسوب میگردند . وقتی مسلمانان از تمام این طرق بر کنار ماندند درگودال نامنتها و حسرت بار گناه سقوط کردند ، البته مصیبت المناکتر وخطیر تریکه همه در حقیقت خود را معرض نابودی و هلاکت

مشاهده میکنند ، تباهییست که درحین قیام به حضور پروردگار بسر وقت مسلمانان رسید نیست .

۱۱ - اسیر انیکه در جنگها با دشمنان اسلام بعداز شکست و کسر شان و شوکت اعدای دین در دست مسلمانان می افتند ـ تعین سر نوشت آنها به الوالامر تفویض میباشد ، خواه مصلحت اسلام و مسلمانان رهائی آنها را در مقابل مال ایجاب میکرد و یادر برابر احسان . (همین است حکم صریح قرآنی ، ولی در احادیث به اساس ایجاب ظروف بخصوص ـ قتل و استرقاق نیز دو طرز العمل جداگانهٔ دیگریست که با اسیران احیاناً از آن استفاده بعمل میآمد .)

۱۲ - مجاز نیست که افراد در سیاست علیایی مداخله و دستبازی نمایند و با جدال ، در گیری و افشاگری آنرا تصاحب نمایند بلی مسلمانان ملزمند تا آنچه از امور سیاسی به ایشان ارتباط داشته میباشند و یا اطلاعاتی به ایشان میرسند آنرا به استماع اولوالامر بر سانند . هکذا اطاعت در آنچه شرعا معصیت خوانده نمیشود و در ردیف تدابیر جهاد ـ بمشاهده میر سد و جیبه و وظیفهٔ افراد دانسته می شود ، اینگونه اطاعت واجب ذمت مسلمان است ، چنانچه اجتناب و دوری جستن از نزاع و تضاد با مسلمانان و لشکرکشی علی الاخص در حالت و ظروف جهاد نیز وجیبهٔ نهایت قاطع و ضروری وحتی سرنوشت سازو مؤثر ترین راه حفظ موجودیت و بقای امت اسلامی میباشد .

۱۳ - هرگاه دشمنان همه و یا قسمتی از آنها به استماع و گوش دادن به قرآن و یا به دانستن شروط صلح و احکام اسلام و یابه تبلیغ برخی از امور و به درخواست امان و زیست در کشور تان رغبت نشان دهند ، براو لوالامرست که به تقاضای شان جواب مثبت دهد ، و حمایت شان تا روزی برذمت الوالامر لازم است که بوطن و مأمن شان نپیو ستند .

۱۴ - مسلمانان به فحوای فرمان قاطع و صریح (واعدوالهم ما استطعتم من قوة ومن رباط الخیل ترهبون به عدوالله وعدوکم) مکلف و مسؤلند که به تهیهٔ تمام وسائل و اسباب مادی و معنوی پیروزی خود ، خود قادر شوند و آنرا بسازند وحتی به تعقیب از بین بردن ، تخویف و مقاتله با دشمن متوسل گردند و بغرض تضعیف، زیرتا ثیردر آوردن ، مقابله بادشمن و جهت دادن جواب دندان شکن ، همواره پیروزمندانه از فرصتهای مساعد استفادهٔ اعظمی بردارند ، غفلت وبی خبری از دسیسه ها و پلانهای تسخیری ، استعماری و از نقشه های تدارک غلامهای مادیات و زر خریدکه با تطمیع دروغین و وعده های کا ذبانهٔ در مرحلهٔ اول ذهنیت هارابه انحراف میکشاید و درمرحلهٔ دوم ما نند سگهای دیوانه بجانهای هرکس حواله می ساز د ولو پدر و برادرش هم باشد ، بزرگترین و جبران ناپذیر ترین خبط سیاسی و خامی فکری بحساب میآید و مسلمانان مکلفند هرگز وهیچگاه از نیرو های مادی آنها بی آگاهی نمانند ، حتی همواره از انتظامات و قوانین سیاست خارجی این دشمن باید با لضرور اطلاعات مکمل داشته باشند و طرق خنثی ساختن پلانهای در زنجیر کشیدن ، تسخیر کشور ها و ملت ها و رمز های تضعیف خدا ناشناسان و سقوط پیهم آنهارا باید عاقلانه طرح و منتجانه عملی و تطبیق کرد و درین راه باید هر گونه حوادث ناگوار و مصیبتهای طاقت سوز را تحمل نمود . حتی تا نابودی قائدو طاغوت بزرگ آنها نیز باید تصمیم قاطع داشت (امحای عناصر ردیف اول خدا ناشناسان در حقیقت قطع شاهرگ و کاریست اساسی و بنیان کن .)

۱۵ - تقصیر و کوتاهی درادای وجیبهٔ جهاد مالی و نفسی و سهل انگاری در آمادگی بمقابل دشمن خدا و عدم توجه به استحکام سرحدات و بنادر و بی

اعتنائی در فراهم آوری وسائل و اسباب تخویف و شکست دشمنان (روسهای) سفاک وجانی ، علاوه بر آنکه اخلال درفریضهٔ دینی بوده و موجب غضب پروردگار میگردد ، عامل عمدهٔ تهلکه ، تباهی و ذلت اسلام و مسلمانان و مایهٔ اختلال و برهم خوردن نظام آسمانی و پیروان دین الهی نیز خواهدشد .

۱۶ - دست گرفتن و پس کشی در جهاد ، هکذا به تعویق انداختن امور جهاد و کناره جوئی از ایثار جانی و مالی ، همچنان تلاش درطرق فساد و فتنه و به نحو از انحاء تمرد درمر احل جهاد ، گذشته از آنکه جرائم دینی بوده و مرتکب آن مستحق عقوبت ، غضب و قهر پروردگار میباشد ، در سلسهٔ جرائم سیاسی نیز بحساب رفته به اولوالامر مجاز خواهد داد تا اونیز در برابر مرتکبین آن راه تأدیب و تعذیب درپیش گیرد .

بصورت دائمی بغرض تعقیب جهاد و نگهداشت سنگر های جهاد بصورت داغتر انتخاب نماید ، چنانچه برهمه گروه‌های مسلمانان است که در وقت احساس نیازمندی و تقاضای مصلحت به این امر اقدام ورزند . و برذمت ایشان است که مجاهدین را از مصر و فیت هاي ديگر فارغ البال سازند و مشكل نفقهٔ رزمندگان راکفالت نمایند .

۱۹ - بین مسلمانان قتال جواز و مفهوم ندارد واگر بدبختانه میان مسلمانان جنگی صورت گرفت ، در قاموس زندگی سازاسلام بغاوت و عدول صریح از حدود و مرز دین محمدی علیه افضل الصلوات والتسلیم خوانده می شود و گر وهیکه به توفیق خداوند از بغاوت و درگیری مصؤن و برکنار مانده است و جیبه داردجهت توقف جنگ ضد اسلام و رفع نزاع طرفین طبق ایجابات حق و عدالت غرض ایجاد فضای

دمسلمان دڅوند یوازنی هدف په نظري اوعملي توګه اسلام منل اوپه نړۍ باندې دآسماني دین حاکم کول دي .

۱۷ قائدین جهاد وظیفه دارند تاراه های ارسال رزمندگان و توصل بجهاد مالی و نفسی را تنظیم ، وسائل رزمندگی را آماده و به طرزیکه صلاح می بیند و کافی میداند ، در تهیهٔ اسباب مادی و معنوی ، سیاسی و اقتصادی پیشبرد جهاد همت گمارد و بهمین ترتیب به اولوالامر مجاز است که به اندازهٔ رفع حاجت جهاد ، از مالداران مواد مورد ضرورت بگیرد و توانایان برزمندگی را بجهاد جلب و عناصری رابسهم گیری بقدر ضرورت برزمندگی دعوت ووادار سازد که میتوانند در پیشه های مربوط شان منفعتی را عائد گوشهٔ از گوشه های انقلاب شکوهمند و ظفر نمون بگردانند .

۱۸ - اولوالامر و مسؤل درجه اول جهاد میتواند ، گروهی از مسلمانان انقلابی ورزمنده را

اخوت و برادری علی الفور مداخله و میان جگری نماید هرگاه یکی از طرفین از فیصلهٔ اسلامی جهت بیطرف سرباز زد و به تجاوز علیه گروه مقابل ادامه داد ، واجب ذمت گروه بی طرف است که تا از گروهی نصرت نماید که علیه آن تجاوز مسلحانه صورت میگیرد ، این پشتیبانی قهرمانانه تازمانی ادامه می یابد که باغی و عصیانگر از اصول اسلام ؛ به فیصله و حق انقیاد کند و از تجاوز دست کشد .

از آنجا که بین مسلمانان از نگاه اسلام جنگی برسمیت شناخته نشده و در چار چوب دین آسمانی چنین عمل جواز و موجودیتی ندارد ، روی همین دلیل در چوکات اسلام بین مسلمانان اسیران حربی و به بردگی گرفتن مسلمانان و درین قسمت از ایشان اخذ پول یاامنت گذاشتن نیز جائی ندارد .

څرېکه

ماچې د درد ونوڅرېکي ګډ په چورلکو نو کړې
شونډې مې رپېږي د دردونو ترانه وایم
ماچې دبېسوزلو غلـبلي له خوبه پاڅوی
زه د مستقبل سازته درد منده افسانه وایم
زه چې سپېرې شونډې دکوټلي ضمیر ووینم
ویښ مې لیونتوب شي ډېر رازونه رندانه وایم
ښه شوه چې توده شوه زماڅرېکه په رګونوکې
اوس به شور پیدا کړي د جمود په محفلونوکې

زه هغه شاعر یم چې شعرونه مې د ردونه دي
زما د شعر نړۍ ټوله انګارده سره سکروټه ده
کله چې مې زړه داور په تیغنه باندې واړوم
هله وپوهېږم چې په برخه زماګټه ده
زما د انګیر نوجهان رنځ دی او د ردونه دي
عشق مې لنده کړې درنځو په باران ختټه ده
درد مې شو ملګرې د منزل په پړاوونو
ښه شوه چې توده شوه زماڅرېکه په رګونوکې

زما شعر مداح دکونډو رنډه یتیمانو دی
زه مې په خپل شعر کې ببرسرې لیونیان ستایم
زه‌یوهدفمندیم د هدف بدلي تل لیکم
ځکه مې نغمو کې خپل اصیل سوچه ارمان ستایم
مانه دغټانو د توصیف غوښتنې مه کوی
زه د رنځور ژبه یم رنځوروته درمان ستایم
زه بوه سلګی یم درنځورو په آهونوکې
ښه شوه چې توده شوه زما څرېکه په رګونوکې

دادرنځ شراب دی چې همیش مې مستانه ساتي
زه په بل ساقي بـلې پیالي او میناڅه کوم؟
سرې‌ځنډې‌پرهر ځینې د سروشونډانو خونداخلم
زه د سرو شونډانو جادو ګره مسکا څه کوم ؟
زه د بیوز لانو په جونګړوکې لوی شوی یم
قصر د هوس کې د عیشونو دنیا څه کوم ؟
زه د نور شغله یم په تیاروتورو ګوټونوکې
ښه شوه چې توده شوه زما څرېکه په رګونوکې

عصمت قالع

نصرت

اسلامی انقلاب

دا انقلاب د کمونیزم سلسلې ختموی
د استعمار او بربریت ټولې ریښې ختموی

دی انقلاب کې د نهضت نوی مضمون وینمه
له خو ځورونه د مظلوم قشر خلاصون وینمه
د دی راتلو سره بشر ته خوږ ژوندون وینمه
سپینه رڼا، لوی تحول او او ښتون وینمه
دا به د شرک او کفر دا توری تیاری ختموی
دا انقلاب د کمونیزم سلسلې ختموی

دا به خپل ځان سره انسان ته نیکمرغی راولی
دا انقلاب به دی نړی ته ترقی راولی
دا سعادت او سوکالی هم خوشحالی راولی
ښکیل ولسو ته حریت او آزادی راولی
د غلامی او اسارت ورځی او شپې ختموی
دا انقلاب د کمونیزم سلسلې ختموی

دا انقلاب به ورانه خونه د انسان جوړوی
دا به نړی کی حکومت د مسلمان جوړوی
د خدای (ج) له حکم سره سم به دا جهان جوړوی
په دی دنیا کی به حاکم د رب قرآن جوړوی
دا د مارکسیزم لنینیزم مفکوری ختموی
دا انقلاب د کمونیزم سلسلې ختموی

دا انقلاب تورو تیاروته د سبا زیری دی
د سباوون نوی سحر او د رڼا زیری دی
په دی رڼا کی به انسان د حق منزل ته رسی
دا د باطل مهلک مرض ته د دوا زیری دی
دا به د خدای د دښمنا نو بت خانې ختموی
دا انقلاب د کمونیزم سلسلې ختموی

محمد نعیم «تائب»

شهید

شهید د اسلام د سپیڅلی دین پتنګ ، د مبارزو لښکرو تاج او دبې وزلو دویاړ سمبول دی چی دحق او آزادی دتحقق په تکل پورته شوی، وینې یې بهیولې خپلې جامې یې د جهاد د سنګر په سره حنا رنګولی ، د مور او پلا د مینې او عاطفې له لمنې یې ځان محروم کړی ، خپل واړه او بې وزله یتیمان یې د ظلم او تیری نه په ډکه نړی کی بې سرپرسته پری ایښی ربړیدلی او تکیدلی ان تردی چی د دنیا ټول مادی خوندونه یې شاته غور ځولی خوځان یې دبې کرکی او ظالم دښمن د توپ او ټانګ وینې تویونکی خولی ته په تش لاس رسولی ترڅویې په همدی لارکی د شهادت ویاړلی جام په سرواړاوه .

که څه هم «شهید» اوس د مادی نړی دژوند په ډګرکی نه لیدل کیږی ، په هغه سنګرکی چی مخکی له دینه یې هلته د دښمن په خلاف مورچه نیولی وه په جسمی توګه موجودیت نلری خوبیاهم مړورته نشو ویلای ځکه خدای (ج) فرمایلی دی هغوکسانوته چی د خدای (ج) په لارکی د هغه(ج) د کلمی د لوړولوله امله وژل شوی وی مړه مه وایاست هغه ژوندی دی که څه هم تاسی ورباندی نه پوهیږی .

هو ! شهید د همیش لپاره ژوندی دی که څه هم ژوندی نشی حس کیدای ، دنړی د مظلومو او بې وزلو په تاریخ کی ژوندی دی ، اود آزادی ښهونکی مبارزی خونړی تاریخ د هغه د ژوند دهری شیې او ورځې ټولی سړی او تودی ، خوږی او ترخی په خپلو پاڼوکی په زرینوټکو ثبت کړی او د ظلم او استکبار په وخت کی یې مظلومو ملتوته ددی لپاره چی عبرت او پندیې ورنه اخیستی وی ورښکاره ګوی او له هغه نه په الهام سره د ظالمو او مستکبرو ځواکونو او د تیری کونکو د تیری د مخنوی لپاره پاڅون ته تیاربږی او دده (شهید) ژوند قدم په قدم تعقیبوی څود ظلم په له منځه وړلو سره بری ترلاسه کړی او ټول مظلومان د ظالم له سرو منګولو خلاص کړی اویا دده په شان د ستایلو او ویاړنه ډک د شهادت مقام ورپه برخه شی .

کله چی په نړی کی دهر ظالم په وړاندی د هغه د ظلم دله منځه وړلو او د عدل او انصاف درامنځ ته کولو لپاره مظلوم او ربړول شوی ولسونه راپا څیږی یوازی د شهید انقلابی خط د ځان لپاره تګ لاره ګرزوی ، په نتیجه کی انقلاب او اوښتون راولی ، ظلم او تیری له منځه وړی او بشری ټولنی ته د عدل او انصاف ، سولی او آرامی د ټینګیدلو محیط برابر وی ..

د شهید دبې دریغه قربانیولا مله ده چی نن دبې وزلو او په ځانګړی توګه د مسلمانو زړونه دده په محبت ، خولی یې دده په صفت اوسترګی یې دده په سرو وینولیت پتو جامو ته په کتونه مړبږی ځکه هغه دا یقین لری چی د شهید شهادت یومهم لامل دی چی نن په څمکه کی د مظلوم په پرتله اواز

پورته کیږی او د خدای(ج) او د هغه د دین نوم
اخیستل کیږی او نوروته په دی لارکی د مبارزی ،
قربانی او سر ښندنی در سونه ورکوی او د هغه(ج)
د دین له دښمنانو سره د مقاومت د نتیجی ورکولو
نمونی ورپه گوته کوی .

شهید د خدای(ج) له لوری د هغه باران
حیثیت لری چی د خدای(ج) درحمتونو نه ډک وی او
د زیات ضرورت په وخت ېی راو اوروی او د ټولو لپاره
دسر ژواندی نه د نجات سبب شی .

د شهید قربانی ده چی ټول د حق پلویان او د
باطل له لاسه په ځور بی وزلان دیته هڅوی چی خپلی
نمیګړی ژبی دده په ستاینه کی وخوځوی او خپل
قلمونه ورپورته کړی څو دده دژوند په قهرمانیو
دفترونه ډک کړی ، او د قربانیو گټی ېی دراتلونکو
لپاره د عبرت ورکونی په تکل د کاغذ پرمخ پرېږدی
او دا وښیی چی که شهید نوای «لهدمت صوامع وبیع
و صلوة یذکرفیها سم الله کثیرا» هرومرو به دیهودو
او نصاراوو عبادت ځایونه او د مسلمانانو مسجدو نه
چی ډیر ډیر د خدای(ج) نوم پکی یادیږی وجاړ
شوی وو .

که شهید نوای کله به هم په نړی کی دځپلو
ټولنو پره نوه شوی څرنګه چی خدای(ج) غواړی
د داسی ټولنو پره وکړی ترڅود عدل او انصاف نه
ډک اسلامی ټولنیز مساوات رامنځ ته شی ځکه ېی
شهید ته د هغه دبی ساری عمل په وجه ډیر عالی
مدارج ورپه برخه کړی او شهادت ته دلمسون لپاره
ېی د تهدید په رنګ کی د جهاد امر صادر کړی
او فرمایلی ېی دی چی : «وما لکم لاتقاتلون فی سبیل
اللهو المستضعفین من الرجال والنساء والولدان الذین
یقولون ربنا اخر جنا من هذه القریة الظالم اهلها»

ای مسلمانو ! په تاسی څه شوی دی چی د خدای(ج)
په لارکی او د ناتوانه نارینه وو ، ښځو او ماشو مانو
د حمایی او پری لپاره قتال او جهاد نکوی په داسی
حال کی چی هغه چیغی وهی ای خدایه ! موږ ددی
کلی نه چی او سیدونکی ېی ډیر ظالمان دی او باسه .

شهیدۇ چی د خدای(ج) دی امرته ېی دزړه
له کومی په خلاصه تنده لبیک ویلی او د هغه(ج)
ددین د او چتوالی او علو او د ظالمانو له ظلم نه
د مظلومو د خلاصون لپاره ېی هرڅه پرېښودل آن
تردی چی مرګ ته هم چمتوشو او په وینو سری
جامی ېی د ځان سره دګواه په توګه یووړی او خدای
ته ېی ځان ورساوه داثبوت ېی ورکړ چی خدایه (ج) !
ستاد امر او د حق د پری په جهت کی ترهر ناز او
نعمت تیریدل راته څه گران کارندی .

د حق او حقیقت د تحقق لپاره ددی ټولو
رېړونو، کړاوونو او مرګ ته دچمتوکیدو له امله که د
قربانی او استقامت د مدرسی استادورته وویل شی هم
ېی ځایه نده .

(یاد دی تل او لار دی ژوندی وی)

شریف الله فقیری

دربارهٔ راه حل معضلهٔ افغانستان

قسمت سوم

حل سیاسی و امید های بی ثمر:

راه حل سیاسی معضلهٔ افغانستان به ابتکار سازمان ملل متحد مطرح گردید و سرمنشی کنونی ملل متحد(کوئیار) بحیث نمایندهٔ خاص «والدهایم» سرمنشی اسبق آن سازمان، مأموریت یافت تا طی سفر هایی به اسلام‌آباد کابل و تهران، جهت جستجوی راه‌حل سیاسی تلاش نماید.

اکنون «کور دویز» نمایندهٔ خاص سرمنشی‌ملل متحد، این ماموریت را دنبال می کند.

در حال حاضر، راه حل سیاسی معضلهٔ افغانستان در مذاکرات ژینو و رفت و آمدهای نمایندهٔ سرمنشی سازمان ملل متحد به اسلام آباد، کابل و تهران خلاصه میگردد و ظاهر امر نیز چنین می باشد.

اما مسائل پشت پرده همچنان پوشیده و مبهم بوده و حقیقت حل سیاسی کاملاً نا پیدا و مرموز است.

به گمان نگارنده، غوغای حل سیاسی از دو احتمال خارج نخواهد بود:-

اول اینکه حل سیاسی یک بازی محض سیاسی و دیپلوماتیک بوده و هیچگونه اساس محکم ندارد و طبیعی است که نتیجهٔ عملی نیز بدنبال نخواهد داشت.

دوم اینکه توافق و سازش دو ابر قدرت در پشت نمایشنامهٔ حل سیاسی قرار دارد و ما حصل آن نیز مطابق خواست ابر قدرت ها خواهد بود.

در مورد اشکال احتمال دوم بعداً بحث خواهم نمود.

اکنون می پردازیم به بیان اهداف جوانب ذیعلاقه از طرح حل سیاسی معضله و تعبیر هایی که از آن می کنند:

هدف و تعبیر روس از حل سیاسی معضلهٔ افغانستان:

کمونیست ها، بنا بر خاصیت همیشگی شان، تمام اهداف و پلانهای شوم ضد بشری خود را با انبوه تبلیغات، سر و صدا ها و شعار های بظاهر مترقی و فریبنده پنهان می کنند و با ادعای دروغین صلح، همزیستی مسالمت آمیز، آزادی، برابری، دوستی با ملل و حل مسالمت آمیز قضایا و... خود را حامیان و منادیان صلح جهانی معرفی مینمایند.

امپریالیزم روس که در رأس کمونیزم جهانی قرار دارد، بار عظیم این تبلیغات پوچ و بی ماهیت

و این همه ادعا های میان تهی و مسخره را بدوش می کشد . این تبلیغات و ادعا هـای ساخته شده در دستگاه های خدعه ، فریب و ریا کاری های سیاسی جنایت کاران قصر کرملین توسط ایادی و چاکران شان در سایر کشورها ، طوطی وار و حرف به حرف تکرار میگردد .

جای بسی تأسف استکه امپریالیست ها و چپاو-لگران بین المللی در کنار مفاسد ومظالم دیگر کلمات و اصطلاحات زیبا و دلپذیر را نیز به ابتذال کشانیده و بنام صلح و آزادی چه جنایت ها و تبهکاری هایی نمی کنند و سیاست تجاوز و جهانخوارگی خود را دفاع از صلح و آزادی مینامند.

امپریالیزم روس در بکار گیری همچو پالیسی ها و سیاست هـای تزویر و ریـا ، دروغ و فـریب ، ید طولانی دارد و با و قاحت و دیده درائی تمام ، رژیم دیکتاتوری پولیسی و حکومت زور ، ترور ، اختناق و خفقان را «دولت شور اها» می نامد . همچنان با بر نامه های منظم تبلیغاتی و دروغ پراگنی، خود را پرچمدار صلح ، آزادی ، خلع سلاح ، بشر دوستی و حمایت ملل محکوم و اسیر گیتی قلمداد می کنـد .

بنا برین ، تجاوز عریان نظامی امپریالیزم روس بر کشور ما و باز تاب وسیع و گسترده آن در سطح جهانی ، یکبار دیگر نقاب از روی سیاست شیطانی ابر قدرت خون آشام روس به زیر افگند و چهرهٔ منحوس تجاوز گر و توسعه طلب آنرا بیشتر از پیش به جهانیان افشاء و رسوا ساخت؟ ضربهٔ شدیدی بود که بر پیکر سیاست خارجی و ماشین تبلیغاتی کرملین وارد گردید .

موج عظیم اعتراض و نکوهش علیه این تجاوز ظالمانه و بیشرمانه در سراسر جهان براه افتاد و حتی برخی از احزاب کمونیست دنیا نیز نتوانستند که از اعلام محکومیت آن خود داری نمایند .

رسوائی این تجاوز آشکار نظامی بحدی بود که هر چند قصر نشینان کرملین کوشیدند تا با تبلیغات وسیع و استدلال های به اصطلاح سیاسی ! و قانونی ! خود را از ملامت وجدان بشری خلاصی دهند ، نه تنها موفق نگردیدند بلکه بازار خدعه و فریب شان نیز با کسادی روز افزون مواجه گردید .

بهمین ترتیب ، او جگیری و گسترش قیام شکوهمند اسلامی ما و ناتوانی تجاوز گران بدنام روسی در خواباندن این قیام ، مغزهای الگوی کاخ

په تصویرکی لیدل کیږی
چې د خلکو حکومت په روسی
بمونو د غریبانو کورونه
خوسره شکلی جوړوی (!)

کرملین را به اندازهٔ گیج و در مانده ساخت که راه خروج ازین بن بست را نیز گم کرده اند .

تعبیر درستی که از حالت کنونی امپریالیزم روس در کشور ما گردیده اینست که «روس ها در معضلهٔ افغانستان چنان در گیر هستند که نه آنرا رها کرده و نه ادامه داده می توانند» .

بهر صورت، بر میگردیم به اصل مطلب و هدف روس ها از حل سیاسی و تعبیر آن :

با در نظر داشت اینکه تبلیغات بظاهر فریبنده، ستون فقرات کمونیزم را تشکیل میدهد و ادعا های صلح و آزادی نغمهٔ همیشگی رقاصه های سیاسی کمونیست می باشد ، بناء هدف اساسی روس از طرح راه حل سیاسی اینست که خود را طرفدار صلح و حل مسالمت آمیز قضایا نشان بدهد و چنین وانمود کند که تجاوز بر افغانستان و ادامهٔ جنگ از روی مجبوریت بوده و در صورت سراغ راه حل سیاسی ، به آن متوسل خواهد شد و علاقمند به صلح و مسالمت می باشد .

ببخشد .

در نتیجه نقش اساسی و اصلی خود را نا چیز و دست دوم جلوه داده و برای نوکران و دست نشاندهٔ خویش سند قانونیت بدست آورد .

سوم اینکه با کشانیدن پای همسایگان به میز مذاکرات بحیث جهت‌های اصلی قضیه از یکسو برادعای واهی و بی اساس «مداخلات همسایگان» که همواره آنرا تکرار می کند ، صحه بگذارد و از سوی دیگر، یک جهت اصلی دیگر قضیه را که همانا مجاهدین افغانستان است . نا دیده گرفته و فقط با شرکت رژیم دست نشانده و همسایگان در مذاکرات، بدین وسیله «جهت ندانستن» مجاهدین را توسط همسایگان نیز تایید نماید.

چهارم اینکه باتمایل به حل سیاسی «در حالیکه به تجاوزات خود با شدت هر چه بیشتر ادامه میدهد» روحیهٔ مجاهدین و مردم افغانستان را تضعیف نموده و به آنها القاء نماید که راه حل آسان و بدون تلفات نیز وجود دارد تا در ارادهٔ آنان تزلزل پدیدار گردد.

هرمسلمان وظیفه لري څو مسلمانان یوموټی کړي اوپه تولنیزه توګه دخدای جل جلاله په لارکې ترهغه جهاد وکړي چې تول نړیوال اسلام ته غاړه کېږدي .

درکنار آن چون حل سیاسی را سازمان ملل متحد علم کرده است لهذا کرملین می خواهد تا با جانبداری از حل سیاسی ، خود را ملزم به احترام و پذیرش طرح ملل متحد وانمود نساخته و بیزاری خود را از جنگ و بر خورد مسلحانه نشان بدهد .

دوم اینکه با آغاز مذاکرات ، رژیم دست نشانده در کابل را بحیث جهت اصلی قضیه معرفی بدارد و به این ترتیب به آن حیثیت «دولت قانونی»

پنجم اینکه با حاضر شدن جهت حل سیاسی معضله ، از شدت فشار افکار عامه بکاهد و جهانیان متقاعد سازد که در پی حل قضیه بوده و به دور زمان نتیجهٔ مطلوب آن بدست خواهد آمد .

اکنون ببینیم که حل سیاسی از نظر امپریالیزم روس چگونه تعبیر می گردد .

«در شمارهٔ اینده»

دحق سنگر ماتی نه خوری

د حق او باطل په جگړه کی دوه صفونه او ليکی جوړی وی - يوی خواته د حق منونکی بلی خواته د حق منکران او دښمنان - له دغو دوو صفونو څخه هر يو د ځانګړی مقصد او نصب العين پخاطر جنگيږی - مؤمنان د الله د رضا پخاطر د الله د کلمی د لوړولو پخاطر او د الله د قانون د حاکمولو پخاطر جنگيږی او کافران د باطل د غلبی لپاره،د طاغوتی قوانينو دا نفاذ لپاره او د کفری او الحادی حکومت جوړولو لپاره جنگيږی چی قرآنکريم په لندو الفاظو کی دغه مطلب داسی بيانوی.

الذين امنوا يقاتلون فی سبيل الله والذين كفروا يقاتلون فی سبيل الطاغوت فقاتلوا اولياء الشيطان ان كيد الشيطان كان ضعيفاء .

يعنی کوم کسان چی مؤمنان دی هغوی دالله په لاره کی جنگيږی او کوم کسان چی کافران دی هغوی د طاغوت په لاره کی جنگيږی . ای مؤمنانو د شيطان له دوستانو او پيروانو سره و جنگيږی - حقيقت دا دی چی د شيطان مکر او دسيسه کمزوری ده. که په عام فهمه تعبير سره ووايو نو په بل عبارت د حق سنگر د ايمان او عقيدی سنگر دی - د ريښتينولی ، عزت ، سپيڅلتيا ، شرافت او پاک فطرت سنگر دی - په مادياتو او مادی وسايلو باندی ولاړ او متکی سنگر ندی د ژبی ، قوم او قبيلی د تعصبيونو سنگر ندی - د شخصی غرضونو او حيوانی هوسونو سنگر ندی - د دی برعکس د مقابل لوری مېچل د مادياتو ، شخصی غرضونو- بی ايمانی اوبی دياتی بهيمی او حيوانی هوسونو خود خواهی او غرور - تکبر او استکبار - ظلم او جباريت - دروغو او غولونی مورچل دی . د حق په مقدس سنگر کی ناست جنگيدونکی متعهد مؤمنان د خپلی اخروی مينی ښايسته کول غواړی - اصلی نصب العين او هدف ئی د اخرت د نه ختميدونکی ژوندانه سوکالی او نجات وی چی له هغه سره د وصل کيدو يوازنی لاره د مرگ د پړاو - تيرول دی . هغه مرگ چی په حقيقت کی د ابدی ژوندانه د اخيستلو قيمتی پانگه ده - يعنی «د شهادت مرگ» له خدای سره د سودا کولو لاره ، له انبياؤ صديقانو او صالحانو سره د ملگری کيدو لاره ، له گناهونو او خطاؤ څخه د پاکيدو لاره - هغه مقدسه او سپيڅلی لاره چی د کائناتو سردار حضرت محمد الرسول الله صلی الله عليه وسلم ورته هوسيدلی دی او فرمائيلی ئی دی .

والذی نفسی بيده لوددت ان اقتل فی سبيل الله ثم احی ثم اقتل ثم احی ثم اقتل .

يعنی زما په هغه خدای قسم دی چی زما د نفس واکمن دی زه دا خوښوم چی د خدای په

لاره کی ووژل شم - بیا را ژوندی بیا ووژل شم - بیا را ژوندی او بیا ووژل شم .

د حق په سنگر کښې ناست کسان په هماغه څه پسې ځغلي چې نور ترینه ځغلي «مرگ» هماغه څه ورته ترټولو لوی نعمت ښکاري چې نور ئې غضب گڼي «یعنې مرگ» خو د باطل په سنگرکی ناست کسان هغه خلک دي چې په ژوند مین دي - هر څه ئې په همدې دنیوی ژوندانه پوری تړلی دي - دنیوی سوکالی ، نعمت ، اقتدار سال او دولت د هغوی یو ازنۍ هدف او نصب العین دی . ځکه چې له مرگه وروسته ژوندانه او د اخرت په ورځې له سره عقیده نلري هغوی دغه دنیا د لوبولو بغالی گڼلی دی . د هغوی انگیرنه داده چې څنگه ژوند وکړی څنگه خپله دنیاگی ښایسته کړی - څنکه مادی وسایل ترلاسه کړی په مرگ سره هر څه د ابد لپاره له مینځه تلونکی او ورکیدونکی گڼی - نو طبیعی ده چې له مرگه ویریږی له مرگه تښتی . په هیڅ شان له هغې صحنې سره ځان نه مخامخ کوی چې په هغې کی د خپل مرگ تصور کوی ، له قلبي اعتماد او عقیدی نه برخوردارنه وی - ټوله تکیه ئې په مادی وسایلو او جنگی تجهیزاتو باندی وی ځکه چې له مادیاتونه ها خوا نور څه نه مني ، نه ئې غواړي، بلکی دیته نه حاضریږی چې پخپل مرگ سره نوروته ژوند په بیه واخلي او وائی چې پر ماشوه دنیا تیره هیڅ دی نشی چاته‌پریږدم. هغوی خو داسې ندی لکه مؤمنان چې پدی خبره کلکه عقیده لری او د عقل او علم په شاهدی سره هم ورته ثابته ده چې دغه دنیا او دغه پراخ کائنات ، او په هغو کی د قدرت حیرانونکی ننبانی ، د بې شمیره مخلوقاتو تنظیم او اداره ، په خاص ډول انسانی ژوند او د هغه بیلا بیل مراحل ، بیا په ژوندانه کی انسان ته دبی شمیره واکنمیو او صلاحیتونو سپارل کیدل او د انسان په واک کی د بې شمیره نعمتونو ورکول کیدل هیڅکله عبث چاری نشی گڼل کیدای او نه د عمل او عکس العمل قانون دا منلی شی چی دغه ځکه لوبغالی او انسان ، پکی لوبغاړی دی کله چی په مرگ سره دغه لو به پای ته ورسیږی نور هیڅ نشته ، بلکی د مؤمن پدی عقیده ده چې د اخرت ورځ ضرور راتلونکې ده ، هلته چې د دنیا د امتحان د پارچو نتایج اعلانیدونکی دی . کامیابان او ناکامان معلومیدونکی دی . هلته چې جبار ، قهار او منتقم خدای له جابرانو او ظالمانو څخه د مظلومانو او د حق پخاطر کړیدلو او ځوریدلو متعهدو بندگانو انتقام واخلی ، هلته چې مؤمنانه ته ایمان ، صداقت ، غوره اخلاقو او ښو اعمالو مکافات او کافرانو ، مجرمانو ، د دنیا په نشه کې غرقو او بد مسته کسانو ته مجازات ورکړی .

پدی اساس که د باطل له لښکرو سره هر څومره جنگی مهمات او تجهیزات وی هغه محض کید او دسیسه ده ، نشی کولای چې د ایمان او عقیدی سنگر ته ماتی ورکړی «ان کید الشیطن کان ضعیفا» د حق په سنگر کی که مادی تجهیزات نه وی یا بیخی ناکافی وی هم خو په هر حال دا قوی سنگر دی ځکه چې د خدای مرسته ور په برخه ده د هغه خدای (ج) مرسته چې د تاریخ په او پدو کی ئې په زرگونو او لکونو سرکښه جباران بالاخره نسکور کړیدی او د اقتدار واگی ئې مستضعفانو ته په لاس ورکړیدی، د هغه خدای(ج) مرسته چی د خپلی لاری د سرښندونکو او شهیدانو وینې ئې بې نتیجی لدی پری‌ایښی بلکې دکوم باغ د خړوبولو لپاره چې دغه پاکی وینی توی شویدی هغه باغ یې ارو مرو سمسور کړیدی .

(دکتور محمد ظاهر صدیق)

دربارهٔ وحشیگری روس

ما وجدان بشریت را بقضاوت میطلبیم

اگرچه از همان آغاز رویکار آوردن گماشتگان کرملین و متعاقب آن سرا زیر شدن قشون سرخ، نیات روسهای پلید در مورد افغانستان و مردم آن آشکار بود، اما جریان قریب پنجسال گذشته خصوصاً از آنگاه که ستونهای وحشی روس در قلمرو افغانستان بحرکت افتادند، نیات حیوانی و دسایس شیطانی روسهای ملحد علیه مردم مسلمان افغانستان و آزادی این قلمرو برای جهانیان آشکار گردید، چنان آشکار که امروز در سراسر جهان بشر دوست همه بر آن نفرین میفرستند و این صدا از کران تا کران جهان بلند است که: روسهای وحشی، دیگر بس است این همه انسان کشی، بس است این همه ویرانی، بس است این همه آتش سوزی و لجام گیسختگی و بالاخره بس است این همه فتنه و فساد در برابر دیانت، اسلامیت و آزادی انسان.

ادعای دروغین اول سر دمداران کرملین از لشکر کشی به افغانستان این بود که بدرخواست حکومت (؟!!!) افغانستان برای دفاع از آزادی افغانستان و آسایش و آرامش مردم آن به این خاک عسکر فرستاده است، اما این قشون وحشی از همان روز های اول چنان به جان مردم مسلمان افغانستان افتادند که بشریت از چنین پیشامد ننگین و چنین برخورد وحشیانه شرم میکند. اکنون که قریب پنج سال از تجاوز مستقیم و بی شرمانهٔ روسهای پلید به خاک مقدس ما میگذرد، ما و بشریت همه می بینیم که روسهای وحشی از خویشتن در تاریخ ننگین انسانکش خود چه به عقب گذاشته اند. یکبار نظر سطحی و زود گذر به سراسر قلمرو افغانستان اسلامی و آزاده می اندازیم؛ درین جنگ حق علیه باطل در حدود یک ملیون مرد و جوان نو خاستهٔ ما به شهادت رسیده، در حدود سه تا چهار ملیون هموطن ما مجبور به ترک خانه و کاشانهٔ ویران شدهٔ خود شده و بحیث مهاجر و آواره راهی دیار اسلامی پاکستان و ایران شده اند، ۹۰ فیصد شهر ها وروستا های ما با گلوله های خونین و ویرانکن روسها به خاکتوده مبدل شده، سرک ها، راهها و خطوط مواصلاتی که همه به قیمت خون مردم مستضعف ما تمویل و تمدید شده بود، همه ویران

گشته و از کار افتاده است ، شبکه های آبرسانی و اکثریت مزارع کشور بحیث اولین منبع مواد غذایی ملت ما ویران شده ، ملیونها رأس مواشی ما شکار بیرحمانهٔ گرگ های وحشی روس شده ، باغها و اشجار تا حدود زیاد نابود گشته ، اکثر خانه های ما به یتیم خانه و بیوه زن خانه مبدل شده و باینصورت روسهای وحشی کشور ما را به ماتمکده و سوگوار خانه مبدل ساخته است . اکنون هر که در خاک ما بحرکت افتد ، بهرجا قبرستانهایی را می بیند که جوانان آرزومند ما ، نونهالان زندگی ما ، کودکان معصوم ما ، زنان و پیر مردان بیدفاع ما هزاران هزار با قلب های پر امید و جسد های خونین بحیث قربانیان تجاوزگران روس در دل خاک آرمیده اندوتوغهای رنگین بر فراز مقبره های آنان پیام آنها را به جهان و جهانیان میرساند و از تموج پارچه های خونین در حال اهتزاز بر مزار های شهدای گلگون کفن ما این ندا بر میخزد که : ای وای ، ما همه از دست روسهای وحشی شهید شده ایم ، ما همه قربانی نیات پلید کمونست های اشغالگر روس شده ایم، ما همه در بهترین سن و سال زندگی صرف بخاطر دفاع از اسلام و آزادی میهن مان شهید شده ایم . نسیم گوارای دشت و دمن وطن ما این پیام را از اهتزاز توغهای رنگین شهدای ما در وادیهای کویر و در فضای سراسر جهان پخش می‌کند که : ای بشریت ، بیائید ببینید درین عصر که همه انسانها از دیانت ، آزادی ، انسانیت و کرامت انسانی حرف میزنند و حق و حقوق بشر مورد حمایت همگانی است ، ما چرا قربان نیات پلید روس می شویم و بیداماغان کرملین این همه قشون بی سروپا و این همهٔ سلاحهای پیشرفته را با بیرحمی تمام برای نابودی ما بکار گرفته است .

اکنون هرکه در قلمرو آزادهٔ ما بحرکت افتد ، می بیند ، خانه ها ، بنا ها ، پل ها ، سرکها ، مزارع ، جویبار ها ، نهر ها و باغها همه ویران گشته و در اکثر دهات و قصبات شب و روز یکسان خاموش و بی حرکت است، اکثریت دشت ها و چمن زار های ما از انسان و مواشی خالی شده است ، برای اینکه چندین بار آنرا روسهای وحشی روفته اند و نشان کثیف زنجیر تانکهای آن در همه جا دیده می شود ، مناطق شاداب و آبادان ما هدف مداوم خیل طیارات و پرتاب هزاران هزار مرمی سلاحهای متنوع روس گشته است .

با مشاهدهٔ این وضع رقت آور و اندوهبار نزد هر که این سوال مطرح می شود که چرا و برای چه این آدمکشی و ویرانی ؟ پاسخ باین سوال بهمان اندازه آسان است مثلی که نیت پلید روسها از هجوم به افغانستان روشن می باشد . همه میدانند روسها ازین لشکرکشی خود میخواسته اند مردم ما را نابود سازند ، لوای اسلام و درفش آزادی را درین قلمرو مردخیز و تاریخی فرو آورند ، همه مردم ما را مطیع و منقاد خود سازند ، خاک مقدس ما را به ویرانه مبدل کنند و با گسترش دامنهٔ تسلط خود در قلب آسیا ، نام تاریخی مردم افغانستان را از صفحهٔ تاریخ محو و زمینه را برای رسیدن به نیات پلید توسعه جویی خود به آبهای گرم بحر هند مساعد سازند .

اما این همه دسیسه ها ، این همه توطئه ها و این همه نیات آدمکشی و ضد اسلامی و آزادی سردمداران کرملین ، چنانکه برای اولین بار در خلال این قرن می بینیم ، در قلمرو آزادهٔ افغانستان توسط مردمان خدا پرست آن نقش بر آب میشود . مجاهدین ما به قیمت خون خود و به بهای جان شرین شان این موضوع را برای جهانیان روشن و برای روسهای پلید ثابت ساختند که مردم افغانستان و حکومت قانونی آلوسا روسها را برای کمک

نخواسته اند ، بلکه این روسها بودند که با پیش انداختن چند وطنفروش و گمراه به خاک ما هجوم آوردند ، این روسها بودند که به ادعای دروغین دوستی ملت قهرمان افغانستان را از عقب خنجر زدند ، این روسهای پلید بودندکه همهٔ اصل های قبول شدهٔ دوستی و همه معیار های قبول شدهٔ جهانی را کنار گذاشته بر یک کشور مسلمان ، صلحدوست و آزادیخواه هجوم آوردند و کشور ما را به ویرانه و ماتمکده مبدل ساختند .

لیکن این هجوم وحشیانه و تجاوز ننگین روسها را به افغانستان آزاده ، مجاهدین قهرمان ما به سرآغاز مرحلهٔ نوینی در تاریخ معاصر جهان مبدل ساختند ، مجاهدین سرسپردهٔ ما اولین نیروی راستین بودند که قشون وحشی روس را مهار زدند ، مجاهدین ما برای روسهای پلید و متحدین نابکار آن ثابت ساختند که ایشان حق و توان دفاع از دیانت و آزادی وطن شانرا دارند ، این ها ثابت ساختند که به نیروی خدا و ریختن خون های پاک خود میتوانند پیروان نابکار کرملین را نابود و از برابر خود بروفند ، این ها ثابت ساختند که حامی خاک خود ، حامی آزادی خود ، نیروی برقرار نگهداشتن دین و دیانت خود و قوت سیر دهندهٔ تاریخ میهن خود میباشند ، این ها ثابت ساختند که تنهای تنها ـ اما با نور ایمان و احساس پاک دین دوستی میتوانند روسهای متجاوز را دندان شکنند و این نیروی طاغوتی .را که به دروغ ادعای شکست ناپذیری میکرد ، شکست دهند و شرمسار تاریخ و جهان سازند این ها باثبات رسانیدند که تنها مجاهدین قهرمان افغانستان سخنگوی مردم خود و مدافع همهٔ ارزشها و افتخارات تاریخ کشور خود می باشند و بالاخره مجاهدین خواهند بود که سرنوشت میهن خود را تعیین و سیر آنرا در تاریخ آیندهٔ کشور و جهان تعیین خواهند کرد و این ها آقایان میهن شان و وارثان ارزشهای والای تاریخ شان خواهند بود .

اکنون در قبال این همه وحشت و آدمکشی ، این همه ویران و خرابی ، این همه پیشآمد های وحشیانهٔ روسهای پلید در قلمرو اسلامی و آزادهٔ افغانستان ، ما جهانیان حقپسند را به قضاوت می طلبیم بشریت صلحدوست قضاوت کند که مسوول این کشتار های بیرحمانهٔ مردم ما کیست ؟ مسوول ویران سازی خانه و کاشانهٔ ما کیست ، مسوول آواره و مهاجر شدن ملیون ها مرد ، زن و کودک ما کیست ؟ مسوول برهم زدن آرامش و آسایش منطقهٔ ما کیست ؟ به یقین هم آنهای که در سینه های شان قلب های آگنده از احساس دیانت و انسان دوستی می تپد ، بیک صدا میگویند که مسوول کشتار های بیرحمانهٔ جوانان ، نونهالان ، کودکان ، پیر مردان و زنان افغانستان روسهای وحشی اند ، مسوول ویرانی سراسر کشور ما نیروهای انسان دشمن روس است مسوول مهاجر شدن زنان ، کودکان و خانواده های آوارهٔ ما روسهای اشغالگر اند و بالاخره مسوول خرابی اوضاع منطقه و جهان کرسی نشینان بی مغز و بیدماغ کرملین میباشند ، با چنین محکوم سازی اکنون در سراسر جهان همه بر روسهای متجاوز نفرین می فرستند و همصدا میگویند که : ای روسهای اشغالگر و انسان دشمن ، از افغانستان اسلامی و آزاده دست بردارید ، آخر این ملت و این مردم قربان شده هم حق زندگی دارند ، حق آزادی دارند ، حق بقا و دوام دارند . بگذار روسها به وحشت خود در قلمرو آزاده و در برابر مردم بیدفاع ما دوام دهند ، اما بدانند و حتماً بدانند که این کشور آزاده اسارت نمی پذیرد ، بی دینی نمی پذیرد ، بردگی نمیپذیرد ، میخواهد آزاد باشد و سربلند .

بقیه در ص ۸۲

میر احمد شاه (ذیغم)

پیـــام

ای ملت رزم آور و باهمت افغان !
ای قوم برازنده و مشهور بدوران !
دشمن شکن و فاتح و سربازو مسلمان !
ازکشور خود لشکر طاغوت‌برون ران !

برخیز ! که آلوده چمن زار وطن شد
منزلگه شیران تو، ماوای زغن شد

در خواب فرو رفته چوخرگوش چراائید
از خانهٔ خود نعره کشان زود برائید
درسنگر پیکار دلیرانه دارئید
فرصت گذران است دیگر دیر نپائید

زین بادیه رخت سفر روس ببندید
زان بعد چنان غنچهٔ نوروز بخندید

ای نسل پراوازهٔ تاریخ به پاخیز
بر روس بده درسیکه آموختهٔ نیز
درسیکه نیاکان تو دادند به انگریز
کردلد دل آزرده هم اسکندرو چنگیز

مردانه ببریورشی برلشکر بی‌دین
کزهیبت تو لرزه کند کاخ کرملین

درکشورت‌ای‌اهل‌وطن! دانی‌چه‌غوغاست
روی‌چه مرامی‌به جهان شورشی برپاست
افزون نشد آن عظمت پارینه چرا کاست؟
ز روی چه در خطهٔ محمود کیوباست؟

پامال و سروجان و تن ومحنت و صدرنج
مگذار که خاک تو شود تختهٔ شطرنج

ای دخت ملالی صفت ازخانه برون !
زیبنده نباشد بتواین دامن کوتا
زینهار مکن پیروی از مود اروپا
برشانه سلاح گیرو برزم همراه اعدا

تاشاد شود خاطر عایشه بدوران
تا زنده شود باردیگر نهضت نسوان

بیدار ترا میکنم ای هموطن از خواب
هوشدار که درمنطقه دشمن شده رهیاب
دامن زده است تفرقه را باهمه اسباب
ظاهرشده در چهره‌به هر مصرع والقاب

نی‌تاجک‌و نی‌ازبک‌ونی‌طبل‌ونه کوس‌است
اینها همگی نقشهٔ شیطانی روس است

درصدق‌و صفا وحدت‌واخلاص‌بجان‌کوش
بگذر زنفاق ومده برهرزه سخن گوش
دشمن نکند گاهی چنین زمزمه خاموش
گرمیشود این پند ترا جمله فراموش

میدان به یقین مهد پرآسایش مارا
تسلیم به روسیه نه دهی همچو بخارا

در جامعه از ضعف مسلمانی دیندار
بگرفت کمونیزم پلید نیروی بسیار
وقتیست‌کنیم جمله به تقصیر خود اقرار
اسلام عزیز از عمل ما وتو شد خوار

دیگر مرو هرگز تو براهی که بود شر
فرمانبر فرمان خدا باش و پیامبر

آکنون که مجاهد شده در راه خدای
تاحکم خدا جمله جهانگیر نگردد
با شکم بس گرسنه و برهنه پائی
تا بـوم تعصب هـدف تیراگردد
مبارزه برضـد زر و زور نمائی
روسی صفتان جملگی تکسیر نگردد
میکـوش که در حلقهٔ تزویر نیائی
او هام و خرافات به زنجیر نگردد

فکر توهریشان نکند راکت وهاوان
«ذیغم» بجهان نعرهٔ تکبیر جهاد است
پیروزی تولیست بجزاز ره قرآن
از روی زمین چیدن‌هرگوله فساد است

شهرت ننگیال

خبری نکوی

سوړ اوړ تری وریږی خو آسمان خبری نکوی
سوځي يې لمبو کې بيابان خبری نکوی
ظلم دی ، وحشت دیٔ چی يې ډير په سراخستی دي
بيا هم د نری ضمير ، وجدان خبری نکوی
جوړ پری دوارسا او د ناټو د غضب بلوسه ده
ګوري ورته غټ ، غټ دا جهان خبری نکوی
ظلم زور غوبری د انسان دوينوتږی دی
لا هم ورته چوپ دی انسانان خبری نکوی
حال يې در په زړه کړه چی ژوندی خاورو کی خښ شولو
څه که ؛ د څرخی پله تور زندان خبری نکوی
لوند دیٔ په سرو اوښکو له ليمو چی را روانی دی
بيا نو ولی وايی چی ګريوان خبری نکوی
ګوره د ستم داستان يی څاڅکو د سر و سترګو کی
چاويلی دغه چی باران خبری نکوی

څه به کوي نور لا چې خپل وس يې ختم کړی دی
ځکه آرام ناست دی ظالمان خبرې نکوي

ګوري نن د ظلم انتها خوګلي پاته دی
څه شول د پرون ورځې ياران خبرې نکوي

اووت تري لښکر د آزادی سوو سلګو سره
ګوره ! چې تر کومې به لبنان خبرې نکوي

حال يې دی راغلی ستم حال په خپله خوله وايي
خير دی که خيوا او ترکستان خبرې نکوي

اوس يې هم سنګر کې د تکبير غږونه اورسه
مه وايه هيڅ وخت چې شهيدان خبرې نکوي

حال د مظلوميت يې و چې شونډې سپيره سخ وايي
څه شوه که وروڼي کې يتيمان خبرې نکوي

اوس هم د غيرت ډيوې يې بلې په قبرونو دي
نه دی حقيقت چې ګورستان خبرې نکوي

سينه يې ده داسې چې په سينه کې خپل سربايلي
ځان ستې کوي خو پټنګان خبرې نکوي

ګوری په رښوستر ګوخو حق به پرې وته وايي
نکوي رېښتيا ده چې بتان خبرې نکوي

ښاي چې څه ويرې يې قلم لاس کې نيولی وی
ځکه سې سلګرې شاعران خبرې نکوي

نویسنده : محمد توفیق برکات

مترجم : ف «فاضل»

تحقیق

نمایشنامهٔ اسلامی

قسمت سوم

باز پرس : آیا توان پرداخت یکجائی را داری؟

زاهد : توکل بخدا ، می بینیم .

باز پرس : یعنی اینکه جواب نمیگوئی ؟

زاهد : مگر سخنانم را نمی شنوی ؟ نمی بین که گنگ نیستم . . .

باز پرس : مسخره ام می کنی ؟

زاهد : به سؤالت پاسخ گفتم .

باز پرس : جریمه سکوت و وقاحت را یکجا خواهی پرداخت .

زاهد : از خدا مدد میطلبم .

باز پرس : اگر بخود مدد کنی به مدد کسی دیگری احتیاج پیدا نخواهی کرد .

زاهد : لاحول ولاقوة الا بالله .

باز پرس : جنون زده مثل دیوانه ها تصرف بیجا نکن . به سرنوشتت و یا آینده أت بیندیش .

زاهد : علامت جنونم چیست ؟

باز پرس : عنادت .

زاهد : خوبست که این تار بعد از من قطع شود :

باز پرس : ماسرش را پیدا کردیم ، تا به آخر دنبالش خواهیم کرد .

زاهد : اما من در حصهٔ خود آنرا قطع خواهم کرد .

باز پرس : پول قطع آن است .

زاهد : یکسر در برابر سر های زیاد خیلی بی ارزش است .

باز پرس : سرت را تا وقتی نمی بریم که سر های دیگر را هم تسلیم ما کنی وحتما اعتراف خواهی کرد . بر نامه وسائل و آلات ما چنین است . ولی نمیدانم ازین موقف خود چه بهره ئی خواهی برد؟

زاهد : نخست رضای خدا و سپس نجات دیگران .

باز پرس: عقلت سر جایش است ؟ مگر نمیدانی که بسوی مرگ روان هستی ؟

زاهد: آرزو دارم قدمهایم را هر چه سریعتر بردارم .

باز پرس «تهدید» فائده ندارد همه‌چیز تمام شد .

«دکه زنگ را فشار میدهد پاسبان داخل میشود»

پاسبان: امر .

باز پرس: برای آقا مانند رفقایش حکام تهیه دارید .

پاسبان: اطاعت میشود .

باز پرس: بحالش توجه کنید .

پاسبان: حاضرم .

باز پرس: «حرفهایش را متوجه زاهد نموده.» چیزی ضرورت داری ؟

زاهد: یک جلد قرآن کریم میخواهم .

باز پرس: اینجا مسجد نیست . دیگر چه میخواهی ؟

زاهد: چیزی دیگر ضرورت ندارم .

«باز پرس به پاسبان اشاره میکند ، پاسبان از شانه زاهد گرفته واو را بطرف دروازه میبرد . . .»

صحنه سوم

دیدار زندانیان

****

کارگردانان صحنه:

هر چهار جوان .

عبدالحمید: نگهبان زندان.

عبدالمجید: نگهبان زندان.

مکان: زندان.

«شب است ، دو قطار از اطاقهای تنگ و تاریک (سلول) و شماره زده و قفل شده جلب نظر میکند ، در بالای دروازهٔ هر اطاق پنجرهٔ کوچک آهنین ، درمیان هر دو قطار دهلیزی است که توسط چراغ کم نوری روشن شده و به یک دروازهٔ بزرگ آهنی منتهی میشود ، و مرد مسلحی دهلیز را بارفت و آمد خود متر میکند و آرامش عمیق آن را با کوبیدن قدمهای سنگین خود درهم میشکند ، و لحظه به‌لحظه به ساعت دستی اش نظر میکند ، تا اینکه دروازه باز و مرد مسلح دیگری داخل میشود.

مردیکه می‌آید : عبدالمجید جان ، چطورهستی؟

مرد اول : خوبم عبدالحمید جان ، خیلی ناوقت کردی

عبدالحمید : فقط هفت دقیقه، معذرت‌میخواهم.

عبدالمجید : ترسیدم که شاید مثل دیگر شبهانیایی .

عبدالحمید : بروچای آماده است .

عبدالمجید : تشکر ، میدانیکه مهمانان جدید داریم ؟

عبدالحمید : خبر شدم ، پتیال ، برایم گفت ، چند نفر هستند ؟

عبدالمجید : چهار نفر.

عبدالحمید : در کدام اطاقها هستند .

عبدالمجید : در اطاقهای ۶ ، ۷ ، ۱۳ و ۱۴

عبدالحمید : همسایه های در بدیوار.

عبدالمجید : همرای شان لطف کردیم و از هم جدا شان نساختیم ، ها ، هاها !

عبدالحمید : اینجا تفاوتی میان دور و نزدیک نیست ، کسی نمیداند که همسایه اش کیست .

عبدالمجید : ضرورت ایجاب میکند ، من رفتم ، خبرنداری که امروز کدام تحقیق صورت خواهد گرفت ؟

عبدالحمید : نه ، رئیس امشب محفل شب نشینی دارد .

عبدالمجید : آنها لذت می برند و ما رنج می کشیم ، آه ! من همه عمرم را به یکشب رئیس مبادله میکنم .

عبدالحمید : مثلیکه عمرت را لیلام کرده ئی ! ها ، هاها !

عبدالمجید : شب بخیر «و بطرف دروازه می رود» .

عبدالحمید : به سلامت بروی ، خواب خوش .

«عبدالمجید برون میشود ، دروازه را عقبش بسته میکند و چیزی باخود میگوید»

عبدالحمید : «با آهستگی» بخیر رفت ، الحمدلله ، خدایا ! تونگهدار .

«کمی انتظار می کشد ، سپس به سوی اطاق نمبر (٦) می رود پنجره را به آهستگی باز میکند ، سر خالد دیده میشود»

عبدالحمید : برادر ! السلام علیکم .

خالد : و علیکم السلام .

عبدالحمید : آهسته با من صحبت کن ، آیا گرسنه هستی ؟

خالد : بلی .

عبدالحمید : فکر می کنم ، رفقایت هم گرسنه باشند .

خالد : از آنها اطلاعی ندارم .

عبدالحمید : من برادر و دوست شما هستم برایتان طعام خواهم آورد و از رفقایت نیز احوال خواهم گرفت ، امشب نوبت پهره داری من است .

خالد : اینجا هم دوستی و برادری است ؟

عبدالحمید : بلی ! من مانند آنها جنایتکار نیستم .

خالد : خدا خیرت دهد .

عبدالحمید : امری باشد ؟

خالد : میخواهم باهمفکرانم بخصوص ، «زاهد» حرف بزنم و صحبت کنم .

عبدالحمید : صدایت را زیاد بلند نکن ، انشاءالله چنین خواهد شد .

خالد : رحمت خدا برتوباد !

عبدالحمید : خدا کند که خدمتی از دستم پوره شود تاتقدیم شما کنم .

خالد : تشکر .

عبدالحمید : انشاء الله بزودی خواهم آمد ، ببخشید اسمتان ؟

خالد : خالد .

«پنجره را بسته میکند ، و پنجره اطاق شماره (٧) را باز می کند ، سر زاهد نمودار میشود»

عبدالحمید : السلام علیکم .

زاهد : و علیکم السلام .

عبدالحمید : برادر اسمتان چیست ؟

زاهد : اسمم زاهد .

عبدالحمید : خالد می خواهد با شما چیزی بگوید .

زاهد : آیا او اینجاست ؟

عبدالحمید : بلی ! شما را با هم ملاقات خواهم داد ، من دشمنتان نیستم و قبل از همه مانند شما مسلمانم و میخواهم خدمتی برایتان انجام دهم.

زاهد : از خداوند برایت اجر می خواهم .

عبدالحمید : آیا گرسنه هستی ؟

زاهد : از وقتیکه به زندان آمده ام چیزی نخورده ام ، طعامم فقط آب است.

عبدالحمید : آه ! جنایتکار هستند ، جنایتکار .

زاهد : بدون خالد کسی دیگری هم است ؟

عبدالحمید : دو شخص دیگر هم است ، آند و باهم رو برواند ولی همسایهٔ تو خالد است .

زاهد : حتماً آنها هم خیلی گرسنه اند .

عبدالحمید : طعام خود را به آنها خواهم داد.

زاهد : و خودت ؟

عبدالحمید : شما دو روز بخاطر خدا صبر کردید؛ آیا من چند ساعت بخاطر خدا تحمل گرسنگی را نکنم .

زاهد : خداوند جزای خیرت دهد.

عبدالحمید : خداوند کمکتان کند .

«پنجره را می بندد و به آخر دهلیز می رود ، صندوقش را باز نموده طعام و چند قرص نان را برون نموده و آنرا چهار قسمت میکند و به پنجره اطاق نمبر (٦) آمده آنرا باز میکند»

عبدالحمید : خالد ! «خالد بپامی خیزد»

خالد : بلی .

عبدالحمید : حق طعامت را بگیر و از تقصیرم در گذر .

خالد : رسالتت را انجام دادی ، هیچ تقصیری نداری ، و انشاءالله ، او اجرت را ضایع نمی سازد .

«حصهٔ خالد را تسلیم میدهد پنجره را بسته میکند و پنجرهٔ اطاق نمبر (٧) را می کشاید ، و سر زاهد ظاهر میشود»

عبدالحمید : برادرم ! روزی ات را بگیر ، و از تقصیرم در گذر .

زاهد : آنچه از دستت آمد انجام دادی ، تقصیری چه ؟ آیا به همفکرانم نیز طعام دادی ؟

عبدالحمید : حصه خالد را تسلیم نمودم به باقی نیز خواهم رساند.

«حصه اش را تقدیم ، پنجره را بسته و به صف مقابل می رود و پنجرهٔ اطاق نمبر (١٤) را می کشاید»

عبدالحمید : السلام علیکم.

هاشم : و علیکم السلام .

عبدالحمید : اسمتان چیست

هاشم : هاشم .

عبدالحمید : دوست زاهد هستی .

هاشم : بلی ، آیا او اینجاست.

عبدالحمید : بلی ، برایتان طعام دادند ؟

هاشم : جز آب ، از دو روز به اینطرف چیز دیگری بزبان نزده ام .

عبدالحمید : این هم طعام شما .

«طعام را به هاشم پیشکش میکند»

هاشم : تشکر . طعام را میگیرد .

عبدالحمید : من با شما دشمنی ندارم ، آنا نیرا که شما را زندانی نموده اند ، دشمن خود و ملت خود می دانم . آنها وحشی اند ، اگر چیزی ضرورت شد . سه مرتبه آهسته تک تک کن ، انشاء الله به خدمت خواهم رسید .

هاشم : عجب ! در اینجا هم دوست و برادر یافت می شود ؟

عبدالحمید : «باتبسم» امکان دارد . جنگل است !

هاشم : الحمدلله.

عبدالحمید : رفقایت چه نام دارند ؟

هاشم : زاهد ، خالد و مهدی .

عبدالحمید : بناء مهدی همسایه ات است .

هاشم : مهدی ، چه حال دارد ؟

عبدالحمید : حالش مثل حال تو .

هاشم : خداوند کمکش کند .

عبدالحمید : انشاء الله چند دقیقه بعد با او صحبت خواهی کرد .

«پنجره را بسته و پنجره اطاق مجاور را می کشاید»

عبدالحمید : السلام علیکم «مهدی نمودار می شود»

مهدی : و علیکم السلام .

عبدالحمید : اسمتان مهدی است ؟

مهدی : «سرش را تکان میدهد» بلی .

عبدالحمید : دوستانت همه صحت دارند و همسایه ات هاشم است .

مهدی : الحمدلله حالشان چطور است ؟

عبدالحمید : همه تان یکسان هستید . آیاگرسنه هستی ؟

مهدی : بلی .

«طعام را به او پیشکش میکند ، بفرمائید ، نوش جان کنید .

مهدی : تشکر «و طعام را میگیرد»

عبدالحمید : من برادر شما هستم ، هر چیزیکه ضرورت است بگو.

مهدی : خداوند جزای خیرت دهد ، میخواهیم با زاهد ، و دو دوست دیگر خود ببینم.

عبدالحمید : کمی انتظاربکش انشاء الله شرایط دیدار تان را آماده خواهم کرد .

«پنجره را می بندد ، کمی انتظار میکشد ، سپس به طرف اطاق زاهد میرود»

خدایا از تو کمک می طلبم «دروازهٔ اطاق‌زاهد را می کشاید»

عبدالحمید : به آرا می‌برون شو ، و بادوستانت به آهستگی صحبت کن ، همسایه ات خالد در اطاق نمبر (٦) و آندوی دیگر در اطاقهای نمبر (١٣) و (١٤) اند .

زاهد : نمیدانم به کدام زبان از تو سپاسگذاری کنم . خداوند اجرت دهد .

«زاهد به آرا می از اطاقش برون شده و در برابر اطاق نمبر (٦) می ایستد ، عبدالحمید پنجره را باز نموده و خود دور تر میرود تا در فضای آزاد و بدون تشویش باهم صحبت کنند»

زاهد : خالد اینجا هستی ؟ «سر خالد نمودار میشود»

خالد : «به بسیار خوشحالی» زاهد !

زاهد : السلام علیکم و رحمة الله .

خالد : و علیکم السلام و رحمة الله .

زاهد: آهسته صحبت کن ، نگهبان نعمت خدا است . فکر میکنم اوضاع زندگی مان در زندان باهم یکسان است ، بناء روی موضوعات ضروری و مهم صحبت میکنیم ، تحقیقات چگونه بود ؟

خالد : برادرم زاهد ! اعتراف کردم .

زاهد : «باتعجب» خدایا ! مگر همیشه نمی گفتیم که در همچو موارد باید انکار کنیم .

خالد : باز پرس فریبم داد .

زاهد : آنها از خسیسترین روش ها و اسلوب ها استفاده میکنند . بگوببینم چطور ترا فریفت ؟

خالد : برایم گفت : که دوستانت همه اعتراف کردند و او همه چیز را میداند .

زاهد : اینطور و به این آسانی فریبت داد ؟

خالد : این سبب دو می بود ، اما سبب اولی و اساسی ادعای باز پرس به اینکه فوتوهای از تو دارد .

زاهد : فوتو چه مسئله داشت ؟

خالد : باز پرس برایم گفت : فوتوهای از تو در کا باره ها و محافل شرم آور دیگر برداشته شده .

زاهد : دروغگوی خبیث ، اما تو چه قسم باور کردی ؟

خالد : برایم گفت که فوتوها را برایت نشان خواهم داد .

زاهد : چرا از او نخواستی ؟

خالد : خواستم اما فریبم داد .

زاهد : و سپس ؟

خالد : در آن حال اعتراف کردم .

زاهد : برایش چه گفتی ؟

خالد : به عضویتم در سازمان اعتراف کردم .

زاهد : و به چیز دیگری هم اعتراف نمودی ؟

خالد : و تاریخ انتسابم .

زاهد : فقط همین ؟

خالد : و به چیزی مهمتر از همه .

زاهد : و آن . . . ؟

خالد : به اینکه تو مسئول همه هستی .

زاهد : خدا هدایتت کند ، بناء تو بوده ای که باز پرس را اطلاع داده ای .

خالد : با نیرنگ خود مرا گیچ ساخت واز من اعتراف گرفت .

زاهد : باوجود این اعتراف باید شجاع باشیم و آنچه که بعداً به سراغمان خواهد آمد تحمل کنیم .

خالد : سبب همه من خواهم بود .

زاهد : تو خطا کرده ای اما سبب نیستی، سبب کسی است که ما را برایشان را پور داده .

خالد : کی را فکر می کنی ؟

زاهد : به نظر تو چه کسی خواهد بود ؟

خالد : کسی را فکر نمیکنم ، اما بگو علی را باز داشت نمودند ؟

زاهد : چرا باز داشتش کنند ؟ او که با ما حضور نداشت .

خالد : مگر منطقی نیست که با ما باز داشت میشد ؟

زاهد : راجع به او اشتباهی داری ؟

خالد : اشتباهی پیدا شده .

زاهد : فکر میکنم او دستی ندارد . و باز پرس نیز اطلاعی نداشت ، شاید دست دیگری باشد .

خالی نیست ، غم مخور .

خالد : بالایت فشار خواهند آورد .

زاهد : توکل بخدا ، پروانداو ، به آنچه که اعتراف داشته‌ای ، اقرار داشته باش وراجع بشرات لب مکشا .

خالد : انشاء الله اشکش مروارید گون سرا زیر میشود .

زاهد : از خداوند صبرو شکیبائی میخواهم ، راه ما همین است ، راه رنجها و سختی ها اما شرافتمندانه ، بدست آوردن هدف ورضای خدا کار آسان نیست .

خالد : خدا کمکمان کند .

زاهد : من به دیدار مهدی و هاشم می روم خدا حافظ ، السلام علیکم .

خالد : وعلیکم السلام ، بخیربروی .

*** از خداوند صبر و شکیبائی میخواهم ، راه ما همین است ، راه رنجها و سختی ها اما شرافتمندانه ، بدست آوردن جنت و رضای خداکار آسان نیست .

خالد : او برخلاف عادتش حاضر نشد با وجود یکه همان روز او را دیدم و از «لقاء» برایش یاد آور شدم .

زاهد : وضع خانوادگی اش خوب نیست ، فامیلش به او تنگ میگیرند ، و گاهی هم مانع برآمدنش می شوند .

خالد : ممکن ، ولکن من به آنها گفتم که تومسئول ما هستی .

زاهد : برادرم خیراست . انسان از سهو وخطا

«زاهد دور میشود، عبدالحمید می آید و پنجره را می بندد . زاهد به سوی اطاق نمبر (۱۳) میرود و عبدالحمید پنجره اطاق را باز نموده و خود دور میشود» .

زاهد : اینجاکیست؟ سرمهدی نمودار می شود

مهدی : زاهد ! تو اینجا هستی ؟

زاهد : برادرم اسلام علیکم .

مهدی : و علیکم السلام و رحمةالله . چه حال داری .

زاهد : خیریت است ، الحمد لله کمی آهسته صحبت کن .

مهدی : زندگی قفس چطور است .

زاهد : بهرحال خدا را شکر گذارم . می آئیم سر مطلب .

مهدی : شکنجه ات کردند ؟

زاهد : بمعنی صحیح کلمه شکنجه در قاموس این جنایتکاران تاکنون شکنجه ام نکردند .

مهدی : چه تصور می کنی که چه خواهدشد ؟

زاهد : برادرم مهدی بشنو ، آنهاهم فشار شان را بالای من متمرکز خواهند ساخت.

مهدی : آیاتو را شناختند ؟

زاهد : بلی .

مهدی : از کدام راه ؟

زاهد : از راه خدعه و خالد هم معلوماتی در اختیار شان گذاشته که کفایت میکند تا از من آغاز کنند .

مهدی : چطور ؟

زاهد : خالد به آنها راجع به جلسات مان وعلایق مان بایکدیگر اطلاعاتی داده.

مهدی : پس من چکنم ؟

زاهد : انکار فائده ندارد ، در تحقیق چیز مهمی در اختیار آنها نگذار فقط آنچه که می دانند دوباره تکرار کن .

مهدی : وتو ؟

زاهد : آنهارا مورد محاسبه قرار خواهند داد و ضرورت نیست که همه شما بدون فائده عذاب کشید و شکنجه ببینید . اما قضیه نشرات را بپوشان ، آنها در مورد هیچ اطلاعی ندارند .

مهدی : آیا مثأ کدهستی ؟

زاهد : بلی ، خالد در زمینه برایشان چیزی نگفته .

مهدی : آیا تحمل همهٔ شکنجه را خواهی کرد؟

زاهد : توکل بخدا .

مهدی : قبلاًهم شکنجه شده ای ؟

زاهد : تجربه نخستین است ، از خداوند صبر میخواهم ، خداوند مددگار است ، رجامندم از دعا فراموشم نکنی . السلام علیکم . خدا حافظ .

(مهدی آهسته می گرید ، عبدالحمید می آید و پنجره را میبندد و بطرف اطاق نمبر (١٤) رفته و پنجره آنرا باز میکند ، هاشم پدیدار میشود . زاهد نیز می رسد) .

زاهد : هاشم ! تو اینجاهستی ؟ السلام علیکم و رحمته‌الله .

هاشم : و علیکم السلام و رحمةالله ، خوش آمدي برادرم . چه حال و احوال ؟

زاهد : الحمدلله خوبم ، جوریت را میخواهم .

هاشم : للهالحمد ، شکر است .

زاهد : تحقیقت چگونه بود ؟

هاشم : همه چیز را انکار کردم .

زاهد : به هر حال تحقیق پایان یافت .

هاشم : بلی اما با دشنام و تهدید.

زاهد : خبیث های بی اندیشه ، روش های گونا گون دارند گاهی بانر می و گاهی هم باوقاحت رفتار میکنند .

هاشم : باز پرس را خیلی در مضیقه قرار دادم وقتی از او خواستم تا مزدور بودن ساز ما نمان را ثابت کند .

زاهد : آنها وقتیکه اتهام میبندند ، خیلی بی معنی میشوند .

هاشم : اکنون به چه مشوره میدهی ؟

زاهد : به اعتراف .

هاشم : اعتراف !؟

زاهد : بلی میخواهم اعتراف کنی .

هاشم : اما اعتراف مخالف دستورات سازمان است .

زاهد : انکار فائده ندارد (آنها خالد را فریفتند و به او فهماندند که همه چیز را میدانند و روش بسیار زیرکانه ودرعین حال پسیفاله را اختیار و او رابه اعتراف وا دا شتند .

هاشم : چه قسم او را به اعتراف و اداشتند؟

زاهد : او را بالای من بدگمان ساختند وبرایش گفتند که از من فوتوهائی در حالات گونا گون دارند که مخالفتم را با اخلاق اسلامی بیان میدارد .

هاشم : واوهم اعتراف کرده؟

زاهد : تا اندازه اعتراف داشته ، و اگر در اثنای اعتراف اصرار به دیدن فوتو ها نمی نموده همه چیز را ازاوسی گرفتند ، و چون از نمایاندن فوتوها عاجز آمدند ، حرفهایش را قطع کرده .

هاشم : بهر حال عذرش قابل قبول است ، مابه روش های تحقیق آشنا نبودیم .

زاهد : بلی این راه را باید به روی دشمن بست .

هاشم : اما آگاهی یافتن به این راز خیلی قربانی خواست .

زاهد : اناالله و انا الیه راجعون .

هاشم : خالد به چه اعتراف داشته ؟

زاهد : به عضو یتش و تاریخ انتسابش در سازمان وبه اینکه من مسئول او هستم .

هاشم : مشکل بزرگی .

زاهد : اعتراف تنها در همین چوکات باشد ، و از نشرات چیزی نگوئی .

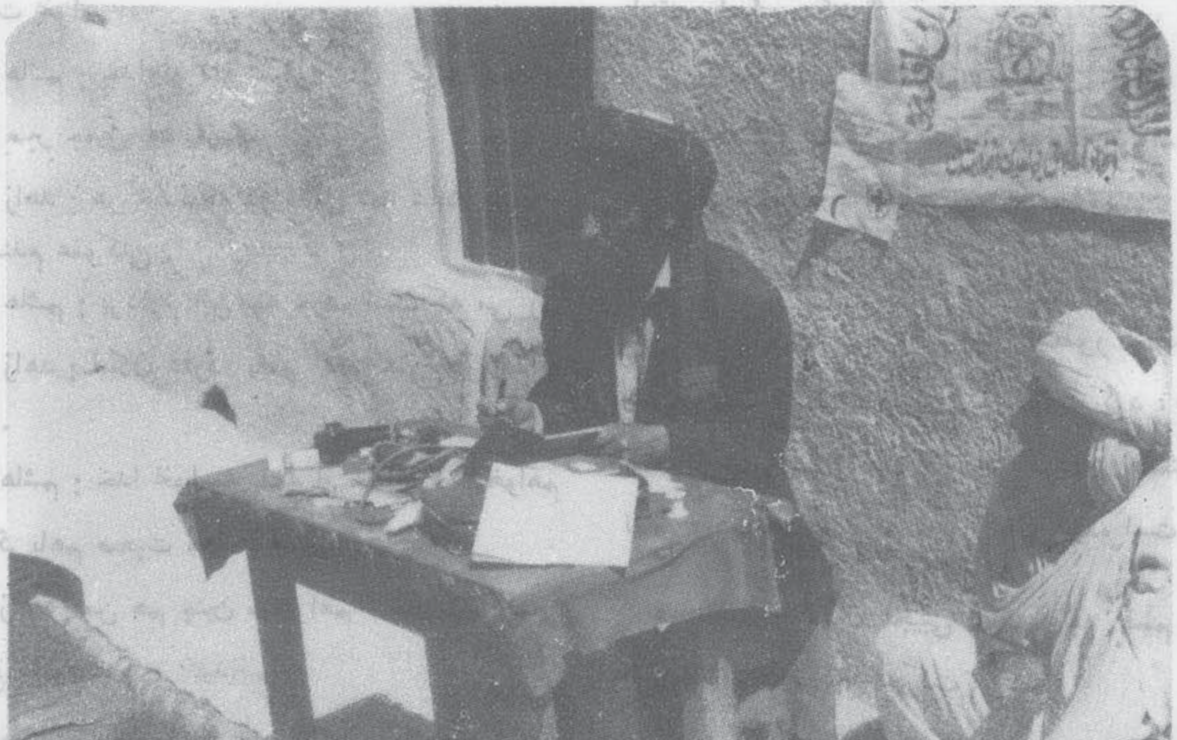

هاشم : در همین رابطه ، خوب شد که یادم آوردی ، نشرات را در وقت بازرس در کجا پنهان داشتی ؟

زاهد : نشرات را به سرعت در زباله دان اوراق ، پشت دروازه گذاشتم .

هاشم : چه قسم متوجه نشدند ؟

زاهد : وقتیکه دروازه باز شود ، زباله دان دیده نمیشود .

هاشم : الحمدلله ، در وقت باز رسی توخیلی پریشان شدم .

زاهد : اگر آنرا می یافتند ، دروازه ای را میکشادند که بستنش ممکن نبود .

هاشم : این هم فضل خدا است .

زاهد : کلید همه کار ها در دست من است و خاموشی من سلامت سازمان را تأمین خواهد کرد .

هاشم : امید ما توهستی.

زاهد : از خداوند بمن ثبات ، پایداری و استقامت بخواه .

هاشم : خداوند از مکر شان نجاتت دهد و برایت صبر جمیل عطا فرماید.

زاهد : هر خطائیکه در مقابل شما شده باشد ، آرزو مندم عفوکنی .

هاشم : بردارم این چه حرف است که می زنی

زاهد : امکان دارد باهم در خارج از زندان نبینیم .

هاشم : خدا نخواسته باشد از خداوند میخواهم بار دیگر باهم صحبت های داشته باشیم .

زاهد : من هم چنین میخواهم ، اما از تقدیر تا واقع نشود چیزی نمیدانیم .

هاشم : فال بدمیگری ، نمیدانم تأثیر زندان است یا چیز دیگری ؟

زاهد : نخیر ، چه مادر ساعتهای امتحان قرار داریم اگر صبر کنیم ، بهترین پاداش دریافت خواهیم داشت ، و من خاموش خواهم ماند .و حرفی نخواهم زد ، و از زندان خارج نخواهم شد و بکمک خدا اعتراف نخواهم کرد . انشاء الله.

هاشم : از دعا فراموشت نخواهم کرد .

زاهد : خداوند جزای خیرت دهد .

هاشم : چرا امشب از ما تحقیقات صورت نگرفت ؟

زاهد : مصروف شب نیشنی درکاباره اند .

هاشم : لعنهم الله .

زاهد : چیزی ضرورت داری ؟

هاشم : اگر امکان داشته باشد ، چند قرص تابلیت سر درد برایم پیدا کنی از دیشب به اینطرف سخت سر درد هستم .

زاهد : از نگهبان خواهم خواست .

هاشم : این نگهبان مرد عجیبی است، چرابا ما اینقدر کمک میکند ؟

زاهد : بمن گفت او مسلمان است ، ما را دوست دارد و دشمن جنایتکاران شکنجه گر است .

هاشم : مرد شجاعی معلوم میشود .

زاهد : اگر شجاع نمی بود چنین اقدامی نمی کرد . و اگر مردم همه اینطور جرئت پیدا کنند ، اوضاع یکسره تغییر پیدا خواهد کرد ، بسیاری همکاران رژیم از دل با رژیم مزدور نیستند ، اما نفاق ، مصلحت و ترس مجبور شان کرده است .

هاشم : انسان عجیبی است ، چه قسم بخاطر پول مخالف عقیده اش حرکت میکند ؟

زاهد : علامه بارزواغلب این ملت همین است . که دلهای شان باتو و شمشیر های شان با حکمروایان

جنایت پیشه است .

هاشم : طوریکه حسین (رض) درباره اهالی عراق چنین گفت .

زاهد : طبیعت بشری در همه جا و در همه ادوار یکسان است ، و انقلاب ها هم تنها شکل ظاهری را تغییر می دهند ، و تغییرات بنیادی ای نمی آورند ، فکر کن ، مردمی از همین قشر ، یکتن از رهبرانمان را در برابر فرماندارش چنان لت وکوب میکرد ، که فکرش نمی شود ، اما وقتیکه فرمانده.اش می رفت ، در پای او می افتاد و دستهایش را می بوسید . و اشک می ریخت .

هاشم : سبحان الله !

زاهد : برادرم من میروم ، از دعا فراموشم نکنی ، ابراهیم وار دعا کن که میگفت : ربنا لاتجعلنا فتنة للذین کفروا واغفرلنا ، ربنا ، انک أنت العزیز الحکیم «٦٠ - ٥»

هاشم : انشاء الله چنین خواهم کرد ، و تونیز ما را از دعا فراموش نکنی .

زاهد : خداوند ما را بحق بار دیگر جمع کند .

هاشم : خدایا ! آمین .

زاهد : السلام علیکم و رحمة الله .

هاشم : وعلیکم السلام و رحمة الله «اشک از دیدگانش سرا زیر میشود و با چشمان اشکبارش زاهد را بدرقه میکند» .

«نگهبان می آید وپخبره را می بندد» .

زاهد : «به نگهبان» برادرم هاشم ، تابلیت سر درد میخواهد .

نگهبان : انشاء الله کوشش میکنم تا پیدا نمایم .

زاهد : خداوند جزای خیرت دهد .

«بطرف سلولش روان می شود ، نگهبان در حالیکه اشک از دیدگانش سرا زیر است ، دروازه او را می بندد» .

(ادامه دارد)

ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله أموات بل أحياء ولكن لا تشعرون

به خون خفتگان سنگر حق

مختصر سوانح مولوی علاءالدین شهید

مرحوم مولوی علاؤالدین شهید فرزند عادل شاه هشتاد سال قبل از امروز در قریه شاه باقی خانهٔ شهر میمنه چشم بدنیا کشود هنوز هشتمین بهار زندگی اش را سپری نکرده بود که والدینش هر دو پدرود حیات گفتند او را کودک بی سرپرستی از خود باقی گذاشتند آوانیکه چارهٔ زیست برایش حصر شده بود سرپرستی اش را مامایش (توره بیگ) بدوش گرفته و در یک قریهٔ دور دست (باغک) ولسوالی پشتونکوت آن ولایت که زادگاه مادری اش بود منتقل ساختند موصوف تا عمر (۱۲) سالگی مصروف تربیهٔ مواشی مامایش بوده وضمنا به تعلیمات خانگی نیز پرداخت و بعد از آنکه ذکاء و لیاقت خود را متوجه شد علاقه اش به تعلیم بیشتر گردیده به شهر رجوع نمود چون ضعف اقتصاد سخت دامنگیرش بود نمی توانست خود را یکطرفه به تعلیم و تربیه فارغ سازد لذا بنزد ملا سید محمد نبی خان (بوخته دوز) شاگرد شده ضمن انجام وظیفه به تعلیمات اسلامی و دینی از نزد موصوف ادامه داد، و مدت شش سال را به این وضع سپری نمود. از اینکه ملا سید محمد نبی از علمای برجستهٔ روز محسوب نمی شد موصوف در فکر آن شد تا به تحصیلات عالی تری ادامه داده واستعدادش را بکار اندازد.

بهمین منظور از فاریاب سفر نموده بولایت جوزجان در ولسوالی سنگچارک نزد (داملا محمد یعقوب خان) که از جملهٔ علمای متبحر وقت بود بفرا گرفتن دروس متداول پرداخت و مدت چهار سال را نزد ایشان سپری نموده و بهرهٔ چشمگیری از علوم دینی حاصل نمود. و بعدا غرض تکمیل تعلیمات در ولسوالی تاشقرغان ولایت سمنگان نزد فقید (داملا آدینه محمد مشهور به داملا عرب) به تعلیم پرداخت استادش داملا عرب شخصیتی بود که اولین بار شاگردانش را کفن پوش به جهاد علیه روسهای پلید که به پشتیبانی امان الله همراه با سفیر افغانستان مقیم در شوروی وارد شهر مزار شریف شده بودند به جهاد پرداخته و شهادت را در خاطره ها زنده نمودند. مولوی علاؤالدین ضمن تعلیم و تربیه با جوانان مسلمان هم‌عصرش نشستهای داشته و از فشار رژیم

خاندان نادری بر مسلمانان احساس ناراحتی می نمود . از جمله ملا اسماعیل بلخی و نعیم خوجه که شخصیت های با احساس و پر شوری بودند که اخیرا از طرف عمال ظاهر شاهی دستگیر و بجرم اینکه ایشان از پلانهای شوم دولت تا حدی آگهند در زندان قلعهٔ کرنیل جان سپردند ـ مولوی علاؤالدین در این مراحل تحصیلات خود را تقریبا تمام نموده بود که ناگهان استاد جلیل القدرش

(داملا عرب) از جهان در گذشت ، و بعد از مرگ تا به هنگام (داملا عرب) که مولنا بعدها قبول دامادی وی راهم نموده بود بکابل آمده و در دار العلوم کابل رسماً به تحصیلاتش ادامه داده و شامل صنف هشتم آنمدرسه شد که در جریان این تحصیل آشنایان بی شماری از کابل پیدا نمود که شمع محفل یکدیگر بودند . از جمله استاد بیتاب ـ مولوی خسته ـ صوفی عشقری . عبدالاول خان قریشی (تخاری) وامثال آنها که هر کدام دوست صمیمی و اشخاص با درد به شمارمی رفتند . موصوف بعد از ختم تحصیلاتش و فراغت از دارالعلوم از طرف دولت مجبور به ایفای وظیفهٔ قضا گردیده که این امر خیلی برایش مشکل مینمود . بناء با سفارش ها و اهداء تحایف (رشوه) به مقامات دولتی خود را از وظیفه کنار نموده به زادگاهش فاریاب مراجعت نمودو در یکی از مدارس خصوصی مصروف تدریس گردید .

او دیگر از درد و رنج مردم فارغ نبوده و با بزرگان با احساس منطقه در تماس بود دیگر ساحهٔ تبلیغات وی در مساجد محدود نمانده بلکه در ـ همه جا باتحلیل درد رنج های بیکران مردم مسلمان ، تفسیر شرایط عینی وقت را به مردم می رساند . روابط و مناسبات شوم و نامطلوب حکمران های محلی با چهار کلاهان سر شمار وقت. و حمایتش از منافع اجنت های مرتجع و در باری ساحه را بروی تنگ ساخته توطئه ها را علیه مولینا و همرزمانش پخش می کرد . و این عده درباریان طی تلاش های نافر جام خود توانستند . مولوی علاؤالدین را توسط سید غلام رسول حکمران وقت به حبس کشانیده . لحظهٔ خود را از شر !! آن نجات بخشند.

که در حقیقت این خود قدم دیگری بود در تنویر و جنبش ذهنیت های روشنفکران واهالی مسلمان منطقه و همین بود که نظر به انزجار و عکس العملی که از طرف مردم نشان داده شد بزودی از حبس رهائی یافت ـ ازینکه هدف و الای موصوف همیشه پیرامون رهانیدن مردم مسلمان از اسارت ننگین مطلق العنانی ها بود خمی به ابرویش نیاورده بلکه بیشتر فعال گردیده و دست بکار گردید ـ و دوباره کورس تدریسی اش را بروی همگی باز داشته روند تدریس اجاره ای را هم بر هم زد و اوقات فراغت تدریس را با تشکیل محافل با اشخاص مسلمان و با نفوذ سپری نموده همیشه در دستگاه دولتی مداخله می نمود و به پشتیبانی از حقوق مظلومان صدا در می داد .

اما دیری نگذشت که مرتجعین و درباریانی که منافع شان از طرف شهید موصوف و همرزمانش به نحوی از انحا تهدید میشد دوباره محکوم و رهسپار زندان گردید که قلب دوستدارانش را تا مدت زیادی

جریحه دار ساخت ، این بار بعد از یکنیم سال حبس در کابل دوباره رها گردیده و صرف هشت یوم را در وطنش(فاریاب) به آزادی سپری نمود که متعاقبا باز- هم از طرف سید غلام رسول والی منطقه (فاریاب) امر دستگیری اش صادر و دست بسته بکابل اعزام گردید که در آن جا بعد از یک سلسله شکنجه ها بـه تبعید محکومش کـردنـد کـه مـدت تبعیـدش در کابل دوازده سال طول کشید ـ و خدماتی که در ایام تبعیدش به مسلمانان محروم منطقه انجام داده فراموش نخواهـد شد بـا انکـه فقـر و تهـی دستی سخت دامنگیرش بود ـ بعد از سپری نمودن ۱۲ سال اجازه داده شد که دوباره بوطنش عودت نماید او بعد از استقبال گرمی که مردم از خود نشان دادند بـه زادگاهش پانهاد و درمیان خیل عظیم محرومان و شخصیت های بادرک وبا نفوذ بزندگی پر ما جرایش مجدداً آغاز نمود و این بار مدت هفده سال یعنی تا زمان وقوع کودتای ننگین هفت ثور در فاریاب باقی ماند که در خلال اینمدت قهرمانانه جهت تحقق اهداف اسلامی اش رزمید و تا آخرین لحظه هم در برابر ناروائی ها و اعمال ضد اسلامی و انسانی رژیم- های وقت خاموش نه نشست همیش در روزهای جمعه و عید فضای مسجد جامع شهر میمنه را با ارائه نصایح و مواعظ انقلابی اش دگرگون میساخت و از خیانت ها ، رشوه ستانی ها ، بی عدالتی ها و ظلم و استبداد گری حکام موجوده که عدهٔ از ایشان جهت ادای نماز بـه مسجد نیزمی آمدنـد پرده برداشتـه و با شهامت کامل در روبروی شان اظهار میداشت ، چندین بار از طرف و الیان وقت برایش اخطار داده شد که از چنین فعالیت دست بر دار شده و مواعظش را در دائره نماز و . . . محدود سازد اما او . . . به همین رابطه در سال ۱۳۵۳ مدت چند ماه بافشار کامل موصوف را از موعظه محروم ساختند .

مردم مسلمان و متدین ولایت فاریاب از احساسات و شهامت موصوف قدر دانی نموده و سخت آرزومند آن بودند که همیشه حقایق را از زبان وی بشنوند همین بود که در سال ۱۳۵۷ با بمیان آمدن حکومت دست نشاندهٔ روس و با بقدرت رسیدن تره‌کی سفاک ساحهٔ زیست و مبارزه بروی تنگ و تنگتر شده و تا اینکه در اولین عید رمضان آن سال بر منبر بالا شده خطابه اش را ایراد نمود و در حالیکه همه صاحبمنصبان والی و مامورین دولتی حضور داشتند روزه خواران و ملحدین را سخت محکوم نموده و بوضاحت کامل خطاب بمردم گفت :-

«ما مسلمانیم و در عـالم تنها دو حزب وجود دارد یکی حزب الله و دیگری حزب شیطان و هر حزب غیر از حزب الله حزب شیطانی بوده و پیروی از ان نا درست و مبارزه و قیام علیه آن ضروری است» .

موصوف بعد از ایراد بیانیهٔ اش که در حقیقت جهاد را علیه دولت الحادی اعلام نموده بود پائین آمد و این خطابهٔ شجاعتمندانه اش محبوبیت او را درد دل های کسانی که حقیقت رژیم تره‌کی روسی را درک کرده بودند بیشتر ساخته و شعلهٔ اسلامی شان را فروزانتر ساخت . همین بود که عمّال روس صدای موصوف راتیپ و به سمع عبدالحکیم شرعی(بی شرع) که نسبتاً عهده دار و مسئول صفحات شمال کشور محسوب میشد رسانیده و بعد از ان تاریخ امر دستگیری اش صادر گردید . از اینکه کمونست ها می خواستند موصوف را ضمن دستاویزی که بتوانند در برابر مردم به‌مخرب و منحرف بودنش دلیل آورند دستگیر نمایند.

و به این منظور فرصت شماری می نمودند تا اینکه بتاریخ ۱۲-۹-۱۳۵۷ سه تن از علمای ولسوالی سنچارک ولایت جوزجان از ظلم کمونیست‌ها فراری شد و به خانهٔ شهیدموصوف پناه برده میخواستند مشارکهٔ کاری را سرابراه سازند که نتیجتاً به اثر اطلاع حکومت همه دران شب دستگیر شده و طبق معلومات همه شهید شده اند .

قابل یاد آوری است که مولوی علاؤالدین شهید در ان زمان هفتاد و پنج ساله بود و بعد از دستگیری

هیچ نوع سستی از خود نشان نداده و در برابر همه شکنجه های غیر قابل تحمل بی دینان و طنفروش مردانه وار ایستاده و کلمهٔ هم به نفع ایشان از لبش بیرون نیامد مدت یکماه یاکم‌وبیش شکنجه‌های گوناگون ولت وکوب های طاقت فرسایی را از طرف ملحدین متحمل شد. ایشان میخواستند همه انتقام اول و آخر شان را از موصوف گیرند و بدین ملحوظ بیشتر شکنجه اش می کردند که بالاخره سر و صدا و کیفیت تعذیب شان بخارج از زندان توسط محافظین و پهره داران مسلمان محبس پخش می گردید که این عمل سبب خشم و نفرت عامه میگردیـد لـذا او را به انـدک زمانی بولایت مزار شریف منتقـل ساختنـد و بعد از مدت کمی اقامت در محبس مزار شریف به کشتار گاهش بردند . (انا لله و انا الیه راجعون) موصوف درحین خارج شدن از محبس فاریاب این قطعه شعر را نوشته بدست محافظ زندان تسلیم نموده بود که تا به و اماندگانش بر ساند .

ما نداریم از قضایای حق گله
شیر را زنجیر باشد سلسله

شهید محمد داؤد «ستاریار»

الذین امنوا وهاجروا وجاهدوا فی سبیل الله باموالهم وانفسهم اعظم درجة عندالله واولئک هم الفائزون . (۲۰ توبه)

بی نیازه خدای تل غوښتی او غواړی چه بشرنیکمرغه اوسعادتمند' بریالی او مخ په وړاندی وی چه ددی هدف لپاره یی دتاریخ په اوږدوکی لارښوونکی اوز رهنمایان د بشر دلار ښوونی او هدایت لپاره رالیږلی خوسره له دی دنړی تولواک په دغه غوښتنه کی د زور او جبر څخه کارندی اخیستی څکه ئی بشرته قدرت د اختیار او انتخاب ورکړی ترڅو پخپله خپله تګ لاره د ایمان او عمل په اساس وټاکی.

هو ! د خدای پاک مؤمنو بنده ګانو تل د اسلامی‌حکومت لپاره او دخپل تعهد او وعدی په سرته رسولوکی د کوششونو او مالی قوتونو په کار اچولو علاوه د ځان په قربانی او د خپلو وینو په تویولوکی یوله بله ځانونه مخکی کړی .

چه د پورته دعوی داثبات لپاره د افغانستان د مسلمان او مجاهد اولس دشهادت دعاشقانو کاروانونه ګورو چه په سرعت او مسابقه د خدای(ج) د دیدار په لور روان دی.

شهید ستاریار هم د دغه کاروان د سرمنزل تږی او ستومانه داعی ؤ چه د اسلامی طرز فکر په اساس ئی خپله د میړانی او همت ملاتړلی او پخپل ټول کوشش سره ئی د شیطانی او طاغوتی رژیمونو او د هغوی د پلویانو مقابله ، اوپر ځای ئی د توحید د کلمی لاندی د حق او عدالت د سنګرونو د قائمولو په منظور جهاد او مبارزه پیل کړی وه .

شهید ستاریار چه اصلی نوم ئی محمد داؤد ؤ د ملا عبدالمحمد زوی او د غزنی د ولایت دشلګر د ولسوالی د سلام ګدلو په یوه متعهده دینداره او غریبه کورنی کی په ۱۳۴۲ کال پیدا شوی چه د کوچینوالی څخه د خپل پلار د اسلامی تعلیم او تربعیی لاندی ؤ او هم ئی ترشپږم ټولګی پوری په مکتب‌کی خپل درسونه په داسی حال‌کی مخ په وړاندی بوتلل چه د خپل پلار سره به ئی په

روز مره کارونوکی هم مرسته کوله چه وروسته ئی د ځینو دلائلو له امله د ښونځی له زده کړی لاس واخیست خوکله چه په افغنستان کی دکفر او کمونیزم پلویانو په سیاسی قدرت منگولی خښی کړی. نو شهید ستاریار هم سمدستی مهاجر او د ۱۳۵۷ کال د مسلحانه جهاد څخه تر شهادت پوری ئی د ذابل او غزنی ولایت په مختلفو جبهو کی فعاله او مسؤلیتونو ډکه برخه در لوده چه د خپل دغه مسلسل او دوام دار جهاد په جریان کی په مختلفو ستونځو وربړول شو خودده ایمانی جذبه لاپسی قوی شوه، او هم د کافر دشمن لخوا دوه ځلی سخت ټپی شو خود خدای په فضل بیاهم د شیطان د پلویانو او د وخت دظالمانو د ځپلو لپاره روغ شو.

شهید ستار یار نه داچه یواځی د توری او توپک سړی و بلکه د غوره اسلامی اخلاقو اوپخی ارادی خاوند هم و، چه بالاخر په ۹-۴-۶۲ نیته دخپلو اسلامی سرحداتو څخه د دفاع بخاطر د حق او باطل په معرکه کی، په داسی حال کی شهید کړی شو چه د اسمان کنارو او د ترگان د غره درو، د ده او نورو ورونو د سرو وینو او مظلومیت، شاهدی ورکوله.

(انا لله وانا الیه راجعون)

د شهید ستاریار هغه پیغام چه تل به ئی په خپلو خپلوانو د هغه ټینگار کاوه لیږ..

محترمه پلاره، قدرمنی موری او اسلامی ورونو! که شهید شوم چه خپه نشی او په قبر می ونه ژاړی خوښ او خوشحاله اوسی ـ ځکه چه دخپل مقدس هدف په لارکی چه زما انتخاب دی، خپل مرام (شهادت) ته به رسیدلی یم.

گرانی موری او عزتمنده پلاره! مابه تل د جهاد په گرمو سنگرونوکی ستاسو په وجود افتخار کاوه خو تاسو زما په شهادت افتخار او سرلوړی کړزی. ځکه چه تاسوپه ډیر افتخار د خپل ځگر نازولی ټوټه لویه، تربیه او بیاسو دوخت د فرعونیانو او ظالمانو د ټکولو او ځپلو لپاره د جنگ میدان ته فی سبیل الله هدیه کړم.

همسنگرو ورونو! همیشه دخدای او دهغه ددین د لوړتیا لپاره کارکوئ... او پخپلو منځوکی متحد او سئ او پوه شی که چیرته په خپله مبارزه کی مخلص نه واست د قیامت په ورځ به بیاد خدای لپاره جواب نلرئ.

نظام الدین شهید

نظام الدین شهید ولد مرحوم شیخ محمد ایوب در سال ۱۳۳۰ در قریهٔ قرغند والسوالی خان آباد در یک فامیل متدین و خدا پرست چشم به جهان کشود. این برادر قهرمان در دوره طفولیت در مدرسهٔ دینی نزد مولوی صاحب محمد نعیم بخاطر فرا گرفتن علوم دینی شاگرد و بعد از یک مدت به شغل دکانداری پرداخت بالآخره بعد از بمیان آمدن رژیم کمونستی به صف برادران مجاهد خود در ولایت تخار پیوست و بعداً در جبهات ولسوالی خان آباد به همسنگرانش جهاد خود را برعلیه استعمارگران روس پرداخت و به استعمال هرنوع سلاح خصوصا فیر راکت مهارت تام داشت که در هر فیر راکت ضربات کوبنده بدشمن وارد

میساخت . در یکی از شب ها هنگام عملیات علیه ریاست خاد در ولایت کندز هر دو تنش زخم برداشته و بعداً غرض تداوی عازم پشاور گردید همینکه صحت یافت دوباره به وطن بازگشت و با برادران مجاهد ولایت پروان به جهاد پرداخت .

بالآخره بعد از شکست روسها و آزادی آن منطقه ی حماسه آفرین غرض دیدار اقارب و اشتراک در جهاد آن ولسوالی از پروان مرخص و بعد از سپری نمودن سه روز ساعت ده بجه قبل از ظهر دریعه فیر دشمن جام شهادت را نوشید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

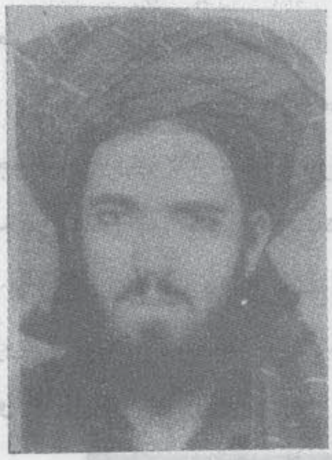

شهید عبید الله اخنداده

د باطل پلویان که څه هم هروخت په دی لته کی وی چی ټول وسایل په کارواچوی ترڅو خدای مکړه ، حق او د حق ملګری دځمکی له سره ورک کړی او د عیش او عشرت ، کبر او غرور ، ځان لیدنی او ځان ښوونی او کفر او الحاد کی عروج ته درسیدو لپاره ځان ته زمینه برابره کړی .

د داسی پلیتو اشخاصو لپاره د تاریخ په هر پړاو کی داسی د حق پلویان پیدا کیږی چی ژوند او د ژوند ټول خواږه شاته غورځوی او د ځان یوازینی هدف داګڼی چی د خدای(ج) رضا په لاس راوړی او په ځمکه کی د هغه(ج) قانون تطبیق کړی او که ځوک ددی هدف دلاسته راوړلو په لارکی خنډ کیږی له هغو سره د سرپه بدله مقابلې ته ځان تیاروی .

د حق لپاره د داسی قربانیانو له ډلی نه یوهم شهید عبید الله اخنداده ؤ چی خپل ټول عمری د حق د غلبی لپاره وقف کړی او په دی لارکی یی دوړو کوالی نه ځان نه ؤ دریغ کړی .

نوموړی شهید د ملا غلام سرورزوی او د غزنی د ولایت دواغظ د سیدوالو د کلی په یوه غریبه متدینه او عالمه کورنی کی ۲۷ کاله مخکی زیږیدلی او دزده کړی سن ته د رسیدو سره سم یی د دینی علومو په حاصلولو پیل وکړ .

د عمر په ۲۲ کلنی عسکری ته جلب شو ۶میاشتی یی دعسکری نوی تیری شوی چی په اسلامی افغانستان کی د روسی غلامانونا ولی کودتا را منځ ته شوه .

شهید عبید الله اخند اده دکودتا له راتګ سره سم عسکری پریښوده او له مجاهدینو سره یی په عملی جهاد پیل وکړ دڅه وخت له تیریدو وروسته د خپلی دلاوری او متانت له کبله دیوه ګروپ مجاهدینو د قومندانی وظیفه ورپه غاړه شوه . د هغو جنګونو نه چی د مسلمانو مجاهدینو او د الحاد دبړ یخوتر منځ شوی او نوموړی شهید پکی ونده اخیستی دالاندی جګړی دیاد ولووړ دی :

۱ ـ دخولبابی لویه جګړه .
۲ ـ د ترګان د غره لویه جګړه .
۳ ـ د غلامانو د غره جګړه .
۴ ـ د احمد خان کلا جګړه .
۵ ـ د شلګر د سیمی لویه جګړه .

شهید عبیدالله یوځل د غزنی په ښارکی د چریکی عملیاتو په ترڅ کی تپی شو دتپ له روغیدو وروسته سمدلاسه بیرته جبهی ته ولاړ او د حق د سنګر له

مجاهدینو سره یې بیاد الحاد په خلاف په جهاد پیل وکړ ترڅود یکشنبې په ورځ دیوه برید په ترځ کې د دښمن لخوا تپي شو او روسي مزدورانو له ځان سره یوور، د حق د لارې د مجاهدینو له اختیار نه وروسته په داسې حال کې چې د همدې تپ له کبله شهید شوی وجسدیې مجاهدینو ته تسلیم کړ.

«انا لله وانا الیه راجعون»

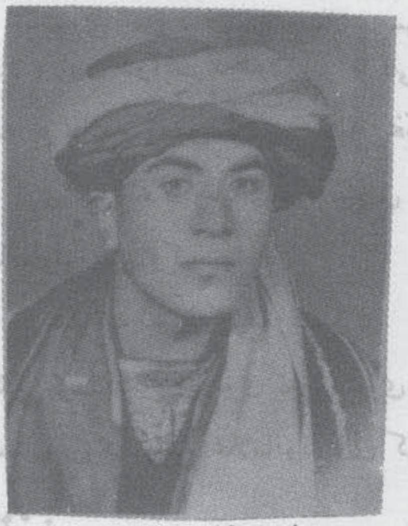

خیر محمد شهید

خیر محمد فرزند محمد کریم در سال ۱۳۳۵ در قریهٔ خدان ولسوالی کوهستان ولایت جوزجان چشم به جهان گشود، به علت مشکلات اقتصادی نتوانست به تحصیل و تعلیم بپردازد تنها تعلیم حفظ قرآن کریم را نمود که همیش در سفر و در حضر آنرا زمزمه میکرد و شب و روز مصروف تلاوت آن بود.

هنگامیکه خلقی های کافر قدرت را بدست گرفتند وی عسکر بود، بمجرد آگاهی برکافر بودن دولت و احساس خطر اسلام از عسکری فرار نمود که در آن هنگام پدرش به صفت قوماندان خلقی ها ایفای وظیفه می کرد. و پدرش ازین حرکت وی سخت بر آشفت ووی را تهدید کرد که اگر بوظیفه اش نرود اورا زندانی خواهد کرد.

اما این جوان با احساس با قاطعیت سخن پدر خود را رد نموده با وی سخت پرخاش می نماید و پدرش وی را دست بسته دوباره روانه عسکری می کند. بار دوم فرار کرده در صف مجاهدین قرار میگیرد و بعد از بدست آوردن یک میل تفنگ در مقابل پدرش داخل نبرد می شود. در چندین نبرد این فرزند صالح مقابل پدر ناصالح خویش فایق می آید تا اینکه پدرش دریکی از نبردها کشته می شود ـ هنگامیکه وی از قتل پدرش اگاهی می یابد خوشحال گردیده و خدا را شکر می کند که پدروی چون در خدمت خلقی ها قرار داشت از بین رفته است.

او همچنان به جهاد خود ادامه می دهد و در اکثر جبهات به صفت قوماندان گروپ عملیاتی موفقانه ای را انجام می دهد. این شهید قهرمان که بخاطر اسلام حتی پدر خودرا برای ابد ترک گفت، دریکی از نبرد های حق علیه باطل که در سرپل جوزجان روی داد، وی موفق شد که چندین تن خلقی ها رابه جنهم فرستاده غنایم زیادی را بدست بیاورد. بالاخره در یك زد و خورد با قوای روسی درسال ۱۳۶۱ جام شهادت را نو شید.

(انالله و انا الیه راجعون)

حاجی محمد شاه شهید

حاجی محمد شاه فرزند حاجی کوچك علی مسکونهٔ قریهٔ منگ تپهٔ ولسوالی چهار دره ولایت کندز در سال ۱۳۳۰ دریك فامیل متدین و خدا پرست چشم به جهان گشود و تحصیلات ابتدایی و متوسطهٔ

خویش را در لیسهٔ چهار دره به اکمال رسانیده جوان مفکر و خدا پرست بود که بعد از مداخلهٔ روسی های غارتگر در افغانستان بصف برادران مجاهد خویش قرار گرفته در جریان انقلاب اسلامی سان جهاد خستگی ناپذیر را علیه کمونیزم نموده و تعداد کثیر دشمن را در هر نبرد و پیکار ازبین برده است . بتاریخ یوم چهار شنبه ۲۲ - ۱ - ۱۳۶۱ دریک عملیات رویا رویی بعد ازبین بردن تعدادکثیر از دشمن خودش دلیرانه جام شهادت را نوش کرده و جان شرین خویش را به جان آفرین سپرد .

(انالله وانا الیه راجعون)

احمد نور خیاط شهید :

احمد نور شهید فرزند حفیظ الله سی وهشت سال قبل در یک فامیل متدین و خدا پرست قریهٔ فرجغانی های ولسوالی کشم دیده بجهان گشود والدینش در تربیت او جدیت بخرچ دادند و در سن هفت سالگی شامل مکتب گردید هنوز مکتب ابتدائیه را بپایان نرسانده بود که پدرش پدرود حیات گفت وی مجبور شد که مکتب را ترک گوید و سرپرستی فامیل خود را بعهده گیرد .

احمد نور شهید در عهد رژیمهای فرتوت ظاهر شاهی و داؤد شاهی به جنبش پر افتخار اسلامی شامل شد و دُکان وی در کشم مرکز فعالیت و ارتباط مسلمانان مبارز بود و در عهد تره‌کی مزدور مسؤلیت ارتباط کشم و کابل را بدوش گرفت ، بعد از آغاز قیام مسلحانه در صفوف مجاهدین پیوست و سه سال را در سنگر های افتخار آفرین سپری نمود و در جنگ های متعددی با روسها اشتراک ورزید بالاخره در برج عقرب ۱۳۶۰ در یک نبرد رویا رویی با دشمن در شهرکشم جام شهادت نوشید .

انا لله وانا الیه راجعون

روحش شاد و پایگاهش بهشت برین باد !

اعتذار

تصویری را که مشاهده می کنید یکتن از سر بکفانی را نشان می دهدکه در حالت تیراندازی بر - مواضع دشمن قراردارد متأسفانه در شمارهٔ گذشتهٔ این مجله در صفحهٔ ۶۹ عین تصویر سهواً چپه (منعکس) - بچاپ رسیده بود . با عرض تقصیر - اداره -

در سنگرهای خونین جهاد چه میگذرد؟

اژانس مجاهد از ولایات مختلف کشور خبر میدهد

کابل

طبق اخرین راپوری که از عملیات ظفرآفرین چریکهای شهری کابل بدست آمده است در طی ماه گذشته این چریکهای اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان موفق به از بین بردن سید احمد (برخوردار) رئیس تفتیش وزارت داخله وهمکار نزد یک دستگاه آدمکشی خاد و عضو دستگاه (کا - جی - بی) گردیده اند.

در گذارش این خبر آمده است که (۲۷) نفر چریکهای مسلمان شب هنگام با سلاح خفیف جهت هلاک نمودن سید احمد برخوردار از طریق افشارسیلو خواستند داخل منطقه‌ی خوشحال خان مینه شوند اما به منزل مذکور نا رسیده با پوستهٔ منطقهٔ دیوان بیگی داخل نبرد شدند که درین هنگام یک نفر چریک مسلمان جام شهادت را نوشید و سائر چریکها جنازهٔ این شهید را به مرکز خویش انتقال داده و درین شب از ادامهٔ عملیات صرف نظر نمودند.

فردا باز هم این برادران فداکار مشوره نمودند و نقشهٔ عملیات را تغیر دادند ، دو نفر چریک که با دو میل تفنگچه مسلح بودند ساعت (۷) صبح به خانهٔ مذکور رفتند و دروازه رادق الباب نمودند

سید احمد برخوردار پرسید : کیست .

چریکها : ما هستیم رئیس صاحب از رفقای شما.

سید احمد برخوردار : بفرمائید داخل بیائید .

چریکها داخل شدند و همین که در بین اتاق پا گذاشتند شش مرمی تفنگچه را بر کلهٔ پوک و بی مغز سید احمد برخوردار خالی نمودند و برق آسا منزل و منطقهٔ خوشحال خان مینه را ترک گفته روانهٔ جبهات مربوط خود گردیدند .

سید احمد برخوردار از روزیکه ملحدین روی صحنه آمده بودند مورد اعتماد هر دو جناح خلق و پرچم قرار داشت وی باعث قتل و زندانی نمودن یک عده‌ی زیاد علماء ، روحانیون و دیگر برادران مسلمان گردیده بود .

بغلان

از بغلان گذارش میرسد که پاسداران حوزهٔ مصحف اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان طی یک عملیات شدید بالای قوای مشترک روسی و کارملی در حصهٔ درهٔ خشک بغلان قدیم (۲۰۰) - سر باز روسی را بشمول (۵) نفر مشاورین به هلاکت رسانیده و تعداد کثیری از آنها را شدیدا مجروح نموده اند .

در ادامهٔ خبر گفته شده : درین برخوردیکه در

ماه گذشته صورت گرفت (۱۰) دستگاه تانک زر هدار و (۲۰) عراده وسایط نقلیهٔ دشمن طعمهٔ حریق گردیده و خسارات چشم گیری را بر دشمن وآرد اور ده اند .

- منبع می افزاید که درین زد و خورد مجاهدین اسلام دو میل ماشیندار گرینوف یک میل ماشیندار زیکویک دو میل ماشیندار کلکوف و سائر مهمات نظامی را از دشمنان اسلام به غنیمت گرفته اند درین جریان ده نفر مجاهدین دلیر و با شهامت جراحت خفیف برد اشتند .

پروان

خبر نگار آژ انس مجاهد از و لسوالی بگرام ولایت پروان خبر میدهد که مجاهدین قهرمان جبههٔ و لسوالی بگرام بتاریخ (۱۷،۸،۶۲) به قطار روسها که از منطقهٔ بگرام عبور میکرد حمله نمودند که در نتیجه دو عراده تانک زر هدار دشمن توسط راکت مجاهدین و یک موتر نفر بر توسط مین از بین رفتند و از جملهٔ سرنشینان (۱۳) نفر عسکر روسی هلاک شدند ـ خبر نگار ما می افزاید که درین زد و خورد سه نفر مجاهدین نیز زخمی شده اند .

گذارش دیگری از ولایت مذکور حاکی است که مجاهدین دلیر و با شهامت حوزهٔ الهی کوهستان و حوزهٔ رباط و لسوالی بگرام دو هفته قبل (۲۳) تن عساکر روسی را که باشندگان تاجکستان میباشند مجبور به تسلیمی نموده اند .

در ادامهٔ این گذارش گفته شده که از جمله (۶۲) نفر به حوزه الصبح و (۶) نفر به حوزهٔ رباط و دیگران بسائر حوزهٔ های مجاهدین در آن ولایت تسلیم شده و (۲۴) میل ماشیندار کله کوف دست داشته را با خود برده اند .

حادثه چنین صورت گرفته است که عساکر قوای روسی میخواستند عملیات شدیدی را بالای مجاهدین راه اسلام انجام دهند ـ لیکن در جریان در گیری شدید عساکر مذکور از ترس و بیم جان خود از مواضع فرار نموده به مجاهدین تسلیم شدند .

پکتیا

د پکتیا ولایت څخه ر سیدلی رپو تو نه وایي چې:
د روانی اونی په دوران کی روسی جیټ الوتکو د (۸۵) ناپالم بمونو په غور ځولوسره د جانی خیلو په سیمه کښې یو زیات شمیر بی دفاع ښځې، سپین یږی او ما شومان په شهادت و رسول .

ویل کیږی د دی بمباری په اثر د دغی سیمی اوه کلی تباه شوی او زراعتی ځمکوته یی د پام وړ زیانونه ور او ښتی دی او د دغو کلیو او سید و نکو خپل کو رونه پری ایښی او د پټی ځا یونوته یی پناه وړی ده .

تخار

از در گیری های تازه بین مجاهدین انقلاب اسلامی افغانستان و نیروهای مشترک روسی و کارملی در حصهٔ سرک چهار مرکز ولایت تالقان گذارش شده است . طبق گذارش مذکور در اثر زدو خورد طرفین در منطقهٔ مذکور هشت نفر کمونستان ملحد بشمول قوماندان گروه کمونستی و دو نفر منصب داران عسکری به هلاکت رسانیده شده و یک نفراز اعضای بر جستهٔ جناح پرچم مجروح شدند.

خبر می افزاید درین برخوردیکه سه ساعت به طول آنجامید دو نفرمجاهدین قهرمان یار محمد خان و سیف الله خان بدرجهٔ رفیع شهادت نایل شدند .

قرار یک راپور دیگر سپاهیان اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان درین اواخر با حمله به یک گروپ امنیتی رژیم کارمل در مرکز شهر تالقان موفق شدند که یک نفر ملیشهٔ وطنفروش را با یکمیل پیشهٔ دست داشته دست گیر نمایند .

نمایندهٔ آژانس مجاهد ضمن گذارش دیگری می افزاید که جانبازان اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان در ماه گذشته در قریهٔ هزار باغ مربوط ولسوالی خواجه غار چهل و سه نفر سر بازان روسی و کارملی را هلاک و سه دستگاه تانک زرهی دشمن را توسط فیر راکت به آتش کشیده اند .

خبر می افزاید که درین جنگ ده میل اسلحهٔ مختلف النوع طور غنیمت بدست جانبازان اسلام افتاده است و از برادران مجاهد دو نفر شهید گردیده اند .

(انا لله وانا الیه راجعون)

غزنی

گذارشات واصله از ولایت غزنی حاکیست که: پاسداران کندک چریکی حوزهٔ اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان بتاریخ (٥) قوس طی یک حمله علیه نیروهای اشغالگران در مسیر عمومی شاهراه غزنی و بقر سه دستگاه تانک و چهار عراده موتر ذریعهٔ فیر راکت تخریب و سرنشینان آنها را به هلاکت رسالیده اند .

خبر نگار ما ضمن تأئید این مطلب گفته است که در جریان این درگیری سر بازان اسلام (٢٠) نفر سر بازان کارملی را مجبور به تسلیمی نموده و سه میل کلاشینکوف را بطور غنیمت از دشمنان بدست آوردند .

به اساس گذارش واصله مجاهدین اسلام بتاریخ (١١) ماه گذشته بالای یک کاروان امنیتی رژیم ملحد در سپین بند حمله نموده و (٢٠) نفر سر بازان کارملی را بشمول سه نفر صاحب منصب به قتل رسانیده اند.

منبع می افزاید که در جریان این در گیری از شدت جنگ (١٠) نفر افراد کارملی مجبور به تسلیمی شدند .

را پور واصلهٔ دیگری ازین ولایت حاکیست که جانبازان اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان چهار دستگاه تانک زرهی دشمن را توسط فیر راکت حریق و هفتاد و شش نفر سر بازان کارملی و روسی را هلاک نمودند .

منبع گفته است این جنگ وقتی بوقوع پیوست که طاؤس خان قوماندان مجاهدین در مرکز ولایت غزنی با افراد پوسته های دولتی مرکز ارتباط گرفته حقانیت جهاد را بر ایشان فهمانده و به این ترتیب تمام سر بازان پوسته های مرکز در ماه گذشته با مجاهدین یکجا شدند همان بود که دولت ملحد از پیوستن سر بازان دولتی با مجاهدین اطلاع یافته برای سوکوبی ایشان تعداد زیاد افراد و تانکهای جنگنده را به منطقه روان نموده و در گیری شدیدی بوقوع پیوست که بالآخره دشمن بعد از تلفات فوق مجبور به عقب نشینی گردید .

هرات

مجاهدین افتخار آفرین فرقهٔ حضرت حمزه (رض) طی یک حملهٔ علیه یک واحد نظامی ملحدین (٨) دستگاه تانک محاربوی دشمن را منهدم و سر نشینان آنها را بهلاکت رسانیدند .

درین جنگ که طی برج گذشته بین مجاهدین

و طرفداران رژیم کارملی در منطقهٔ آسیاب کلوخی در جوار شهر هرات بوقوع پیوست خسارات زیاد مالی و جانی بالای دشمن وارد نمود . همچنان بنا به یک گذارش دیگر طی زد و خورد شدیدی که بین مجاهدین و عمال روس در ولسوالی (اوبه) صورت گرفت دو تانک دشمن از بین رفته است .

ضمن یک در گیری شدید دیگر بین مجاهدین سر بکف و ملحدین وحشت بار دو موضع دفاعی دشمن ویران وهشت تن از مزدوران روسی به هلاکت رسیدند .

درین در گیری که اخیرا بین پاسداران انقلاب اسلامی ونیرو های مزدور در ولسوالی پښتون زرغون صورت گرفته و مدت یک شبانه روز بطول انجامید خسارات کمر شکن به دشمن اسلام وارد آمده و به مجاهدین کدام آسیبی نرسیده است .

آژانس مجاهد از یک در گیری شدید دیگری که بین مجاهدین اسلام و قوای الحادی بوقوع پیوست خبر میدهد که (۲۲) نفر از افراد ملحدین هلاک و یک دستگاه تانک و یک موتر نفر بر دشمن به آتش کشیده شد .

گذارش رسیده در زمینه مشعر است این جنگ که در برج گذشته در سه کیلومتری میدان هوائی صورت گرفت تلفات سنگین متوجه دشمن شده . و یک تن از مبارزین مسلمان نیز به درجهٔ عالی شهادت نایل آمد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

اژانس علاوه میکند که دلیر مردان جبههٔ حضرت سلمان فارسی (رض) واقع هرات طی یک عملیات خویش توانسته اند که چهار نفر از مزدوران و یازده تن دیگر را به اسارت بگیرند .

درین عملیات که بتاریخ (۱-۹-۱۳۶۲) بالای یک مرکز کمونستان در قریهٔ (جرک) ولایت هرات براه افتید (۱۶) قبضه سلاح مختلف النوع دشمن به غنیمت مجاهدین در آمد .

منبع علاوه میکند در جریان این جنگ که به از بین رفتن کامل مرکز مذکور انجامید یکتن از پاسداران اسلام نیز به درجهٔ عالی شهادت نایل گردید . همچنان را بور تر اژانس مجاهد از یک پایگاه مجاهدین در ولسوالی شین دند ولایت هرات گذارش میدهد که پاسدان اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان بتاریخ (۳،۹،۶۲) در یک یورش موفقانهٔ خویش بالای مرکز ملحدین یک قریه (۲۰) میل سلاح مختلف النوع دشمن را بدست اور ده (۶) تن از وابسته گان رژیم کار ملی را هلاک و (۲۰) تن دیگر آنها را اسیر گرفتند .

کندز

را پور و اصلهٔ از ولسوالی ارچی ولایت کندز حاکیست که قهر مانان اتحاد اسلامی مجاهدین در ماه گذشته (۶) نفر سر با زان کار ملی را در قریهٔ قریق هلاک و چهار میل کلاشنکوف طور غنیمت بدست آور ده اند .

این عملیات هنگامی صورت گرفت که یک قطعه بزرگ افراد کارملی و روسی طور ناگهانی جهت تلاشی در قریهٔ مذکور وحشیانه داخل شدند. مگر بر اثر برخورد با سپاهیان اسلام (۶) نفر آنان هلاک ومتباق فرار نمود ند .

سمنگان

از در گیری تازه بین سپاهیان اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان و قوای مشترک روسی و کارملی

بالای سرک عمومی حیرتان و کابل در حصهٔ کوتل رباطک مربوط ولایت سمنگان گذارش شده طبق اخبار و اصله در نتیجهٔ در گیری بین طرفین یک دستگاه تانک زرهی و یازده نفر از سر بازان روسی همراه با یازده عراده موتر نفر بر ملحدین توسط مین وراکت مجاهدین حریق و تباه گردیده اند .

منبع می افزاید که درین جنگ نزده نفر افراد کارملی و روسی شدیدا مجروح گردیده اند و از برادران مجاهد نیز دو نفر جراحت خفیف برداشته اند .

گذارش دیگری از ولایت سمنگان حاکیست که جان بازان اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان در برج گذشته سال (۶۲) در منطقهٔ نائب آباد بالای پوستهٔ ملحدین حمله نموده که در نتیجه (۶) نفر مشاورین روسی هلاک و (۲) دستگاه تانک زرهی دشمن توسط فیر راکت حریق گردیده اند .

به اساس را پور دیگر یکه قوای ملحدین نسبت تلاشی شهر مرکزی ولایت سمنگان رفته بود قهر مانان اسلام در حصهٔ باغ ذخیرهٔ ولایت سمنگان برای شان کمین گرفته هنگام ورود بالای شان حمله نمودند که در نتیجه (۳۰) نفر افراد کارملی و روسی هلاک و هفت دستگاه تانک زرهی دشمن توسط فیر های راکت مجاهدین حریق گردیده اند .

منبع می افزاید که درین جنگ چهل و چهار میل سلاح مختلف النوع بدست سر بازان اسلام طور غنیمت آمده است .

همچنان درین در گیری (۱۳) نفر از قهرمانان راه حق شهید شدند .

جوزجان

از ولایت جرزجان گذارش میرسد که جانبازان اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان در ولسوالی فنگجک در ماه گذشته بالای دو پوستهٔ ملحدین در حصهٔ اق میدان حملهٔ شجاعانه نموده در نتیجه یک دستگاه تانک زرهی و یک عراد موتر گاز دشمن توسط راکت مجاهدین حریق و (۱۱) نفر افراد کارملی و روسی را به هلاکت رسانیده اند .

منبع می افزاید که درین جنگ (۲۲) نفر افراد کارملی و روسی دیگر در بین پوسته های مذکور شدیداً مجروح و یا هلاک گردیده اند .

فاریاب

آژانس مجاهد از فاریاب خبر میدهد که ! بتاریخ ۶ - قوس - ۱۳۶۲ قوای روس متجاوز که شامل تانکهای زرهی و هلیکوپترهای توپدار بود در ولسوالی اندخوی حمله برده که در اثر مقاومت مجاهدین قوای دشمن به عقب رانده شد در نتیجه دو عراده تانک زرهی منهدم گردیده و ۳۰ تن از افراد قشون سرخ به جهنم رهسپار گردیده وعدهٔ زخمی گردیدند و به تعداد هشت تن از مجاهدین درین زد و خورد جام شهادت نوشیده و یکعده از منازل مسکونی ازبین رفته است . همچنان خبر میر سد که طی عملیاتی که مجاهدین در داخل شهر ولایت فاریاب شب هنگام انجام داده اند بعد از مقابلهٔ شدید بالوکران روسی شرکت پخته را متصرف شده تعداد زیادی سلاح و سهمات بدست آورده اند و نیز یکعراده تانک تخریب و چند تن از عساکر کارملی رابقتل رسانیده اند . مجاهدین درین عملیات آسیبی ندیده اند .

بدخشان

براساس را پور و اصله به آژانس مجاهد از آمریت عمومی‌واسوالی کشم ولایت بدخشان طی‌نبرد شدیدی بین رزمندگان جانب از جبهۀ انقلابی و قهرمان کشم و خلقی های و طنفروش در منطقۀ سرای شرق عدۀ از مزدوران بی ارادۀ روسی بقتل رسیده و مقادیر زیاد سلاح و سهمات بدست مجاهدین قرار گرفته است .

در را پور توضیح شده است :که بتاریخ (۱٤) عقرب ۱۳٦۲ جان بر کفان جبهۀ کشم تحت فرماندهی آمر عمومی کشم بر پوسته ملیشه های و طنفروش سرای شرق عملیات پیروزمندانه را انجام دادند که بعد از دو ساعت تبادلۀ آتش و زد و خورد میان سپاهیان جان برکف اسلام و خلقی های بیدین ، رز مندگان پرتوان مکتب قرآن بر مزدوران جبون و طنفروش غلبه حاصل نموده، پوسته را تسلیم شدند . را پور می افزاید که درین نبرد سه تن از ملیشه‌های مزدور بقتل رسیده و مقدارشش هزار مرمی مختلف النوع وششصد بم دستی، یکمیل آر دی پی و دوازده میل کلاشنکوف وهشت میل ۳.۳ بور را مجاهدین درین نبرداز قوای باطل به غنیمت گرفته اند .

را پور و اصلۀ دیگری از ولسوالی فوق حاکی است که : قوای متجاوز روسی در یک نبرد شدید باسلحشوران مکتب قرآن در منطقۀ کنگورچی ولسوالی کشم شکست فاحشی را متقبل شدند در را پور اضافه شده است که : روس‌های وحشی بتاریخ (۲٥) عقرب ۱۳٦۲ جهت تاسیس پوسته در منطقه جهر شاه بابا - با هفتاد عراده تانک در حالیکه هشت فروند هیلکوپتر- های توپدار روسی نیز به حمایت آنها بود جانب جهر شاه. بابا ، حرکت نمودند ، در طول راه جان برکفان اسلامی تحت فرماندهی آمر عمومی کشم بمقابله باقوای متعرض پرداختند که بعد از یک ساعت مقابله و مقاومت ، سه عراده تانک دشمن با ثرفیر راکت مجاهدین بآتش کشیده و در حدود ۳۰ تن از چپاولگران قشون سرخ مردار و بجهنم ابدی فرستاده شدند . همچنان در را پور ذکر شده است که : درین عملیات سه تن از مجاهدین و هفت تن از اهالی منطقه بمقام رفیع‌شهادت نایل آمدند و چهار تن دیگر مجروح شده اند ، روس های جهانخوار بمنظور انتقام گیری به عملیات وسیع هوائی دست زدند که در نتیجه چهل در بند حویلی از قرای کنگورچی و نمازگاه باثر بمبارد مان طیارات روسی بویرانه مبدل گشته و خسارات مالی زیادی به باشندگان قرای متذکره وارد شده است .

بلخ

انفروا خفافا وثقالا وجاهدوا باموالکم وانفسکم فی سبیل الله ذلکم خیرالکم ان کنتم تعلمون

وحشیان ملحد و متجاوز روس با همکاری روبهان ذلیل و نوکر صفت شان در نیمه شب ۲۷ قوس امسال، قوای پا را شوتی مجهزی را در (٥) کیلومتری قراء پرشور و مجاهد پر ور ولی دست خالی دیوار میدان، چهار سنگ ، سمرقندیان و بعضی دهات دیگر ولایت بلخ پیاده نموده و بمنظور غافلگیر نمودن مجاهدان مسلمان و ازاده آن ولایت اطراف منطقه را دز دانه به محاصره کشیدند . برعلاوه به صدها تانک ، توپ و زرهپوش را در اطراف آبادی مسلمانان متمرکز ساختند .

سحرگاهان که مسلمانان صاف دل برای ادای فریضه بر میخواستند ، انشباری وحشیانۀ ملحدان بی دین و بی وجدان به طور ناگهانی آغاز یافت .

همچنان به تعداد بیشتر از سی فروند طیارهٔ توپدار و بمب افگن میگ ، به ویرانگری و به آتش کشیدن قراء و قصبات پرداختند .

وحشیگری ها ، به آتش کشاندن ها ، کشتار دسته جمعی اطفال معصوم ، بیوه زنان بی دفاع و پیر مردان و پیر زنان بیدست و پا چهار روز و شب به طور مسلسل ادامه یافت ، مجاهدان راستین و شیر - مردان مسلمان و آزاده ، پس از مقاومت چشمگیر و افسانوی ، همه به آغوش شهادت شتافتند .

اینها درست است که قرأ و قصبات به خاک و آتش کشیده شد . گلهای بیشتری باغ شهادت ، رازینت بخشیدند و غنچه های نو باوه بیشتر ازان که پر باز کنند پرپر شدند . ولی آیا میشود با همچو وحشت و بهیمیت ندای توحید و آزادگی را خاموش ساخت ؟ هرگز ! . . .

پرنور باد شهدای راه اسلام و آزادی

آزاد باد افغانستان پرشور و مجاهد پرور

دربارهٔ وحشیگریهای روس...

لذا آمادگی برای چنین قربانی بزرگ و داشتن چنین روحیه های اسلامی و انسانی و احساس عمیق آزادیدوستی مجاهدین قهرمان ، ما را درین نبرد حق علیه باطل پیروز می سازد و اگرچه درین نبرد حق علیه باطل تنها اند اما ضربات کاری انها ایشانرا بر روسها پیروز میگرداند و در مقابل شرمساری ، سرافگندگی و شکست نصیب سر دمداران روس است که جنگ وحشیانه را در برابر مردم و کشور ما براه انداخته اند . به امید پیروزی هر چه زود تر حق علیه باطل ، پیروزی مجاهدین قهرمان ما که در یک سنگر و از یک جبههٔ واحد علیه الحاد روس و علیه وحشیان قرن می جنگند .

د مسلما نود لوړه ...

لاپسی مظلوم اوظالم لانورهم سپین سترگ کړای شی. صلح هغه صحیح ده چی په انصاف باندی ولاړه وی په هغی سره د فساد مخه نیول کیږی ، او که حق په جانبلوری وځپل شی او تیری کوونکی لوری ته جرئت ورکړی‌شی نوددی نتیجه اورمرو دآراوځی چی د فساد اصلی عوامل پخپل حال باق پاتی کیږی بلکی په هغوکښی لانور زیاتوالی‌او د بیابیا فساد راولاړیدو وارراځی - او په دی سره د مسلمانانو قوت ، شان شوکت او ټولنیز حیثیت ته ډیره غټه صدمه رسیږی .

د الله تعالی په پاک کلام او د رسول الله صلی الله علیه وسلم په مبارکو ارشاداتو کښی چی مؤمنان ورونه ښودل شویدی او د وروړ گلوی د حقوقو د مراعات کلک سپارښت ورته شویدی ددی هدف همدا دی چی د دوی په ټولنه کښی تفرقه ، نفاق ، دښمنی - ځانځانی او د رزونه نه وی - دوی دی خپل ټول طاقت په متحدانه ډول د دښمن پرضد په کار واچوی - دښمن د مسلمانانو له بی اتفاق نه خوند اخلی - یوازی خوند اخیستل لاڅه چی پدی کښی د هغه گټه ده - پدی کښی د هغه د غالبید ورازدی - دا یقینی خبره ده چی که مسلمانان متحد وی - یود بل مینی ته پخپلو زړونوکښی ځای ورکړی - یود بل خوا خوږی، همکاران او مرستندوی شی - یودبل غمشریک شی لکه چی خدای او رسول ورته امر کوی نوپدی صورت کښی یقیناً دخدای مرسته ورسره ملگری ده - غلبه او برلاسی به ی په برخه وی اوکه داسی نه وی نوبیابی خیرنشته خدای به ناراض وی او دښمنان خوشحاله . (کشاف)

عن عبادة بن الصامت رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه وسلم قال:

جاهدوا فی الله تبارک و تعالی القریب والبعید ، ولا تبالوا فی الله لومة لائم

واقیموا الحدود فی الحضر والسفر ، و جاهدوا فی سبیل الله فان

الجهاد باب من ابواب الجنة عظیم ، ینجی الله تبارک و تعالی به

من الهم والغم -

(مسند احمد)

ترجمه

عباده بن صامت رضی الله عنه بیان میکند که : رسول الله صلی الله علیه وسلم فرموده

اندر راه خداوند تبارک و تعالی با هر دشمن قریب و بعید جهاد کنید ، و در بارهٔ دین خدا

به هیچ ملامت کنندهٔ التفاتی مکنید ، و حدود خداوند را در سفر و حضر استحکام

بخشیده اقامه دارید ، و در راه خداوند جهاد کنید چه جهاد دروازهٔ بزرگ

بهشت است ، خداوند بوسیلهٔ آن انسانها را از رنج و غم نجات میدهد

وجه اشتراک :

در خارج از کشور سالانه - ۱۲ - دالر

شش ماهه - ٦ - دالر

در داخل کشور - سالانه - ٣٦ - روپیه

شش ماهه - ١٨ - روپیه

آدرس بانکی : الائید بنک

برانچ شیخ آباد - پشاور پاکستان

حساب جاری - ٣٧١

دیگر کاروان نظامی روس متجاوز نمیتواند شاهراه های وطن محبوب ما را به قصد چپاول و وحشت افگنی به خاطر آرام طی نماید. سرکفان دلیر و مدافعین اسلام همچنانکه مشاهده میگردد ضربات کوبنده در پیکر منحوس آن وارد کرده است.

آری! فرزندان و جگرگوشه های مسلمان را که با جبر و اکراه به خدمت نامقدس عسکری دولت ملحد می کشانند عواقبش اینست که تا میتوانند از فرصت استفاده نموده و با سلاح غنیمتی هرچه بیشتر به برادران مجاهد خویش بپیوندند و دشمن را با سلاح خودش بازگر سرکوب تر سازند.

روسهای پلید بدانند که با چنین اعمال ضد انسانی ویرانگری خانه و کاشانهٔ مردم مسلمان وستمدیدهٔ کشور ما نمیتوانند بر ما تسلط حاصل نمایند تا آنگاه که خاک ما به آتش و وجود ما به خاکستر مبدل گردد.